

Ο ΑΣΤΕΡΑΣ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΝ ΕΠΙΤΙΜΟ ΑΡΧΗΓΟ Λ.Σ. ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟ Κ. ΑΛΚΗ ΣΚΙΑΔΑ

Την 20ή Ιουνίου 2008 πραγματοποιήθηκε στο ΥΕΝ εκδήλωση για την υλοποίηση απόφασης του Υπουργού Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Γεωργίου Βουλγαράκη, με την οποία ο επίτιμος Αρχηγός ΛΣ Αντιναύαρχος κ. Άλκης Σκιαδάς τιμήθηκε με τον Αστέρα Αξίας και Τιμής για τη σημαντική του προσφορά στο Λιμενικό Σώμα και την Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Αρχηγός ΛΣ Αντιναύαρχος κ. Θεόδωρος Ρεντζεπέρης, οι Αντιναύαρχοι Υπαρχηγοί κ.κ. Μπούσιος και Γιαννημάρας, όλοι οι Υποναύαρχοι ΛΣ καθώς και ο επίτιμος Αρχηγός ΛΣ Αντιναύαρχος κ. Ηλίας Σιωνίδης.

Ο Αρχηγός ΛΣ στην προσφώνησή του αναφέρθηκε στην συμβολή του επιτίμου Αρχηγού του ΛΣ Αντιναύαρχου κ. Άλκη Σκιαδά στη θέσπιση το 1978 του βαθμού του Αντιναύαρχου για τον Αρχηγό ΛΣ, όπως ήταν για τις Ένοπλες Δυνάμεις και Σώματα Ασφαλείας, καθώς και στο ρόλο του στα 6 χρόνια της αρχηγίας ως πρώτου Αρχηγού μετά τη μεταπολίτευση στην αναβάθμιση του Λιμενικού Σώματος με ισχύ και γόητρο.

Το 1978 αποτελεί, είπε ο κ. Αρχηγός ΛΣ σταθμό για το ΛΣ στην από εκεί και πέρα, μελλοντική του πορεία. Από τον κ. Αρχηγό Λ.Σ. τονίστηκε με νόημα και ρεαλιστικότητα η πρωτοπορία του τιμώμενου στη μετάλλαξη του ΛΣ από τη μιζέρια στην ισοτίμη με τις Ένοπλες Δυνάμεις εδραίωσή του σε μια εθνική δύναμη εγγυήτρια των συμφερόντων της ναυτιλίας και της ναυτεργασίας, της πρωτοποριακής προσταςίας του θαλασσίου περιβάλλοντος, της φύλαξης και ασφάλειας των θαλασσιών της πατρίδας μας συνόρων, όχι μόνο ως εθνικών, αλλά και ως συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο τιμώμενος Αντιναύαρχος Λ.Σ. κ. Σκιαδάς στην αντι-

φώνησή του είπε τα εξής:

"Κύριε Αρχηγέ,

Σας ευχαριστώ για την τιμή που μου κάνετε, όπως και όλους που συνέβαλαν στην σημερινή εκδήλωση.

Είναι αλήθεια ότι η καθιέρωση του βαθμού του Αντιναύαρχου για τον Αρχηγό του ΛΣ ήταν όνειρο χρόνων πολλών. Όχι μόνον του εκάστοτε Αρχηγού ΛΣ, αλλά του ΛΣ ολοκληρώου. Και τούτο γιατί το ΛΣ μειονεκτούσε τότε και έναντι των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά και της Ελληνικής Αστυνομίας. Εκεί προϊστάτο Αρχηγός με βαθμόν Αντιναύαρχου ή αντίστοιχου του Αντιναύαρχου.

Όμως το ΛΣ επέτυχε να ανταποκριθεί στα καθήκοντα και στις αρμοδιότητες του κατά τρόπο ικανοποιητικό, να στηρίξει την Εμπορική Ναυτιλία, ώστε να καταλάβει την πρώτη θέση παγκοσμίως και να αναγνωρισθεί σαν ένας αξιόλογος και σημαντικός κλάδος της Εθνικής Οικονομίας και της Δημόσιας Διοικήσεως. Αυτά είχαν σαν συνέπεια την αναβάθμιση του ΛΣ και την καθιέρωση του βαθμού του Αντιναύαρχου για τον Αρχηγό του. Όμως τα επιτεύγματα αυτά δεν ήταν ασφαλώς έργον ενός προσώπου. Ήταν αποτέλεσμα της προσπάθειας περισσότερων, θα έλεγα, όλων των στελεχών του Λ.Σ..

Η συμβολή όλων στην αναβάθμιση του ΛΣ ήταν σημαντική.

Θα ήταν παράλειψη αν δεν ανέφερα και τη συμβολή του Υπουργού Αλέκου Παπαδόγγονα αλλά και του αιμνήστου Υπουργού Ναυτιλίας Μανώλη Κεφαλογιάννη.

Από την πρώτη στιγμή αγάπησε τη ναυτιλία και αγκάλιασε το ΛΣ και τα προβλήματά του. Είχε απέραντη κατανόηση και υπήρξε πρόθυμος και ένθερμος αποδέκτης

Από αριστερά, ο επίτιμος Αρχηγός Λ.Σ. κ. Σιωνίδης, ο επίτιμος Αρχηγός Λ.Σ. κ. Σκιαδάς και ο Αρχηγός Λ.Σ. Αντιναύαρχος κ. Θεόδωρος Ρεντζεπέρης.

Στη φωτογραφία ο επίτιμος Αρχηγός ΛΣ Αντιναύαρχος κ. Άλκης Σκιαδάς εν μέσω του Αρχηγού κ. Θεόδωρου Ρεντζεπέρη και της λοιπής ηγεσίας του Λιμενικού Σώματος καθώς και του Επίτιμου Αρχηγού ΛΣ Αντιναύαρχου κ. Ηλία Σιωνίδη που τιμήθηκε επίσης με τον Αστέρα Αξίας και Τιμής.

των εισηγήσεων της Ηγεσίας του ΛΣ. Η συμβολή του στην αναβάθμιση του ΛΣ ήταν αποφασιστική. Τον θυμάμαι πάντα με ευγνωμοσύνη.

Κύριε Αρχηγέ και πάλι σας ευχαριστώ και εύχομαι επιτυχία στο έργο σας και στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της ναυτιλίας που ασφαλώς τώρα και περισσότερο και δυσκολότερα και πολυπλοκότερα είναι από ότι τις παλαιότερες εποχές."

Ποιος είναι ο Άλκης Σκιαδάς.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1920. Γονείς του ο Αντιπλοίαρχος του Πολεμικού Ναυτικού Νικόλαος Σκιαδάς από την Πάρο και μητέρα του η Ειρήνη Δεκαβάλα από την Φολέγανδρο.

Πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1947 κατατάχθηκε ύστερα από εξετάσεις στη Σχολή Λιμενικών Δοκίμων, μετά την αποφοίτησή του από την οποία, το 1948 αρχίζει τη σταδιοδρομία του ως Αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος με το βαθμό του Σημαιοφόρου. Υπηρέτησε σε διάφορες θέσεις του Λιμενικού Σώματος και Υπασιστής του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας. Το 1955 στελέχωσε το Προξενικό Λιμεναρχείο Λονδίνου ως Υπολιμενάρχης και στη συνέχεια επανερχόμενος στο ΥΕΝ υπηρέτησε ως Τμηματάρχης Ναυτικής Εκπαίδευσης μαζί με τον Ναύαρχο Ξενοφώντα Αντωνιάδη σε μια περίοδο κατά την οποία δημιουργήθηκε το δίκτυο των Δημοσίων Σχολών Εμπορικού Ναυτικού και οργανώθηκε το σύστημα εκπαίδευσης των Αξιωματικών του Εμπορικού Ναυτικού, που στελεχώνουν και επανδρώνουν καθημερινά τα πλοία της Ελληνικής Εμπορικής Ναυτιλίας, της οποίας η ανάπτυξη και η εξέλιξη ως πρώτης δύναμης στο κόσμο, συνέπεσε χρονικά με τη σταδιοδρομία του κ. Άλκη Σκιαδά στο Λιμενικό Σώμα από το 1947 που κατατάχθηκε μέχρι και το 1980 που αποστρατεύτηκε

Στις 17 Μαΐου ενώ ήταν Πλοίαρχος Λ.Σ., Προξενικός Λιμενάρχης στο Λονδίνο, επελέγη ως Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος, στο οποίο οριοθέτησε και την πορεία του ως ηγέτης. Κατά την εξαετή παραμονή του στη κορυφή του Λιμενικού Σώματος υπήρξε ένας άλλος τρόπος στη διαχείριση των καθημερινών σχεδίων εφοπλισμού και ναυτεργασίας, με τον οποίον υλοποιήθηκαν στο ακέραιο όλες οι καλές προθέσεις συνεργασίας των δύο αυτών φορέων της ναυτιλίας με τη σύμπραξη και τη βοήθεια του τρίτου δημόσιου φορέα, του οποίου ο Άλκης Σκιαδάς ως Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος υπήρξε άμεσος εκφραστής. Επί των ημερών του το Λιμενικό Σώμα απόκτησε νέα δύναμη, κύρος και λειτουργικότητα, που αποτέλεσαν μία χειροπιαστή πραγματικότητα.

Επί της αρχηγίας του και με την συμβολή του, λόγω των ιδιαίτερων σχέσεών του με την πολιτική ηγεσία, το 1978 υπήρξε σταθμός στη πορεία του Λιμενικού Σώματος, στο οποίο με το νόμο 773 καθιερώθηκε ο βαθμός του Αντιναυάρχου που από μακρού ήταν η επιδιωκόμενη εξίσωση της βαθμολογικής ιεραρχίας με την αντίστοιχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων, Ασφαλείας. Στην ουσία ήταν μια δικαίωση και μία κατάκτηση στην εξέλιξη της υπόστασης του Λιμενικού Σώματος, που αποτελεί ιστορικό κεφάλαιο στην πορεία του διοικητικού αυτού φορέα.

Με την εξέλιξη αυτή, ενισχύθηκε απόλυτα το κύρος

του Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος, για την οποία ο Αντιναύαρχος κ. Σκιαδάς μπορεί να αισθάνεται υπερήφανος.

Πέραν αυτής της σημαντικής για το ΛΣ εξέλιξης, υπάρχουν και άλλα δεδομένα που πιστοποιούν με συγκεκριμένα έργα τη φροντίδα και το ρόλο του για τη στήριξη του Σώματος και τη δυναμική του ανοδική έκτοτε.

Το 1977, με Υπουργό Ναυτιλίας τον αείμνηστο Μανώλη Κεφαλογιάννη, με το Προεδρικό Διάταγμα 95 καθιερώνεται νέος Οργανισμός του Υπουργείου που διαμόρφωνε μια ολοκληρωμένη διοικητική διάρθρωση στο ΥΕΝ με νέες διευθύνσεις, νέα τμήματα και νέες υπηρεσίες για την αντιμετώπιση των αναγκών της μεγάλης και με σταθερούς ρυθμούς επαναπατριζόμενης ελληνικής ναυτιλίας. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους: 3871 πλοία, 33,3 εκατ. τόνους με ελληνική σημαία και μόνο 934 πλοία 15,7 εκατ. τόνους με ξένη.

Πέραν από την ενίσχυση της δομής του Σώματος και την αξιοποίηση του υψηλού δυναμικού του στην ορθολογικότερη οργάνωση του Υπουργείου, ο αρχηγός - αντιναύαρχος χρησιμοποίησε στο έπακρο το εργαλείο των καλών δημοσίων σχέσεων για την προαγωγή του γοήτρου και της υπηρεσίας γενικότερα που είχε το πρόνομο να χειρίζεται υποθέσεις, του πιο δυναμικού και πιο ανεξάρτητου κλάδου της εθνικής οικονομίας.

Με όχημα ακριβώς αυτό το πλεονέκτημα και με την έμφυτη διπλωματική ικανότητα που τον διέκρινε, προώθησε και πέτυχε να βελτιώσει τις σχέσεις του Λιμενικού Σώματος με το Πολεμικό Ναυτικό, αναδεικνύοντας τα κοινά σημεία και τη συγγενικότητα των δεσμών τους. Στην επιτυχία αυτή συντέλεσε και η ανάλογη ανταπόκριση από τον τότε αρχηγό του ΓΕΝ ναύαρχο Κονοφάο που ήταν προσωπικός του φίλος.

Ταυτόχρονα, με σειρά εκδηλώσεων υψηλού επιπέδου, κατόρθωσε να προσελκύσει το ενδιαφέρον κορυφαίων προσωπικοτήτων της πολιτείας, που σε προσωπική επαφή με τα στελέχη του ΛΣ, των εφοπλιστικών και ναυτεργατών οργανώσεων, απόκτησαν γνώση και εμπειρία για τον "μέγα και τόσο άγνωστο κόσμο των Ελλήνων που θριαμβεύουν στους ωκεανούς".

Θα μπορούσαν να αναφερθούν και άλλες σημαντικές πτυχές και επιτυχίες του έργου του Επιτίμου Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος Αντιναυάρχου κ. Άλκη Σκιαδά, αλλά ο περιορισμένος χώρος του περιοδικού, δυστυχώς, δεν το επιτρέπει.

Υπήρξε, θα λέγαμε γενικά, μια σπουδαία προσωπικότητα με πνεύμα πρωτοπόρο, ανήσυχο και δημιουργικό που προσέφερε μοναδικές υπηρεσίες τόσο στο Λιμενικό Σώμα, το οποίο ανέδειξε όσο γινόταν περισσότερο, όσο και στην Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία, από τους παράγοντες της οποίας πολλαπλώς έχει αναγνωρισθεί. Η διάκριση που του έγινε από τη νέα ηγεσία του Λιμενικού Σώματος, αποτελεί μια ελάχιστη αναγνώριση της προσφοράς και της προσωπικότητάς του.

Τα "Λιμενικά Χρονικά" εκφράζουν στην πολιτική ηγεσία ΥΕΝ και στη στρατιωτική ηγεσία του ΛΣ τα θερμά τους συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία απονομής τιμητικής διάκρισης στον επίτιμο Αρχηγό Λ.Σ. Αντιναύαρχο κ. Άλκη Σκιαδά, που αποτελεί όντως μια έμπρακτη αναγνώριση της μεγάλης του προσφοράς στο Λιμενικό Σώμα και την Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία.

"ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ"

ΕΥΔΟΚΙΜΩΣ ΤΕΡΜΑΤΙΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ ΠΩΣ ΤΕΡΜΑΤΙΣΑΝΤΕΣ

Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γεωργίου ΚΑΛΑΡΩΝΗ

Δεν είναι σπάνιο στον Ελληνικό έντυπο αλλά και ηλεκτρονικό τύπο να λοιδορείται και να χλευάζεται, ο πολιτικός κόσμος της χώρας για την τουλάχιστον, ελαφρότητα με την οποία προσεγγίζει σημαντικά για την κοινωνία μας θέματα και την αδυναμία του να συλλάβει προβλήματα που δημιουργούνται στους πολίτες από άστοχες και ανόητες αποφάσεις.

Δυστυχώς βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να επαναφέρουμε για άλλη μια φορά, το συνταξιοδοτικό πρόβλημα των στρατιωτικών, όπως αυτό δημιουργήθηκε με το Νόμο 2838 του 2000. Εδώ θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι η Βουλή των Ελλήνων, το θέρος εκείνου του έτους, δεν βρέθηκε δυστυχώς και στις καλύτερες μέρες της. Στην προσπάθειά της να αποκαταστήσει, τουλάχιστον οικονομικά, κάποιους Αξιωματικούς οι οποίοι λόγω συμφόρησης της επετηρίδας είχαν καθηλωθεί για μακρύ χρονικό διάστημα στον ίδιο βαθμό, προχώρησε σε μισθολογικές προαγωγές.

Μέχρις εδώ, όλα καλά και άγια. Πολλές φορές κατά το παρελθόν είχαν επιχειρηθεί τέτοιες διορθωτικές κινήσεις για να υπάρξει, ή ακόμα και να αποκατασταθεί διαταραχθείσα, αντιστοιχία βαθμού - μισθού - χρόνου υπηρεσίας. Και ασφαλώς δεν θα ήταν η τελευταία.

Ενώ όμως για το Νόμο αυτόν θα μπορούσε να πανηγυρίσει σύμπασα η Στρατιωτική κοινότητα, δημιούργησε στην αρχή έκπληξη, αμηχανία και προϊόντος του χρόνου οργή και αγανάκτηση. Ιδιαίτερα στο χώρο των εν αποστρατεία στελεχών. Και τούτο διότι τελείως αυθαίρετα και παρά πάσαν έννοια ισότητας, ισονομίας και δικαιοσύνης, αντιμετωπίζει τους αξιωματικούς κατά την αποστρατεία τους κατά διαφορετικό τρόπο, με κριτήρια τα οποία δεν μπορούν να κατανοήσουν οι ενδιαφερόμενοι αλλά ούτε και να δικαιολογήσουν οι Νομοθετήσαντες.

Συγκεκριμένα: Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 του Νόμου που προαναφέρθηκε, προβλέπουν μισθολογική προαγωγή στον αμέσως επόμενο βαθμό από εκείνον με τον οποίο μισθοδοτούνται με πλήρη βασικό μισθό ένα μήνα πριν την αποστρατεία τους σε αξιωματικούς που αποστρατεύονται από το βαθμό του αντισυνταγματάρχη και άνω "αυτεπάγγελτα ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους".

Η διάταξη αυτή η οποία ευεργετεί ή σωστότερα προικίζει την κατηγορία αυτή των συναδέλφων με απολαβές ενός επί πλέον μισθολογικού κλιμακίου, δεν δικαιολογεί τον αποκλεισμό εκείνων οι οποίοι με τα ίδια - και σε πολλές περιπτώσεις μείζονα προσόντα αποστρατεύονται με χαρακτηρισμό ο οποίος δεν συνοδεύεται με το μαγικό όρο "ως ευδοκίμως τερματίσαντες".

Για την πληρότητα του άρθρου αυτού, ξαναθυμίζω ότι κάθε χρόνο στις ετήσιες κρίσεις, τα αρμόδια Συμβούλια αποστράτευαν κάποιο αριθμό αξιωματικών διαφόρων βαθμών, για διάφορους λόγους, θεωρώντας και χαρακτηρίζοντάς τους ως ο Νόμος προέβλεπε "ως ευ-

δοκίμως τερματίσαντες". Οι υπόλοιποι εκρίνοντο διατηρητέοι, θεωρώντας τους τα Συμβούλια κρίσεως κατάλληλους να συνεχίσουν περαιτέρω τη σταδιοδρομία τους με προοπτική να καταλάβουν ενδεχομένως και ανώτατα κλιμάκια ιεραρχίας. Οι αξιωματικοί της κατηγορίας αυτής απεστρατεύοντο "αυτεπάγγελτα" είτε λόγω ορίου ηλικίας, είτε λόγω συμπλήρωσης τριακονταπενταετίας, είτε ως παραλειπόμενοι σε επιλογή Αρχηγού ή Υπαρχηγού. Σ' αυτούς αν και τους απενέμετο αποστρατευτικός βαθμός, με τον οποίο εμισθοδοτούντο κανονικά ένα μήνα προ της αποστρατείας τους, ο Νόμος δεν τους ενέτασε σε επί πλέον αυτού μισθολογικό κλιμάκιο. Κι αυτό δημιούργησε αποστράτους δύο κατηγοριών.

Το πρόβλημα δυστυχώς επειδή δεν άγγιξε το σύνολο των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας με την ίδια ένταση και στην ίδια έκταση, όπως επίσης και το γεγονός ότι κυρίως αφορούσε άμεσα τους ήδη απόστρατους και μελλοντικά θα άγγιζε τους εν ενεργεία, δεν αντιμετωπίστηκε εξ αρχής ως καθολικό αίτημα κλαδικής διεκδίκησης από τις τότε στρατιωτικές ηγεσίες.

Καθ' όσον αφορά το Λιμενικό Σώμα το ζήτημα τακτοποιήθηκε για το τότε εν ενεργεία προσωπικό με διατάξεις Νόμου του 2001 σύμφωνα με τις οποίες οι καθ' οιονδήποτε τρόπο και για οποιοδήποτε λόγο αποστρατευόμενοι χαρακτηρίζονται "ως ευδοκίμως τερματίσαντες". Έτσι η δυσμενής κατάσταση αγγίζει πλέον μόνον εκείνους που αποστρατεύθηκαν πριν από την 1/7/2001.

Κατά πληροφορίες μου η Πολεμική Αεροπορία αντιμετώπισε το πρόβλημα επαναχωρηγόντας στους αποστράτους της κατηγορίας αυτής Ορθή Επανάληψη του Φύλλου Μητρώου συμπληρώνοντας τον όρο "ευδοκίμως τερματίσας".

Την όλη, έτσι δημιουργηθείσα κατάσταση πολύ σύντομα ήρθε να επιτείνει έτι περαιτέρω η ψήφιση του Νόμου 3016/2002 ο οποίος βελτιώνοντας τις μισθολογικές προαγωγές των αξιωματικών χορηγεί ένα επί πλέον μισθολογικό κλιμάκιο από εκείνα του Ν. 2838/2000 διευρύνοντας έτσι τη συνταξιοδοτική διαφορά σε μεγέθη ανεπίτρεπτα.

Για να φανεί ανάγλυφα η εικόνα της ανισότητας και να καταδειχθεί το μέγεθος της αδικίας, παρατίθεται πίνακας αναπροσαρμοσμένων συνταξιοδοτικών πράξεων σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3408/05 σε συνδυασμό με τους περίφημους πια Νόμους του 2000 και του 2002, και αφορά περιπτώσεις συμμαθητών που ακολούθησαν παράλληλους δρόμους στην Υπηρεσία και αποστρατεύθηκαν με τον ίδιο αποστρατευτικό βαθμό αλλά διαφορετικό συνταξιοδοτικό, καθ' όσον ο ένας απεστρατεύθη "αυτεπάγγελτα" λόγω συμπλήρωσης τριακονταπενταετίας ο δε άλλος "ως ευδοκίμως τερματίσας με υποπολλαπλάσια χρόνια Υπηρεσίας".

Π Ι Ν Α Κ Α Σ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ	ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΗ	ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΗ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔ. ΠΡΑΞΗΣ	87342/2007	86508/2007
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΧΡΟΝΟΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ	37/00/02	31/05/01
ΠΟΣΟΣΤΟ ΧΡΟΝΟΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ	60%	60%
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	42/06/11	38/05/01
ΧΙΛΙΟΣΤΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	848/1000	800/1000
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗ	21/3/01 ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ	21/3/01 ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ	37/09/28	33/05/01
ΒΑΘΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ + 2/3 διαφ.	ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ
ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΑΓΩΓΗ	ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ	ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ - ΑΡΧΗΓ. ΣΤΟΛΟΥ
ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ	1455	1567
ΧΡΟΝΟΕΠΙΔΟΜΑ	873	940,20
ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΥΘΥΝΗΣ	193,69	193,69
ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΙΔ. ΣΥΝΘΗΚΩΝ	14,40	14,40
ΣΥΝΤΑΞΙΜΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ	2536,09	2715,29
ΧΙΛΙΟΣΤΑ	848/1000	800/1000
ΣΥΝΤΑΞΗ ΙΔΙΟΥ	2.150,60	2.172,23

Στα δεδομένα του παραπάνω πίνακα δεν αναφέρονται - και τούτο είναι σημαντικό - χρόνια πραγματικής εργασιακής σχέσης με το Λιμενικό Σώμα δηλαδή ημερομηνία κατάταξης με ημερομηνία αποστρατίας κι αυτά είναι - έτσι για την ιστορία - τριανταπέντε και είκοσι επτά και κάτι μήνες, αντίστοιχα.

Πράγματι τέτοιοι Νόμοι που δημιουργούν τέτοιες, όχι απλώς ανισότητες αλλά αδικίες καταφανέστερες και αδικαιολόγητες - αν δηλαδή είναι δυνατόν να υπάρξουν και δικαιολογημένες αδικίες - αποτελούν όνειδος για το δικαιοσύνη σύστημα μιας πολιτείας.

Ασχολούμενος με το θέμα, προβληματίσθηκα ευθύς εξ αρχής για το λόγο που επέβαλε αυτή τη ρύθμιση: Το Νόμο αυτόν συνέταξε και κατέθεσε στη Βουλή ως Νομοσχέδιο προφανώς το Υπ. Δημόσιας Τάξεως, επειδή το σύνολο των διατάξεών του αφορά κυρίως την Ελληνική Αστυνομία και παρεμπιπτόντως θίγονται και μισθολογικά θέματα αξ/κών Ε.Δ. και Σ.Α. Τον υπογράφουν οι Άκης Τσοχατζόπουλος, Γιάννος Παπαντωνίου, Χρήστος Παπουτσής, Μιχ. Χρυσόχρ. και Χρ. Βερελής ως Υπουργοί Εθν. Άμυνας, Εθν. Οικ. & Οικονομικών, Ε. Ναυτιλίας, Δημ. Τάξεως και Μεταφορών & Επικοινωνιών αντίστοιχα λόγω αρμοδιότητας καθώς και ο «Ανεύθυνος» ως θέσας τη μεγάλη σφραγίδα του κράτους Υπουργός Δικαιοσύνης Μιχ. Σταθόπουλος.

Τα γράφω αυτά για να σημειώσω τις διαδρομές του αμαρτωλού αυτού κειμένου που απασχολεί τη στρατιωτική κοινότητα οχτώ χρόνια τώρα. Κατ' αρχήν ουδείς υπηρεσιακός παράγοντας γνωρίζει ποιός έθεσε αυτόν τον νεολογισμό για οικονομικό νομοθέτημα όρο του "ευδοκίμως τερματίσαντος". Δεν αναφέρεται τίποτα σχετικό στην εισηγητική έκθεση προς τη Βουλή. Και δεν αναφέρεται και τίποτα σχετικό με την επίμαχη αυτή διάταξη στα πρακτικά της Βουλής.

Εν πάσει περιπτώσει. Αν υποθέσουμε ότι ο Νομοθέτης θέλησε, χωρίς να το κουβεντιάσει δυνατό, να ανταμείψει εκείνους που φεύγουν από την Υπηρεσία πρόωρα, συνδυασμένοι με τον εύχο και ενδεχομένως κολακευτικό για τα ώτα των μη γνωριζόντων τα πράγματα από «μέσα» όρο

«ως ευδοκίμως τερματίσαντες» θα έπρεπε κάποιος ή κάποιος απ' αυτούς που τεχνοκρατικά ασχολούνται με τη σύμβαση τέτοιων κειμένων, να προλάβει και να διευκρινήσει σε επιτόλαιους πολιτικούς ότι ο όρος αυτός, στην καθημερινή του χρήση και πρακτική, δεν ενέχει αξιολογική χρεία της ούτω διανυθείσης στρατιωτικής σταδιοδρομίας, ούτε και η παράληψή του σε άλλες περιπτώσεις υποδηλώνει απαξιωτικό τρόπο εξόδου από το στράτευμα. Αν θεωρήθηκε σωστό ωστόσο να προμοδοτείται ο πρόωρα αποστρατευόμενος με ένα μισθολογικό κλιμάκιο επιπλέον αυτού με το οποίο μισθοδοτείται προαγόμενος ένα μήνα πριν την αποστρατεία του, θεμιτό θα ήταν να εξομοιωθεί με εκείνον που εξαντλεί την παραμονή του στο στράτευμα και αποχωρεί γιατί ο Νόμος επιτάσσει την αποστρατεία του, και όχι η κρίση κάποιου Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Με άλλα λόγια, παρατηρείται το παράδοξο φαινόμενο εκείνοι οι οποίοι εν ενεργεία εκρίθησαν προακτέοι, να παραμένουν στον αυτό βαθμό αποστρατευόμενοι. Οι δε πρόωρα απομακρινόμενοι να προάγονται μισθολογικά με έναν επιπλέον βαθμό αποστρατευόμενοι. Ελλás το μεγαλείο σου.

Σε κάθε περίπτωση και από όποια μεριά και αν το δει κανένας, το γεγονός δεν είναι δυνατόν να περάσει αβρόχοις ποσί από την στρατιωτική κοινότητα. Γιατί οι μισθολογικές διαφορές που δημιουργούνται δεν είναι ήδη διόλου ευκαταφρόνητες και θα επιταθούν έτι περαιτέρω όταν τα μισθολογικά κλιμάκια που αναγνωρίζονται με τις άρτι αναπροσαρμοσθείσες συνταξιοδοτικές πράξεις, εφαρμοστούν και στα μερίσματα των Μετοχικών Ταμείων.

Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος παράλληλα με τις ενέργειες και των λοιπών Ενώσεων Αποστράτων Αξιωματικών έχει προβεί και προβαίνει σε διαβήματα διαμαρτυρίας, εγγράφως και προφορικά και σε κάθε περίπτωση στις πολιτικές ηγεσίες των Υπουργείων Ναυτιλίας και Οικονομικών καθώς και σε βουλευτές και λοιπούς πολιτικούς παράγοντες. Η μέχρι σήμερα αντιμετώπιση του κεφαλαϊώδους αυτού για μας θέματος, από πλευράς πολιτικών είναι αμήχανη και χλιαρή. Περίπου αναγνω-

ρίζεται το δίκαιο των διαβημάτων μας, αλλά προσκρούει στη δυσχέρεια αντιμετώπισής του από το Υπ. Οικονομικών. Το θέμα είναι δημοσιονομικό και αντιμετωπίζεται ως χορήγηση αύξησης σε μερίδα αποστράτων. Τούτο όμως είναι ψευδές και η κατ' αυτόν τον τρόπο προσέγγιση του προβλήματος λανθασμένη. Δεν πρόκειται περί αιτήματος αύξησης αποδοχών. Αλλά αιτήματος αποκατάστασης αδικίας και εφαρμογής ισονομίας. Εφόσον κρίθηκε από τη Βουλή αναγκαία και δίκαιη η χορήγηση ενός επί πλέον μισθολογικού κλιμακίου σε απόστρατους αξιωματικούς, ως επιβεβλημένη οικονομική ενίσχυση σ' αυτήν την κατηγορία των συνταξιούχων του Δημοσίου, η χορήγηση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει το σύνολο των αποστράτων και όχι μερίδα του συνόλου άδικα, αυθαίρετα και αναιτιολόγητα λαμβανόμενη. Το δε Υπουργείο των Οικονομικών εφ' όσον έχει αποδεχθεί τη σχετική δαπάνη ως δίκαιη και λογική και ήδη την καταβάλει στους προνομιούχους, έχει υποχρέωση να δεσμεύσει τις σχετικές πιστώσεις και για τους υπόλοιπους έτσι ώστε να καλυφθεί το σύνολο των εν αποστρατία ευρισκομένων αξιωματικών των Ε.Δ. των Σ.Α. και του Λιμενικού Σώματος.

Οι προσπάθειές μας θα συνεχίζονται μέχρις ότου δικαιωθούμε. Πιστεύουμε ότι όσο διατηρούνται τέτοιες παρακμακές, κραυγαλέες αδικίες αμαυρώνουν το πρόσωπο, εκείνης που θέλει να φαίνεται ως ευνομούμενη πολιτεία.

Δυστυχώς έχουν περάσει ήδη οχτώ χρόνια από τη δημιουργία του προβλήματος.

Η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ναυτιλίας ευθύς με την ανάληψη των καθηκόντων της, ανεγνώρισε το δίκιο μας και υπεσχέθη την αποκατάσταση των αδικηθέντων. Ήδη όμως πέρασαν από την αρχή του χρόνου Νομοθετήματα και τροπολογίες από τη Βουλή αρμοδιότητας Υπ. Ναυτιλίας και το πρόβλημά μας παραμένει ακόμη στα αζήτητα. Πιστεύουμε ότι δεν θα ξαναδούμε το χιλιοπαιγμένο και κατά τούτο ανιαρό έργο με τους καλούς προσηνείς και ευαίσθητους παράγοντες του Υπ. Ναυτιλίας και τους κακούς, σκληρούς και ανάλγητους του Υπ. Οικονομικών.

Και πρόσφατα ακόμα μια φορά ο Υπουργός κ. Πάνος Καμμένος διαβεβαίωσε ότι η τακτοποίηση του θέματος των αποστράτων είναι υψηλά στην ατζέντα των προτεραιοτήτων του Υπουργείου και ενδιαφέρεται προσωπικά. Εμείς περιμένουμε, παρακολουθούμε και αξιολογούμε.

Όσο το θέμα παραμένει εκκρεμές, εμείς θα το κρατάμε στην επικαιρότητα και ας μην διαφεύγει από κανέναν ότι το θέμα παραμένει σε εκκρεμότητα, αποκτά και άλλες διαστάσεις, πλην αυτής της αδικίας. Ήδη αρχίζει να κινείται και στο χώρο του εμπαιγμού.

Η ΛΕΣΧΗ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΑΡΧΗΓΟ ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟ Λ.Σ. ΘΕΟΔΩΡΟ ΡΕΝΤΖΕΠΕΡΗ

Την Παρασκευή 27 Ιουνίου στις εγκαταστάσεις του ξενοδοχείου ΑΡΙΟΝ στο Λαιμό της Βουλιαγμένης η Λέσχη του Λιμενικού Σώματος παρέθεσε δεξίωση προς τιμήν του νέου Αρχηγού του Σώματος Αντιναύαρχου κ. Θεόδωρου Ρεντζεπέρη.

Ο αρχηγός προσήλθε νωρίς στο χώρο της δεξίωσης συνοδευόμενος από τη σύζυγό του κ. Κλεάνθη Ρεντζεπέρη, τα τέσσερα παιδιά του, τον πατέρα του Υποναύαρχο ε.α. κ. Πέτρο Ρεντζεπέρη και την αδελφή του, προκειμένου να δεχθεί προσωπικά τα συγχαρητήρια και τις ευχές όλων των μελών και φίλων της Λέσχης που με τη ευκαιρία αυτή συγκεντρώθηκαν για να περάσουν επιπλέον ευχάριστα στο μαγευτικό περιβάλλον της Βουλιαγμένης συντροφιά με παλιούς φίλους και συνεργάτες.

Την δεξίωση στην οποία παραβρέθηκαν 260 περίπου μέλη και φίλοι της Λέσχης είχαν προσκληθεί να παραστούν όλοι οι βουλευτές της Α' και Β' Πειραιώς τίμησαν με την παρουσία τους από τη Ν.Δ. οι κ.κ. Ιωάννης Τραγάκης, γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κόμματος και ο Παν. Μελάς.

Από το ΠΑΣΟΚ ο κ. Αν. Νεράτζης και από το ΛΑΟΣ ο κ. Αράπογλου.

Επίσης διακρίναμε τους Επίτιμους Αρχηγούς Λ.Σ. Αντιναύαρχους κ.κ. Άλκη Σκιαδά, Δημήτριο Ορφανό, Περικλή Ουσαντζόπουλο, Θεοδόσιο Παπακωνστα-

ντίνου, Χρήστο Δελημιχάλη και Ηλία Σιωνίδη.

Χωρίς να αφαιρεθεί το παραμικρό από την επισιμότητα της βραδιάς τον τόνο έδωσε η θέρμη και εγκαρδιότητα της συνάντησης, παλαιών και νέων συναδέλφων που στάθηκε αιτία να ξυπνήσουν μνήμερες και να ζωντανέψουν περιστατικά που τουλάχιστον για κάποιους από τους παλαιούς έχουν ήδη περιβληθεί την αχλύ του μύθου.

Τελειώνοντας θα πρέπει να πω ότι ο θεσμός αυτός, - διότι η δεξίωση προς τιμήν του εκάστοτε νέου Αρχηγού που καθιέρωσε εδώ και χρόνια η Λέσχη του Λιμενικού Σώματος έχει ήδη περιβληθεί το χαρακτηριστικό θεσμού - υπήρξε απόλυτα επιτυχής και δικαιώνει πλήρως το Διοικητικό Συμβούλιο που κατ' ευτυχία συγκυρία είχε την ιδέα της πρώτης διοργάνωσης.

Στο σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο απομένει να δώσει παραπέρα ώθηση στις δραστηριότητες της Λέσχης και για την πραγμάτωση των σκοπών του καταστατικού της, αρχίζοντας από συγκεκριμένες και σύντονες δράσεις προκειμένου πρώτα απ' όλα να διευρυνθεί ο αριθμός των μελών της, κυρίως από τους νέους Αξιωματικούς η συμμετοχή των οποίων κρίνεται απολύτως απαραίτητη για την επιβίωση και την εν γένει δραστηριότητά της.

(Φωτό στο εξώφυλλο)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Κ. Υ.Ε.Ν.Α.Ν.Π. ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Επιμέλεια Υποναυάρχου Λ.Σ. ε.α. Π. Καλογείτονα

Ο Υ.Ε.Ν.Α.Ν.Π. κ. Γιώργος Βουλγαράκης σε ομιλία του που πραγματοποιήθηκε στη Βουλή την 10.06.2008 σε κοινή συνεδρίαση των Διαρκών Επιτροπών Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, Παραγωγής και Εμπορίου και της Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων με θέμα: "Επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων της Ε.Ε. και έλεγχος της παράνομης μετανάστευσης" είπε:

Α. Αιτία και παράμετροι του προβλήματος της λαθρομετανάστευσης

Όπως είναι γνωστό, τα τελευταία χρόνια, η Ελλάδα αντιμετωπίζει σημαντικό πρόβλημα παράνομης εισόδου μεταναστών, το οποίο οφείλεται, κυρίως, σε εξωγενείς παράγοντες και ειδικότερα στις μεγάλες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές μεταβολές, που επήλθαν σε παγκόσμια κλίμακα και ιδιαίτερα σε χώρες της Ασίας και της Αφρικής.

Το φαινόμενο αυτό επιτείνεται από τη γεωγραφική θέση της χώρας μας στη Βαλκανική χερσόνησο και τη γεινίαση της με χώρες της Μέσης Ανατολής, του Ευξείνου Πόντου και της Βόρειας Αφρικής.

Η Ελλάδα προσδιορίζεται ως χώρα "διέλευσης", αποτελώντας σταθμό προς τις συγκεκριμένες ευρωπαϊκές χώρες, ενώ και η ιδιότητά της ως χώρας Κράτους - Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με υψηλό επίπεδο διαβίωσης, καθιστά και την ίδια ως άκρως ελκυστική για μόνιμη εγκατάσταση και εργασία.

Σημαντικές παραμέτρους του προβλήματος αποτελούν:

α. Η εκτεταμένη ελληνική ακτογραμμή (περίπου 18.400 χιλιόμετρα),

β. Το πλήθος των νησιών και βραχονησίδων (άνω των 9.800), που δημιουργούν ένα χώρο εύκολα προσπελάσιμο από πολλές κατευθύνσεις,

γ. Η πυκνότητα (ειδικότερα κατά τη θερινή περίοδο) ναυτιλιακή κίνηση στον ελληνικό θαλάσσιο χώρο.

δ. Η εγγύτητα των ελληνικών νησιών με τις έναντι τουρκικές ακτές .

ε. Η μη ικανοποιητική εφαρμογή από πλευράς Τουρκίας του Πρωτοκόλλου επανεισδοχής λαθρομεταναστών.

Οι βασικότερες θαλάσσιες λαθρομεταναστευτικές ροές προς τη χώρα μας, προέρχονται από την Τουρκία και την Αίγυπτο.

Σημειώνεται ότι, συνεπεία των παραμέτρων που αναφέρθηκαν καθώς και της δυνατότητας των εγκληματικών οργανώσεων να προσαρμόζονται άμεσα στο διαμορφούμενο περιβάλλον και τις τακτικές των δικτικών Αρχών, οι τόποι αποβίβασης των διακινούμενων λαθρομεταναστών, καθώς και το modus operandi των δικτύων που αναλαμβάνουν την παράνομη μεταφορά τους στην Ελλάδα (και την Ευρωπαϊκή Ένωση, γενικότερα), χαρακτηρίζονται από το στοιχείο της μεταβλητότητας.

Διαπιστώνεται μια αξιοπρόσεκτη ποικιλία μεθόδων που μετέχονται τα εγκληματικά δίκτυα για την επιτυχία του σκοπού τους, οι περισσότεροι των οποίων, έχουν ως κοινό χαρακτηριστικό την αδιαφορία απέναντι στην ανθρώπινη ζωή.

Σταχυολογώ ενδεικτικά:

-Οι διακινητές επιβιβάζονται σε σκάφος που μεταφέρει τους λαθρομετανάστες, συνήθως αλιευτικό ή ταχύπλοο με μεταφορική ικανότητα από 10-50 άτομα, τους αποβιβάζουν σε κάποιο

νησί του ανατολικού Αιγαίου, συνήθως στη Λέσβο, Χίο, Σάμο, Αγαθονήσι, Φαρμακονήσι, Κω και τη Σύμη και επιστρέφουν στην Τουρκία.

-Οι διακινητές, προσεγγίζοντας την ελληνική ακτή, εγκαταλείπουν το σκάφος που χρησιμοποιείται και μετεπιβιβάζονται σε άλλο σκάφος, αφού προηγουμένως έχουν εκπαιδευτεί στο χειρισμό του κάποιοι από τους λαθρομετανάστες.

-Οι λαθρομετανάστες "εκπαιδεύονται" στο χειρισμό του σκάφους προ της αναχώρησης από την τουρκική ακτή και δεδομένης της μικρής απόστασης που πρόκειται να διανύσουν, επιτυγχάνουν να αποβιβασθούν στην ελληνική ακτή χωρίς τη φυσική παρουσία - συνοδεία διακινητών.

-Μεγάλος αριθμός λαθρομεταναστών (πολλές φορές άνω των εκατό), επιβιβάζεται σε σκάφος αναψυχής με προορισμό είτε το Αγαθονήσι και το Φαρμακονήσι είτε τις ανατολικές ακτές της Εύβοιας, της νότιας Αττικής και της Ανατολικής Πελοποννήσου.

-Οι λαθρομετανάστες, που ξεκινούν από την Αίγυπτο, επιβιβάζονται σε μεγάλα αλιευτικά σκάφη σε ομάδες των 120-150 ατόμων και αναχωρούν από την ευρύτερη περιοχή της Νταμιέττας (ανατολικά της Αλεξάνδρειας) για την Κρήτη ή τις νότιες ακτές της Πελοποννήσου. Φτάνοντας στην ελληνική ακτή, οι διακινητές είτε παραμένουν στο πλοίο έως ότου ολοκληρωθεί η αποβίβαση λαθρομεταναστών και εν συνεχεία επιστρέφουν στην πατρίδα τους είτε μετεπιβιβάζονται σε συνοδευτικά σκάφη και αφήνουν το πλοίο ακυβέρνητο, αδιαφορώντας για την τύχη τόσο αυτού όσο και των επιβαινόντων του.

Αξίζει να σημειωθεί επίσης ότι **πολλά περιστατικά λαθρομετανάστευσης εξελίσσονται σε περιστατικά έρευνας και διάσωσης, καθ' όσον:**

-Οι διακινητές, έχοντας γίνει αντιληπτοί από τα περιπολούμενα πλωτά Λ.Σ. και για να αποφύγουν τη σύλληψη, ρίχνουν τους μεταφερόμενους αλλοδαπούς στη θάλασσα, προκειμένου τα Ελληνικά σκάφη να δώσουν προτεραιότητα στην περισυλλογή και διάσωση των κινδυνευόντων.

-Οι ίδιοι οι λαθρομετανάστες καταστρέφουν τις λέμβους στις οποίες επιβαίνουν, για να αποφύγουν την ανάσχεσή τους και - εν τέλει - μέσω της διάσωσής τους να επιτύχουν την είσοδό τους στη χώρα.

-Αρκετές φορές, προκαλούνται ναυτικά ατυχήματα (ναυάγια, προσαράξεις, βυθίσεις κ.λπ), συνεπεία της κακής κατάστασης των χρησιμοποιούμενων σκαφών, σε συνδυασμό και με την πολύ συχνά παρατηρούμενη ανικανότητα των κυβερνητών τους.

Ισχύουσα κατάσταση και προοπτικές

Την πενταετία 2002-2006 ο ετήσιος μέσος όρος λαθρομεταναστών που συνελήφθησαν από το Λιμενικό Σώμα δεν υπερέβη τους 3.500 και ο αντίστοιχος των διακινητών κυμάνθηκε στους 100. Ωστόσο, το 2007 σημειώθηκε δραματική αύξηση των περιστατικών (από 290 το 2006 σε 652 το 2007) με συνέπεια να σημειωθούν 9.240 συλλήψεις λαθρομεταναστών που διήλθαν τα εξωτερικά θαλάσσια σύνορά μας και 196 διακινητών. **Σε ποσοστά οι συλλήψεις λαθρομεταναστών αυξήθηκαν κατά 260% και των διακινητών κατά 65% (αμφότερες οι κατηγορίες σε σχέση με το 2006).**

Επίσης, τα στοιχεία του τρέχοντος έτους καταδεικνύουν μια συνεχιζόμενη έξαρση των περιστατικών θαλάσσιας λαθρομετανάστευσης, γεγονός που ασκεί σοβαρές πιέσεις στους μη-

χανισμούς επιτήρησης των εξωτερικών θαλασσίων συνόρων μας, ιδιαίτερα μάλιστα αυτών του Ανατολικού Αιγαίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Οι προοπτικές αποτελεσματικής διαχείρισης και μετριασμού του φαινομένου φαντάζουν ζοφερές, καθόσον δεν υπάρχουν σαφείς ενδείξεις από την προς ανατολάς γείτονα ότι προτίθεται να αναλάβει ενεργά το μερίδιο ευθύνης για την επιτήρηση των παράκτιων περιοχών της. Το Λιμενικό Σώμα θα συνεχίσει να επιτελεί το καθήκον του κάτω από αντίξοες τις περισσότερες φορές συνθήκες και υπερβάλλοντες τις δυνάμεις του για την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης και την προστασία των Ελληνικών θαλασσίων συνόρων και κατ' επέκταση των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το πρόβλημα για την Ελλάδα όπως και για τις λοιπές χώρες της ΕΕ και της Μεσογείου είναι οξύτατο. Η Ελλάδα έχει ταχθεί ανεπιφύλακτα υπέρ:

- της ανάπτυξης ενός μονίμου δικτύου περιπολιών σε όλη την περιοχή της Μεσογείου και ιδιαίτερα στα ευπαθέστερα σημεία των εξωτερικών θαλασσίων συνόρων της ΕΕ

- της ενδυνάμωσης του ρόλου του FRONTEX (Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ε.Ε.) στην ενίσχυση της επιχειρησιακής συνεργασίας των κρατών μελών της ΕΕ

- της αξιοποίησης κοινοτικών πόρων

- της σύναψης διμερών και πολυμερών συμφωνιών με τρίτες χώρες προέλευσης ή διέλευσης λαθρομεταναστών με στόχο να εξασφαλίζεται η επανεισδοχή τους.

Όλα όμως αυτά αποτελούν μέτρα που στοχεύουν κυρίως στη διαχείριση του φαινομένου της λαθρομετανάστευσης, παρά στον μετριασμό ή / και την εξάλειψή του. Για να επιτευχθεί ο τελευταίος αυτός στόχος πρέπει να αναζητηθούν λύσεις σε περιοχές που βρίσκονται σε τρίτες χώρες πολύ πέρα από τα σύνορα της ΕΕ.

Β) Δράσεις του Λιμενικού Σώματος

Ήδη από το 1999, το - τότε - YEN (σε συνεργασία με το τότε Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως), συμμετείχε ενεργά στη **σύνταξη ειδικού Επιτελικού Σχεδίου, με την ονομασία "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ"** (αναμορφώνοντας και επικαιροποιώντας αντίστοιχο Σχέδιο του ΓΕΕΘΑ του έτους 1992), προκειμένου να επιτευχθεί αποτελεσματικότερος συντονισμός των Αρχών και Υπηρεσιών, που εμπλέκονται στην αντιμετώπιση της διατάραξης λαθρομετανάστευσης.

Στο πνεύμα των ανωτέρω, οι Υπηρεσίες του YENANΠ και οι αρμόδιες Λιμενικές Αρχές, ασχολούνται - **καθημερινά και σε 24ωρη βάση** - με τον έλεγχο και την επιτήρηση των θαλασσίων συνόρων της χώρας μας, δίδοντας έμφαση στην αποτροπή της παράνομης εισόδου σε αυτήν (και κατά συνέπεια και στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο (SCHENGEN), αλλοδαπών υπηκόων τρίτων χωρών, ενεργοποιώντας το έμπυχο δυναμικό τους και τα διαθέσιμα επιχειρησιακά μέσα και αξιοποιώντας κατάλληλα σχετικές πληροφορίες.

Πιο συγκεκριμένα, η δράση του Λιμενικού Σώματος, αφορά **αφ' ενός στην αποτροπή της εισόδου λαθρομεταναστών στη χώρα από μη θεσμοθετημένα σημεία εισόδου και αφ' ετέρου στον εντοπισμό και τη σύλληψη εκείνων που επιτυγχάνουν να εισέλθουν παράνομα διά θαλάσσης στην Ελλάδα, την προσαγωγή τους ενώπιον των αρμοδίων δικαστικών Αρχών και την παράδοσή τους εν τέλει στις οικείες αστυνομικές Αρχές για τις δικές τους περαιτέρω ενέργειες (διοικητική απέλαση, κλπ).**

Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στον εντοπισμό και τη σύλληψη των λαθροδιακινητών και στην εξάρθρωση των εγκληματικών τους δικτύων.

Επιπροσθέτως, υπογραμμίζεται ότι οι δράσεις του Λιμενικού Σώματος αποσκοπούν στην **ενίσχυση και ποιοτική αναβάθμιση της συνεργασίας με δικτυικές Αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και διεθνείς αστυνομικούς Οργανισμούς (όπως η ΕΥΡΩΠΟΛ και η ΙΝΤΕΡΠΟΛ), συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της πραγματοποίησης κοινών επιχειρήσεων εντοπισμού και εξάρθρωσης οργανωμένων εγκληματικών δικτύων.**

Ομοίως, σε εθνικό επίπεδο, αξίζει να τονισθεί ότι το **YENANΠ θεωρεί ως ιδιαίτερα σημαντική και αμοιβαίως αποδοτική την ήδη αναπτυχθείσα συνεργασία με όλες τις συναρμόδιες Υπηρεσίες, ιδιαίτερα εκείνες του Υπουργείου Εσωτερικών (ΕΛ.ΑΣ.-Ε.Υ.Π.), δεδομένου ότι μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών έχει καταστεί δυνατή η επιτυχής ανάληψη συγκροτημένων και στοχευμένων επιχειρησιακών ενεργειών, στον τομέα της καταπολέμησης και εξάρθρωσης διεθνών κυκλωμάτων διακίνησης λαθρομεταναστών. Στο πνεύμα αυτό, προσβλέπουμε στην ενίσχυση και περαιτέρω ποιοτική αναβάθμιση της συνεργασίας μας, επ' ωφελεία της χώρας μας, εν γένει.**

- **Το κοινωνικό πρόσωπο του Λιμενικού Σώματος.**

Οι εμπλεκόμενες Υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος, φέροντας **αυξημένη ευθύνη** για την επιτήρηση των θαλασσίων συνόρων της Ελλάδας, λαμβάνουν κάθε μέτρο για την αποτροπή της παράνομης εισόδου μεταναστών στα Ελληνικά χωρικά ύδατα, ενεργώντας και επιχειρώντας πάντοτε με βασική αρχή τον **απόλυτο σεβασμό της ανθρωπίνης ζωής στη θάλασσα. Αντίθετα με τα κατά καιρούς κακοβούλως καταγγελλόμενα, το Λιμενικό Σώμα έχει να επιδείξει πλείστα περιστατικά, κατά τα οποία στελέχη του, με κίνδυνο ζωής, διέσωσαν ναυαγούς λαθρομετανάστες, μεταξύ των οποίων και μικρά παιδιά, ενώ Λιμενικές Αρχές της παραμεθορίου, έχουν επαινέθει για το έργο τους από Διεθνείς Ανθρωπιστικές Οργανώσεις.**

Μάλιστα, το σημαντικό έργο που επιτελεί το Λιμενικό Σώμα στον συγκεκριμένο τομέα, αναγνωρίστηκε προσφάτως και από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), σε Ημερίδα, που οργανώθηκε στον Πειραιά (29 / 01 / 2008).

Προς επίρρωση των ανωτέρω αναφέρεται ότι το 2007 **ανελήφθησαν 147 επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης λαθρομεταναστών στη θάλασσα και διεσώθησαν συνολικά 2068 άτομα.**

Γ) Αξιολόγηση του Οργανισμού FRONTEX

Δράσεις Frontex (Οκτώβριος 2 005-2007)

Από την έναρξη λειτουργίας του μέχρι σήμερα ο οργανισμός έχει αναλάβει έναν αριθμό σημαντικών δράσεων και πρωτοβουλιών όπως:

- διεξαγωγή κοινών ευρωπαϊκών επιχειρήσεων στα θαλάσσια σύνορα

- συγκρότηση ευρωπαϊκού δικτύου περιπολιών

- σύσταση κεντρικού μητρώου διαθέσιμου τεχνικού εξοπλισμού

- ανάπτυξη συνοριακών ομάδων ταχείας επέμβασης

- εκπαίδευση συνοριοφυλάκων - κατάρτιση κοινών προτύπων εκπαίδευσης

Συμμετοχή Λιμενικού Σώματος στις δράσεις της Frontex

Το Λιμενικό Σώμα από την πρώτη στιγμή λειτουργίας του Οργανισμού, συμμετέχει ενεργά σε όλες τις κοινές **ευρωπαϊκές επιχειρήσεις**, που διεξήχθησαν στη Μεσόγειο θάλασσα, με επιχειρησιακά μέσα και ανθρώπινο δυναμικό.

Συμμετέχει επίσης, ανελλιπώς, από το 2007, στο **ευρωπαϊκό δίκτυο περιπολιών**, το οποίο αποτελεί πρόπλασμα για τη μελλοντική συγκρότηση μιας ευρωπαϊκής ακτοφυλακής, μια ιδέα που υποστηρίζεται από το YENANΠ και αποτέλεσε πρω-

τοβουλία της ελληνικής κυβέρνησης.

Περαιτέρω, το Λιμενικό Σώμα έχει θέσει στη διάθεση του **κεντρικού μητρώου διαθέσιμου τεχνικού εξοπλισμού**, ένα πλοίο ανοικτής θαλάσσης, ένα δικινητήριο αεροσκάφος, ένα δικινητήριο ελικόπτερο, ένα όχημα - ραντάρ παράκτιας επιτήρησης καθώς και το απαιτούμενο ανθρώπινο δυναμικό από εξειδικευμένα στελέχη του.

Στις **συνοριακές ομάδες ταχείας επέμβασης** το Λιμενικό Σώμα έχει διαθέσει δεκαέξι στελέχη του για την ενίσχυση της δεξαμενής εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού σε επίπεδο ευρωπαϊκής ένωσης.

Επίσης, το ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ συμμετέχει ενεργά στην **εκπαίδευση συνοριοφυλάκων** τόσο με την αποστολή στελεχών του για εκπαίδευση σε διάφορα σεμινάρια και σχολεία που διοργανώνει ο Οργανισμός όσο και με τη διάθεση εκπαιδευτών για εκπαίδευση συνοριοφυλάκων άλλων κ-μ στη φύλαξη των θαλασσιών συνόρων.

Μελλοντική εξέλιξη του Frontex -- Σχέση με το Λιμενικό Σώμα

Βασική επιδίωξη του οργανισμού είναι η διεξαγωγή επιχειρήσεων σε μόνιμη βάση με απώτερο στόχο τη συγκρότηση μιας ευρωπαϊκής ακτοφυλακής. Επίσης προωθείται η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ και η βελτίωση της συνεργασίας των Υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με την επιτήρηση εξωτερικών συνόρων. Στο πλαίσιο αυτό, εξετάζεται η αύξηση των επιχειρησιακών δυνατοτήτων του FRONTEX με προμήθεια ή μίσθωση τεχνικού εξοπλισμού από τον Οργανισμό, με παράλληλη ενίσχυση των οικονομικών δυνατοτήτων του από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Η χώρα μας θα εξακολουθήσει να υποστηρίζει τις πρωτοβουλίες και δράσεις του Οργανισμού, θεωρώντας πολύτιμη τη συνεισφορά του στην αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης. Πέραν όμως αυτού, αποτελεί βασική επιδίωξη μας η επαναξιολόγηση της ανάλυσης κινδύνου του Οργανισμού (Fran-frontex risk analysis network), προκειμένου να αντικατοπτρίζονται αντικειμενικά οι πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι για το έτος 2007 η χώρα μας κατετάγη στο επίπεδο κινδύνου τρία (Χαμηλό), ενώ άλλες χώρες (όπως η Ισπανία), κατετάγησαν στο επίπεδο ένα (Υψηλό). Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την αισθητή μείωση της χρηματοδότησης της Ελλάδος από το Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων το έτος 2008, παρά τη μεγάλη αύξηση των λαθρομεταναστευτικών ροών που αντιμετωπίστηκαν.

Δ. Δημιουργία Ευρωπαϊκού Συστήματος Επιτήρησης Συνόρων (EUROSUR).

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Επιτήρησης Συνόρων (European Border Surveillance System - EUROSUR) στην πλήρη ανάπτυξη του θα συμβάλει στην απόκτηση πληρέστερης εικόνας στα θαλάσσια σύνορα και κατ'επέκταση στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας επεμβάσεων. Η ανάπτυξή του στη νότια και ανατολική περιφέρεια της ΕΕ αναμένεται να αποτελέσει έναν οδικό χάρτη (πρότυπο) για τις υπόλοιπες περιοχές της ΕΕ και προτείνεται να συντελεσθεί σε τρεις φάσεις:

1η φάση: Διασύνδεση υφιστάμενων συστημάτων και μηχανισμών επιτήρησης με την δημιουργία Εθνικού Συντονιστικού Κέντρου σε κάθε εμπλεκόμενο κράτος - μέλος, με στόχο την βελτίωση του συντονισμού και της επιχειρησιακής συνεργασίας των ομολόγων Αρχών αλλά και μεταξύ των συναρμόδιων Αρχών ενός κράτους - μέλους καθώς και τη δημιουργία ενός δικτύου INTRANET για την ανταλλαγή πληροφοριών και την αποτελεσματικότερη διαχείριση των θαλασσιών συνόρων.

2η φάση: Καλύτερη διαχείριση και αξιοποίηση των υφιστάμενων μηχανισμών επιτήρησης με τη χρήση και περαιτέρω ανάπτυξη καινοτόμων τεχνολογιών (δορυφόροι, ανεπάνδρωτα

ιπτάμενα μέσα κλπ.).

3η φάση: Ανάπτυξη ενός κοινού περιβάλλοντος ροής πληροφοριών εντός ΕΕ, στο οποίο θα συνεισφέρουν όλα τα διαθέσιμα συστήματα αναφορών - επιτήρησης, αρχικά στις κρίσιμες, από πλευράς λαθρομεταναστευτικών ροών, θαλάσσιες περιοχές (Μεσόγειος - Μαύρη Θάλασσα και Κανάριοι Νήσοι) και εν συνεχεία σε όλο το θαλάσσιο χώρο της ΕΕ.

Οι δύο πρώτες φάσεις αφορούν στα θαλάσσια και χερσαία σύνορα, ενώ στο τελικό στάδιο το EUROSUR θα καλύπτει μόνο τα θαλάσσια σύνορα. Η βασική χρηματοδότηση του αναμφίβολα φιλόδοξου σχεδίου προέρχεται κυρίως από Ευρωπαϊκό Ταμείο Συνόρων.

Η δημιουργία αυτού του περιβάλλοντος αναμφίβολα θα συμβάλει στην αποτελεσματική φύλαξη των θαλασσιών συνόρων μας και στη δημιουργία ενός χώρου ασφάλειας, δικαιοσύνης και ελευθερίας. Περαιτέρω, εκτιμάται ότι θα συμβάλει και στην επίτευξη των στόχων της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής της ΕΕ (ασφαλέστερη διεξαγωγή θαλασσιών μεταφορών, έλεγχος παράνομης αλιείας κλπ.). Πρωταρχικός στόχος του YENANΠ είναι η δημιουργία του Εθνικού Συντονιστικού Κέντρου που θα λειτουργεί σαν μια εθνική πλατφόρμα σύνθεσης πληροφοριών σχετικών με τη λαθρομετανάστευση αξιοποιώντας παράλληλα και τα υπάρχοντα τεχνολογικά συστήματα συγκέντρωσης πληροφοριών. Κατά συνέπεια, θα συμμετάσχει ενεργά σε όλες τις φάσεις ανάπτυξης του Eurosur, προκειμένου να εκμεταλλευτεί με τον καλύτερο τρόπο τις δυνατότητες αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης είναι ήδη σοβαρό και θα οξυνθεί ακόμη περισσότερο τα επόμενα χρόνια.

Η Ελλάδα καλείται να αντιμετωπίσει την επιτήρηση και προστασία των νοτιοανατολικών θαλασσιών συνόρων της ΕΕ. Η ευθύνη που επωμίζεται η χώρα μας είναι πολύ σημαντική τόσο έναντι των συμπολιτών μας όσο και των ευρωπαίων εταίρων μας, που υφίστανται τις επιπτώσεις των μεταναστευτικών ροών.

Σας διαβεβαιώ ότι τόσο το Λιμενικό Σώμα, του οποίου έχω την τιμή να είμαι πολιτικός προϊστάμενος, όσο και οι συναρμόδιες Αρχές και Υπηρεσίες, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, λειτουργώντας πολλές φορές στα όρια της φυσικής τους αντοχής και όχι σπάνια ακόμη και με κίνδυνο ζωής, όσων συμμετέχουν στις επιχειρήσεις αυτές.

Από το βήμα αυτό, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας για την προσφορά τους.

Διερωτώμαι, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αυτό αρκετό;

Χρειάζεται κοινή προσπάθεια όλων των κρατών μελών της ΕΕ, η οποία ευτυχώς δείχνει ότι αρχίζει να κατανοεί το μέγεθος του προβλήματος και την αναγκαιότητα ανάληψης κοινών, συντονισμένων δράσεων. Τα σύνορά μας είναι πλέον κοινά. Αυτό γίνεται πλέον αντιληπτό σε όλες τις χώρες της ΕΕ. Η ευθύνη για τη φύλαξή τους πρέπει να είναι κοινή. Είμαστε ένοχοι υποστηρικτές κάθε προσπάθειας και πρωτοβουλίας που αναλαμβάνεται στα πλαίσια της ΕΕ και κατατείνει στην επίτευξη του κοινού μας στόχου.

Η ΕΕ οφείλει να δώσει στον εαυτό της τη δυνατότητα αντιμετώπισης του φαινομένου της λαθρομετανάστευσης. Ο Frontex και το Eurosur είναι μηχανισμοί και πρωτοβουλίες που κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Το ζητούμενο είναι να κινηθούν γρηγορότερα και πιο αποτελεσματικά, γιατί δεν υπάρχουν πια άλλα περιθώρια. Καθήκον όλων μας είναι να συνδράμουμε προς την κατεύθυνση αυτή.

Σας ευχαριστώ.

Ο Διογένης ο Λαέρτιος μας διέσωσε τα εξής αποφθέγματα:

- Πρεσβύτατον των όντων θεός· αγέννητον τον γαρ (αρχαιότερο από τα διάφορα όντα είναι ο Θεός, γιατί είναι αγέννητος).
- Κάλλιστον κόσμος· ποίημα γαρ Θεού (το ωραιότερο πράγμα είναι ο κόσμος, γιατί είναι δημιούργημα του Θεού).
- Μέγιστον τόπος· άπαντα γαρ χωρεί (το μεγαλύτερο πράγμα είναι ο χώρος, γιατί μπορεί να περιλάβει τα πάντα).
- Τάχιστον νους· διά παντός γαρ τρέχει (το γρηγορότερο πράγμα είναι ο νους, γιατί μπορεί να διατρέξει το σύμπαν).
- Ισχυρότατον ανάγκη· κρατεί γαρ πάντων (το πιο ισχυρό είναι η ανάγκη, γιατί κυριαρχεί πάνω σε όλα).
- Σοφώτατον χρόνος· ανευρίσκει γαρ πάντα (το πιο σοφό είναι ο χρόνος, γιατί ανακαλύπτει τα πάντα).
- Ουδέν έφη τον θάνατον διαφέρειν του ζην, “συ ούν” έφη τις, “διατί ουκ αποθνήσκεις”, ότι έφη, “ουδέν διαφέρειν” (δεν υπάρχει διαφορά, είπτε, ανάμεσα στο θάνατο και στη ζωή. Εσύ λοιπόν, του είπτε κάποιος, γιατί δεν πεθαίνεις; Επειδή αποκρίθηκε δεν υπάρχει διαφορά).
- Προς τον πυθόμενον τι πρότερον γεγονόςι, νυξ ή ημέρα, “η νυξ” έφη, “μια ημέρα πρότερον” (σε κείνον, που τον ρώτησε “τι πρωτογήνηκε, η νύκτα ή η ημέρα; Η νύκτα, απάντησε, μια ημέρα ενωρίτερα).
- Κάποιος τον ρώτησε, αν διαφεύγει της προσοχής των Θεών, ένας άνθρωπος που κάνει αδικίες (ούτε όταν το σκέπτεται, απάντησε).
- Στον μοιχό, που τον ρώτησε αν έπρεπε να ορκισθεί, πως δεν είχε μοιχεύσει, απάντησε: Δεν είναι χειρότερη της μοιχείας η επιπορκία.
- Όταν τον ρώτησαν τι είναι δύσκολο “το να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του”, αποκρίθηκε. Τι είναι εύκολο, “το να συμβουλευείς έναν άλλον”. Τι είναι το πιο ευχάριστο, “το να επιτυγχάνει κανείς”. Τι είναι το θείον, “εκείνο που δεν έχει, ούτε αρχή ούτε τέλος”. Τι πρωτοφανές είδε, “γέροντα τύραννο”, απάντησε.
- Πώς θα μπορούσε να υποφέρει κανείς τις αναποδιές της τύχης με τον ευκολότερο τρόπο; Όταν βλέπει τους εχθρούς του σε χειρότερη μοίρα.
- Πώς θα μπορούσαμε να ζήσουμε κατά τον πιο καλό και πιο δίκαιο τρόπο; Όταν δεν κάνουμε οι ίδιοι εκείνα που κατηγορούμε στους άλλους.
- Ποιός είναι ευδαίμων; Εκείνος που είναι υγιής στο σώμα, εφευρετικός στο μυαλό, και από φυσικού του επιδεκτικός παιδείας. Ο Δημήτριος ο Φαληρέας εξάλλου, του αποδίδει τα παρακάτω αποφθέγματα:
- Εγγύα, πάρα δ'άτα (παίρνε τα μέτρα σου, γιατί το κακό βρίσκειται κοντά).
- Φίλων παρόντων και απόντων μένησο (όταν είσαι με τους φίλους σου, να θυμάσαι και τους απόντες φίλους).
- Με την άποψιν καλλωπίζου, αλλ' εν τοις επιτηδεύμασιν ίσθι καλός (να μην καλλωπίζεις την εξωτερική σου εμφάνιση, αλλά να είσαι καλός στις ενέργειές σου).
- Μη πλούτει κακώς (να μην πλουτίζεις με άσχημο τρόπο).
- Μη σε διαβαλλέτω λόγιος προς τους πίστεως κεκοινωνηκότητας (Μη δίνεις σημασία σε διαβολές που αφορούν πρόσωπα της εμπιστοσύνης σου).
- Κολακεύουν γονείς μη όκνει (Μην απολείπεις να εκθειάζεις τους γονείς σου).
- Μη πατρός δέχου το φαύλον (μην ανέχεσαι το φαύλο του πατέρα).
- Οίους αν εράνους ενέγκης τοις γονεύσι, τοιούτους αυτός εν τω γήρα παρά των τέκνων προσδέχου (Ό,τι χάρες κάμεις στους γονείς σου, τις ίδιες να περιμένεις στα γηρατιά σου από τα παιδιά σου).
- Χαλεπόν το εαυτόν γνώναι (δύσκολο το να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του).

- Ήδιστον, ου επιθυμείς, τυχείν (το πιο ευχάριστο είναι, εκείνο που επιθυμείς, να σου συμβεί).
- Ανιάρων άργία (ενοχλητικό πράγμα η απραξία).
- Βλαβερόν ακρασία (επιζήμιο πράγμα η ακράτεια).
- Βαρύ απαίδευσία (ανυπόφορο πράγμα η αμορφωσιά).
- Δίδασκε και μάθαινε το άμεινον (να διδάσκεις και να μαθαίνεις το πιο καλό).
- Αργός μη ίσθι, μηδ' αν πλουτής (μην κάθεσαι άπραγος, έστω και αν είσαι πλούσιος).
- Κακά εν οίκω κρύπτε (τις κακοτυχίες να τις κρύβεις στο σπίτι σου).
- Φθονού μάλλον ή οικτίρου (καλύτερα και σε φθονούν παρά να σε λυπούνται).
- Μέτρω χρω (να ενεργείς με μέτρο, να είσαι σ' όλα σου μετρημένος).
- Μη πάσι πίστευε (μην πιστεύεις σε όλα).
- Άρχων κόσμει σεαυτόν (όταν έχεις εξουσία, κάνε κοσμικότερο τον εαυτό σου).

Ο Πλούταρχος στο “Συμπόσιο των επτά Σοφών” διασώζει τις εξής γνώμες του Θαλή:

- Η καλύτερη δημοκρατία είναι εκείνη που δεν έχει πολύ πλούσιους ούτε πολύ φτωχούς πολίτες (ΙΧ.).
- Άριστο σπίτι είναι εκείνο που δίνει τη δυνατότητα στον οικοδεσπότη να έχει πολύν καιρό διαθέσιμο (ΧΙΙ).
- Πρέπει να λέμε όσα είναι πιθανά, όχι όμως και τα απίθανα (ΧVII).
- Πρέπει τους εχθρούς να μην τους πιστεύει κανείς ακόμη και σε όσα είναι πιστευτά, ενώστους φίλους πρέπει να έχει εμπιστοσύνη και στα απίστευτα (ΧVII).
- Το πιο παράξενο πράγμα που έχω δει είναι τύραννο γέροντα (ΙΙ).
- Από μεν τα άγρια ζώα το πιο κακό είναι ο τύραννος, από δε τα ήμερα ο κόλακας (ΙΙ).
- Όταν πάrouμε μια θέση στο δείπνο, δεν πρέπει να κοιτάξουμε έπειτα από ποιούς καθόμαστε, αλλά πώς θα είμαστε σε αρμονία με τους παρακαθημένους ζητώντας ή καλύτερα έχοντας μέσα μας ευθύς εξαρχής ως βάση κι αφορμή φιλίας το να μην αγανακτούμε, αλλά να επαινούμε ότι καθήσαμε κοντά σε τέτοιους ανθρώπους. Γιατί εκείνος που δυσανασχετεί για τη θέση του, δυσανασχετεί πιο πολύ εναντίον του παρακαθημένου του, παρά εναντίον εκείνου που τον προσκάλεσε, και γίνεται γνωστός και στους δύο (ΙΙΙ).
- Ευτυχής είναι ο άρχων εκείνος που γερνάει και πεθαίνει από φυσικό θάνατο (VII).
- Ποιό το αρχαιότερο; Ο Θεός γιατί είναι αγέννητος.
- Ποιό το μεγαλύτερο; Ο χώρος· γιατί όλα τα περιέχει ο κόσμος, τον δε κόσμο περιέχει ο χώρος.
- Ποιό το ωραιότερο; Ο κόσμος· γιατί κάθε πράγμα με τάξη είναι μέρος δικό του.
- Ποιό το σοφότερο; Ο χρόνος γιατί αυτός άλλα έχει βρει και άλλα θα βρει.
- Ποιό το γενικότερο; Η ελπίδα· γιατί και όσοι δεν έχουν τίποτα άλλο, έχουν την ελπίδα.
- Ποιό το ωφελιμότερο; Η αρετή· γιατί και όλα τα άλλα με την καλή χρήση τα κάνει ωφέλιμα.
- Ποιό το βλαβερότερο; Η κακία· γιατί αυτή βλάπτει και τα χρηστά με την παρουσία της.
- Ποιό το ισχυρότερο; Η ανάγκη· γιατί είναι το μόνο ανίκητο.
- Ποιό το ευκολότερο; Το φυσικό· γιατί στις ηδονές τουλάχιστον πολλοί πολλές φορές αποκάμνουν.

Στο Θαλή αποδίδεται ακόμη και η γνώμη: Μία σοφία να επιζητείς δηλ. μη θέλεις σε όλα σοφός (Διογ. Λαερτ. 35)

Υποναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Βασ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Στο τεύχος 78 Μαρτίου - Απριλίου 2007 του περιοδικού της ΕΑΑΝ "Θαλασσινοί Απόηχοι" δημοσιεύθηκε η εργασία μου με θέμα "Οι σκοπιανοί γείτονες". Λόγω της επικαιρότητας του όλου θέματος θεώρησα σκόπιμο να αναφερθώ σε ένα σύντομο ιστορικό του Μακεδονικού Αγώνα. Τα στοιχεία είναι καθαρά χρονολογικά - ιστορικά τα οποία έχω σταχυολογήσει από ιστορικά συγγράμματα, διάφορα κατά καιρούς δημοσιεύματα αλλά και αξιόλογα SITES.

Ο Μακεδονικός Αγώνας θεωρείται ότι άρχισε το 1903 και τελείωσε το 1908 οπότε θεσπίστηκε το τουρκικό σύνταγμα με το κίνημα των Νεότουρκων.

Οι κυριότεροι εχθροί τότε, του ελληνικού στοιχείου ήταν οι Βούλγαροι κομιτατζήδες και οι Τούρκοι σοβινιστές.

Επιδίωξη της εξόρμησής τους ήταν η ψυχική και γλωσσική αφομοίωση του ελληνικού πληθυσμού για να μπορούν να επικαλούνται ενισχυτικά στοιχεία των επιδιώξεών τους.

Μετά την προσάρτηση της Ανατολικής Ρωμυλίας στη Βουλγαρία στράφηκαν με κάθε τρόπο στην προσάρτηση του μακεδονικού χώρου. Έριξαν το σύνθημα "Η Μακεδονία για τους Μακεδόνες" ζητώντας και τη συνδρομή των Ελλήνων για τον "κοινό αγώνα".

Από τις αρχές του 20ού αιώνα και νωρίτερα, πράκτορες, ντυμένοι καλόγεροι, σταλμένοι από τη Ρωσία, είχαν αρχίσει να κηρύττουν την σλάβικη ιδεολογία και να βαφτίζουν τους χωρικούς με σλάβικα ονόματα. Ταυτόχρονα τους ξεσήκωναν εναντίον των Τούρκων κατακτητών.

Και οι Τούρκοι όμως, εφαρμόζοντας το "διαίρει και βασίλευε" έβλεπαν με καλό μάτι τον εμφύλιο σπαραγμό των χριστιανών κατοίκων της Βαλκανικής Χερσονήσου. Την εποχή εκείνη ήταν στενά δεμένη η θρησκεία με τον εθνικισμό. Αυτό χρησιμοποιήθηκε έντεχνα από τους Βούλγαρους, πριν ξεκινήσουν τον ένοπλο αγώνα εναντίον του ελληνικού στοιχείου. Άρχισαν τις επιθέσεις τους με την λεηλασία εκκλησιών και μοναστηριών και την σφαγή ιερωμένων. Ο γνωστός άτυχος πόλεμος του 1897, αποθάρρυνε τον ελληνισμό της Μακεδονίας και αποθράσυνε τους κομιτατζήδες. Την ίδια περίοδο οι Βούλγαροι ανέλαβαν έντονη και συστηματική προπαγάνδα στην Ευρώπη.

Οργάνωσαν μικρά ευέλικτα σώματα που είχαν αποστολή να εισπράττουν χρήματα με αναγκαστικές εισφορές και να εξοντώνουν όποιον αντιστεκόταν στο βουλγαρικό κομμάτι.

Από τις αρχές του 1902 μεγάλος αριθμός από συμμορίες κομιτατζήδων δρούσαν στην Μακεδονία από τον Αλιάκμονα μέχρι τις ακτές του Αιγαίου.

Οι τουρκικές αρχές, βλέποντας τις σφαγές και τους εμπρησμούς άλλοτε επενέβαιναν και άλλοτε αδιαφορούσαν για την δράση τους, αφήνοντας στο έλεός του τον πληθυσμό που δεν ήταν τουρκικός. Συνηθισμένα περιστατικά ήταν ανατινάξεις σιδηροδρομικών γραμμών, τραπεζών, επιθέσεις εναντίον τουρκικών στρατιωτικών εγκαταστάσεων ακόμα και φόνους Τούρκων στρατιωτικών και χωροφυλάκων.

Τον Απρίλιο του 1903 έντονα περιστατικά σημειώθηκαν στη Θεσσαλονίκη. Έσκασαν βόμβες σε κεντρικούς δρόμους, κάηκε η Οθωμανική Τράπεζα, προκλήθηκαν καταστροφές στις εγκαταστάσεις αερίοφωτος και ανατινάχθηκε

ένα μεγάλο γαλλικό εμπορικό πλοίο.

Τα γεγονότα αυτά υπήρξαν αφορμή για επέμβαση των τότε μεγάλων δυνάμεων Ρωσίας και Αυστρίας που είχαν σαν αποτέλεσμα την επίτευξη κάποιων μεταρρυθμίσεων στο καθεστώς της Μακεδονίας.

Τους πρώτους μήνες του 1904 στους νομούς Θεσσαλονίκης, Μοναστηρίου και Σκοπίων σχηματίστηκε σώμα χωροφυλάκων με διοικητή Ιταλό στρατηγό και πέντε ανώτερους Ευρωπαίους αξιωματικούς υπό τις διαταγές του.

Κάθε μία όμως από τις δυνάμεις αυτές είχε τις δικές τις βλέψεις, γι' αυτό και τίποτα δεν άλλαξε ουσιαστικά. Το βουλγαρικό κομμάτι συνέχισε με περισσότερη ένταση τη δράση του, εξαφανίζοντας Έλληνες προκρίτους και σφάζοντας απλούς χωρικούς στις πλατείες των χωριών, μπροστά στα μάτια των συγχωριανών τους.

Την άνοιξη του 1903, σχηματίζεται η Μακεδονική Φιλική Εταιρεία από τους Αργύριο Ζάχο, Θεόδωρο Μόδη και Θεόδωρο Καπετανόπουλο. Σκοπός της ήταν να πειστεί η ελληνική κυβέρνηση να ενισχύσει την ένοπλη άμυνα των ελληνικών πληθυσμών της Μακεδονίας.

Την άνοιξη του 1904, πηγαίνουν στην Μακεδονία για να μελετήσουν την κατάσταση

και να υποδείξουν πρακτικά μέτρα, οι Λοχαγοί Αναστάσιος Παπούλας και Αλέξανδρος Κοντούλης και οι Ανθυπολοχαγοί Γ. Κολοκοτρώνης και Παύλος Μελάς.

Την ίδια εποχή ιδρύεται στην Αθήνα ένα μυστικό μακεδονικό κομμάτι με πρώτα μέλη τους Δ. Καλαποθάκη, ιδιοκτήτη του "ΕΜΠΡΟΣ", Ν. Πολίτη καθηγητή πανεπιστημίου, Ιωάννη Ράλλη, Πέτρο Σαρόγλου και άλλους. Αποφασίζουν να δράσουν άμεσα, στέλλοντας ένοπλα σώματα και οπλισμό στους ελληνικούς πληθυσμούς της Μακεδονίας. Συγκέντρωσαν μόνοι τους χρήματα και άρχισαν την πραγματοποίηση της μεγάλης αποστολής τους.

Στις 27 Αυγούστου 1904 πέρασε τα σύνορα ο Παύλος Μελάς με σώμα από Μακεδόνες, Κρητικούς, Λάκωνες και άλλους. Ακολούθησαν και άλλα σώματα των οποίων η δράση εμπύχωσε τους Έλληνες Μακεδόνες. Σε όλα τα ελληνικά προξενεία αποσπάστηκαν αξιωματικοί του στρατού και δημιούργησαν ένα αποτελεσματικό δίκτυο συνεργατών και αγωνιστών. Αποστολή τους ήταν η εξουδετέρωση της βουλγαρικής και ρουμανικής προπαγάνδας, η εμπιστευτική αλληλογραφία, η συλλογή πληροφοριών, η μεταφορά τραυματιών, η τροφοδοσία των Ελλήνων ανταρτών και γενικά η υποστήριξη του ελληνικού στοιχείου.

Έλληνες αρχηγοί και οπλαρχηγοί, στο μακροχρόνιο και σκληρό εκείνο αγώνα, ξεκίνησαν από όλα τα μέρη της ελεύθερης Ελλάδας και είναι πάρα πολλές οι πράξεις ηρωισμού και αυτοθυσίας τους. Ο αγώνας αυτός παρατάθηκε ως το καλοκαίρι του 1908 οπότε θεσπίστηκε το νέο τουρκικό σύνταγμα.

Ο Μακεδονικός αγώνας έδωσε τότε στην ελεύθερη Ελλάδα τη δυνατότητα να επικαλείται την ελληνικότητα της Μακεδονίας στα διεθνή συνέδρια, και να πραγματοποιήσει το μεγάλο μας όνειρο με τους νικηφόρους βαλκανικούς πολέμους.

Ο Παύλος Μελάς

Αρχιπλοιάρχου Λ.Σ (εα) Τριαντάφυλλου Χαλκιά

Έχουν περάσει δεκαεπτά χρόνια από τότε που τοποθετήθηκε ως Προξενικός Λιμενάρχης στο Πορτ - Σάιντ και δρώτομαι της ευκαιρίας, δια του παρόντος να εκφράσω προς τους αγαπητούς συναδέλφους -αναγνώστες, μερικές από τις σκέψεις και εντυπώσεις μου, κατά τη διάρκεια της σχεδόν τετραετούς παραμονής μου σε αυτή τη χώρα της Εγγύς Ανατολής. Εκεί δηλαδή όπου ο Οριενταλισμός καλά κρατεί ακόμη, εδώ και δύο αιώνες, μετά τους περιηγητές, τους ποιητές και τους ζωγράφους της Ευρώπης, τριάντα χρόνια μετά τον ρηξικέλευθο Οριενταλισμό του Εντουάρντ Σάιντ.

Μόνο που σήμερα ο Οριενταλισμός πουλιέται στον Δυτικό άνθρωπο, ως Τουρισμός και οι Δυτικοί τουρίστες, αντικρίζουν με αυξανόμενη απορία αυτή την πλούσιμη Ανατολή, δεν μπορούν να καταλάβουν τη ραγδαία αστικοποίηση, τη σκανδαλώδη ανισοκατανομή του πλούτου, την κατάρρευση του τσαντόρ, τους φελάχους με κινητό, τα παιδιά που ζητιανεύουν κάτω από διαφημίσεις πολυεθνικών.

Δεν μπορούν επιμένω, να καταλάβουν την κοινωνική ανυπαρξία TIERS ETAT, όπου η χρήση αλκοόλ και επιδεικτικού καταναλωτισμού, που σημειωτέον απαγορεύει το Ισλάμ, είναι δυνατά στους πλουσίους, όχι όμως στους λοιπούς θνητούς.

Στα ξεκουστά ξενοδοχεία του Λούξορ και του Ασουάν, πρώην παλάτια Ισλαμικών βασιλέων στον Τροπικό του Καρκίνου, τα λόμπυ κοσμούνται από ζωγραφίες και φωτογραφίες τυπικά ανατολίτικες: κατά τον τρόπο που οι Δυτικοί καλλιτέχνες, είδαν και αισθάνθηκαν την Ανατολή.

Στο κομψό WINTER PALACE, αν θυμάμαι καλά, του Λούξορ, πάνω από τα βαριά βελούδα και τα μπροκάρ της εισόδου, πάνω από το θρόνι του Λούστρου και τις πορσελάνες, ένας μεγάλος ρομαντικός που λάτρεψε την Ανατολή, ατενίζει τον εμβρόντητο τουρίστα με τα σορτς: ο Λόρδος Μπάυρον, στη γνωστή προσωπογραφία του Τόμας Φίλιπς, με σολή Αρβανίτη πολεμιστή. Αυτή η εικόνα σημάδεψε το νου και τη σκέψη μου. Αυτή η εικόνα εκφράζει τόσα πολλά για την ανάδρομη πρόσληψη του Οριενταλισμού, για το πώς οι άνθρωποι της Ανατολής, είδαν τον εαυτό τους με τις απεικονίσεις των Δυτικών και πώς αυτό το διαθλασμένο καθρέπτισμα, έφτιαξε συνειδήσεις, στερεότυπα, συμπεριφορές modus vivendi.

Αναπόφευκτα θυμάμαι τον Ανατολικισμό των δικών μας ζωγράφων, θυμάμαι το ταξίδι προς Ανατολές των Γύζη και Λύτρα, τη νεοελληνική ηθογραφία να πλάθεται βάσει των Γαλλογερμανικών προτύπων, τη νεοελληνική συνείδηση να βλασταίνει αφεδιάλυτα πάνω σε πραγματικότητες και στερεότυπα, τους Έλληνες - Ρωμιούς - Γραικούς να πλάθουν εικόνες εαυτού εκ διαθλάσεως και εξ αντανάκλασεως.

Επιστρέφω λοιπόν και όσο βλέπω παλάτια βασιλέων και λαμπρά ίχνη αποικιοκρατίας, όσο βλέπω τους απόηχους Ντελακρούα και Ενγκρ στους τοίχους όσο παρατηρώ τις βαθύτατα αισθαντικές φωτογραφίες φελάχων και ερήβων, σκέφτομαι πώς κατάφερε ν' αναδυθεί ο Αραβικός εθνικισμός, πώς το πραξικόπημα του Νάσερ, έδωσε μια πατρίδα στους ακήθιστους, στους άκληρους και νομάδες, και τους ξανάδωσε τον ποταμό Νείλο μαζί με μια τεράστια λίμνη Ασουάν. Κουτσός και βολεμένος σήμερα αυτός ο Εθνικισμός ο κοσμικός αραβισμός. Μια στρατοκεντρική ελίτ, νέμεται την εξουσία και τον πλούτο, χτίζει πολυτελείς περίκλειστες συνοικίες σαν και αυτήν π.χ που ζούσα και εγώ, ενώ ο ισλαμισμός που τα πάντα υπαγορεύονται από αυτόν, μιλάει στη φτωχολογιά, την παρηγορεί και της φοράει μαντίλα ευσέβειας και εσωστρέφειας.

Στους τοίχους ταφικών μνημείων, λαξευμένων σε αμμόλιθους πανάρχαιων λατομείων και σε γρανίτες των τροπικών, βλέπω Ελληνικές επιγραφές από το 1880: τοις Έλλησι χαιρέιν. Ποιοι όμως Έλληνες κατέβηκαν ως εδώ; Ασφαλώς όχι περιηγητές, όχι τουρίστες.

Ήρθαν για δουλειές, για εμπόριο, εδώ στη λιπαρή γη περί το Νείλο (Ισλαμλία, Νταμανχούρ, Ηλιούπολη κ.λ.π.), άφησαν τις Κυδωνίες και ρίζωσαν εδώ για ένα - δύο αιώνες. Από την Ανατολή στην Ανατολή εντός του ίδιου κόσμου, Χριστιανοί του Λεβάντε, φορείς αρχαίας γλώσσας, παθιασμένοι Γκράφικερ, που σκαλίζουν Κοραϊσμούς στον φαραωνικό αμμόλιθο, σαν τον Ηρόδοτο, σαν τους Πτολεμαίους. Ο Έλλην εκ Κυδωνιών ακούει τα ονόματα, Ηλιούπολης, Θήβαι, Ερμούπολης και ξαναβρίσκει γνώριμο τόπο να προκόψει. Πλάι στις μεγαλόπρεπες πέτρες των ναών, στους πυλώνες και στους οβελίσκους πέντε και έξι χιλιάδων ετών, πλάι στον Όρο, τον Άνουβι και την Ίσιδα, εβδομήντα εκατομμύρια άνθρωποι, συνωστίζονται γύρω απ' τον ποταμό.

Τα ποταμόπλοια αμφιβόλου αξιοπλοΐας τα πλείστα ανεβοκατεβαίνουν, τα αεροπλάνα μεταφέρουν Ιάπωνες και Ευρωπαίους, μυριάδες αστυνομικοί και στρατιώτες, φυλάνε άγρυπνοι τη βιομηχανία του Τουρισμού και ένα ακοίμητο σιγαλό πλήθος τριγυρνά τους τουρίστες: σαν τα αμέτρητα πουλιά του ποταμού, ερωδιοί και στρουθία, προσδοκούν να μαζέψουν τροφή και ψίχουλα. Ζητούν, δεν ζητιανεύουν: ουάχατ πάουντ (μια λίρα), πενήντα πιάστρα, ένα ευρώ. Ό,τι είναι ασήμαντο για τον αμέριμνο καταναλωτή ιερογλυφικών και θεογονίας, είναι ζωτικό και σωτήριο για τον λαό του Νείλου και της ερήμου. Δεν ζητιανεύουν, είναι απλοί και ολιγαρκείς, ζητούν κάτι απ' όσα η αποικιοκρατία παλιά και σύγχρονη ή τα εγχώρια καθεστώτα, τους παίρνουν το βαμβάκι, το ρύζι, τη ζάχαρη, τις πατάτες, τη διώρυγα, τα λιμάνια, τα περάσματα, τα εργατικά χέρια.

Και όλα με καρτερία - ινσάλλαχ: πρώτα ο θεός!

Σαλάμ! Αλέκουμ! Γιουνάν; Φρεντ Λοβ Μισρ - Γιουναν! Γιούρο, Ουάν

Γιουρο! Σούκραν....Σούκραν. Ευχαριστώ δηλαδή.

Σούκραν Μίσορ - Ευχαριστώ Αίγυπτο, για την ελάχιστη αστραπή αρχοντιάς που πρόσβα να δω!

Ææ a Ø æðÆ

Πλοιάρχου Λ.Σ. (ε.α.)
Αλεξ. Νικολάκαρα

Στις ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας, της Εβδομάδας των Αγίων Παθών, ο ευσεβής λαός μας κατακλύζει τις Εκκλησίες, σε χωριά και πόλεις, για να παρακολουθήσει με συγκίνηση και δέος, τις Ιερές Ακολουθίες, που ψάλλονται με κατάνυξη από τους Ιερείς και τους χορούς των Εκκλησιών.

Ιδιαίτερα την Μεγάλη Τρίτη, η συρροή των πιστών γίνεται ακόμη πιο αθρόα, προκειμένου να ακούσουν το τροπάριο της Κασσιανής, "Κύριε η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή ..." και στον απόηχό του, να ταυτίσουν το πρόσωπο της ποιήτριας του αριστουργήματος τούτου της Εκκλησίας μας, Κασσιανής, με το πρόσωπο της αμαρτωλής γυναίκας που αναφέρεται στο τροπάριο αυτό.

Στο κείμενο του τροπαρίου αναφέρεται ότι κάποια γυναίκα, που είχε διαπράξει πολλές αμαρτίες, σε κάποια περίοδο της ζωής της μετανοεί και ζητά συγχώρεση και άφεση αμαρτιών από τον Ιησού Χριστό, τον οποίο, προφανώς, είχε συναντήσει σε κάποια περιοδεία Του και είχε πιστέψει σ' Αυτόν (την στην αισθημένη θεότητα ...).

Με κλαυμούς και οδυρμούς, κατά την εξομολόγησή της περιέλουσε με τα δάκρυά της τα πόδια του Ιησού, στα οποία είχε προπέσει και στη συνέχεια τα σκούπισε με τα μαλλιά της (Δέξαι μου τας πηγές των δακρύων ..., καταφιλήσω τους αχράντους Σου πόδας, αποσμηξω τούτους δε πάλιν τοις της κεφαλής μου βοστρύχοις ...)

Όλα " αυτά είχαν συμβεί την Μ. Τρίτη, λίγες ημέρες πριν από την Σταύρωση του Κυρίου και για τον λόγο αυτό ακριβώς η Εκκλησία μας έχει ορίσει να ψάλλεται το "Τροπάριο της Κασσιανής" εκείνη ακριβώς την ημέρα - Μ. Τρίτη.

ΚΑΣΣΙΑΝΗ (Εικασία - Κασία). Η μνήμη της εορτάζεται στις 7 Σεπτεμβρίου με ειδική Ακολουθία. Υπήρξε ποιήτρια με πολλά αριστουργήματα της εκκλησιαστικής ποίησης, όπως "Κύματι θαλάσσης", "ότε η Αμαρτωλή" και ιδιαίτερα το "Κύριε η εν πολλαίς αμαρτίαις ..." στο οποίο περιγράφεται η ψυχική κατάσταση μιας αμαρτωλής γυναίκας που ζητά συγχώρεση από τον Ιησού Χριστό. Έζησε τον 9^ο αιώνα, στο Βυζάντιο και ασπάσθηκε τον μοναχικό βίο από αληθινή αγάπη και πίστη προς τον Χριστό.

Η διαφορά λοιπόν περιόδου ζωής της πρώτης "εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσης γυναίκας" 30-33 μ.Χ. και της Μελωδού-μοναχής Κασσιανής 9ου αιώνα μ.Χ. είναι μεγάλη και ως εκ τούτου η ταύτιση των δύο ως άνω γυναικών στο πρόσωπο της Κασσιανής αποτελεί μεγάλη πλάνη.

Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Ο ποιητής Δ. Ι. Αντωνίου γεννήθηκε το 1906 στην Μπέιρα της Μοζαμβίκης, όπου ο πατέρας του είχε εγκατασταθεί, ασχολούμενος με ναυτιλιακές επιχειρήσεις. Μετά τη γέννησή του οι γονείς του, που κατάγονταν από κασιώτικη ναυτική οικογένεια, μετακινήθηκαν στο Σουέζ κι από κει, το 1912, επέστρεψαν στην Ελλάδα κι εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα, όπου ο Αντωνίου τελείωσε το γυμνάσιο και γράφτηκε στη Φιλοσοφική Σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών. Όμως ακολουθώντας τη ναυτική παράδοση της οικογένειας, εγκατέλειψε στη μέση τις σπουδές του και το 1928 μπαρκάρισε ως δόκιμος πλοίαρχος σε φορτηγό καράβι. Πήρε το δίπλωμα του πλοίαρχου κι ως το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ταξίδεψε με ποντοπόρα πλοία σε μακρινές θάλασσες, μετά τον πόλεμο πλοίαρχεψε στα κρουαζιερόπλοια "Αχιλλεύς" και "Αγαμέμνων". Ύστερα από 40χρονη θαλάσσια υπηρεσία, το 1968, βγήκε στη σύνταξη. Πέθανε στην Αθήνα στις 6 Φεβρουαρίου 1994.

Φίλος και συνοδοιπόρος στην ποίηση με τον Σεφέρη ο Αντωνίου εμφανίστηκε στα Γράμματα το 1936 στο περιοδικό του Ανδρέα Καραντώνη "Τα Νέα Γράμματα", αφού προηγουμένως - το 1929 - είχε παρουσιάσει μερικά πρωτόλεια ποιήματα και μία κριτική του στο περιοδικό "Πνοή". Αργότερα ποιήματά του δημοσιεύτηκαν και στο περιοδικό "Αγλοελληνική Επιθεώρηση". Την ποίηση αυτών των δύο περιοδικών περιέλαβε αργότερα στα ποιητικά του βιβλία. Την ποιητική παρουσία του ποιητή χαρακτηρίζουν μακρά διαστήματα σιωπής. Στην κρίσιμη δεκαετία 1929-1939 ο Αντωνίου ταξιδεύει συνεχώς σε ποντοπόρα φορτηγά. Αλλά και τα ποιητικά του βιβλία έχουν μεταξύ τους μεγάλες χρονικές αποστάσεις. Έτσι το 1939 τύπωσε την πρώτη του συλλογή: η δεύτερη ήλθε μετά από 28 ολόκληρα χρόνια και η τρίτη και τελευταία μετά 8 χρόνια από τη δεύτερη.

Ολόκληρο το έργο του Δ. Ι. Αντωνίου περιλαμβάνεται στις συλλογές: "Ποιήματα" (1939), "Ινδίες" (1967) και "Χάϊ-Κάϊ" και "Τάνκα" (1972). Τα "Ποιήματα" (τρία ανάτυπα από το περ. "Τα Νέα Γράμματα" 1936 και 1939 και την "Αγλοελληνική Επιθεώρηση" 1954) όταν κυκλοφόρησαν τα υποδέχτηκαν με ενθουσιασμό όλοι οι πνευματικοί άνθρωποι της εποχής (Γ. Σεφέρης, Κ. Τσάτσος, Γ. Θεοτοκάς, Κλ. Παράσχος, Α. Καραντώνης κ.α). Οι πιο σύνθετες "Ινδίες", ποίημα 1.040 στίχων, εμπνευσμένο από τη θάλασσα και το όραμα της γυναίκας, αποτελούν την ποιητική κορύφωση του Αντωνίου, που θα ολοκληρωθεί στα μικρά ψήγματα και στις κρουστές δονήσεις των "Χάϊ-Κάϊ", και "Τάνκα".

Ο ποιητής, μέσα στο κλίμα των υπερεαλιστών, κράτησε

τον προσωπικό του κάλαμο κι όσο δεν επηρέασε νεότερους του άλλο τόσο δεν επηρεάστηκε φανερά από κανέναν. Αγκάλιασε τη θάλασσα και το όραμα της γυναίκας, δίνοντας βάθος, στοχασμό, ανθρωπιά και νόημα στο στίχο του και σ' αυτό διαφέρει από τον εξωτισμό της επιφάνειας του Νίκου Καββαδία. Δούλεψε σχολαστικά το στίχο του, χρησιμοποίησε πρωτότυπα ευρήματα και σύμβολα, με τα οποία συνέβαλε, μαζί με τους δύο νομπελίστες Σεφέρη και Ελύτη και τους Εμπειρικό, Γκάτσο κ.α. στην ανανέωση της

σύγχρονης ελληνικής ποίησης, απελευθερώνοντας τους ορίζοντες της και προσδίδοντάς της έναν κοσμοπολιτικό αέρα και κραδασμό. Είναι βασικός ανακαινιστής της ποίησης, αλλά όχι κραυγαλέα μοντέρνος. Η φλέβα του αρδεύεται από τις ποιητικές αρχές της παράδοσης, γι' αυτό και η ανακαινιστή του εγγίζει τα όρια του κλασικού. Ο λόγος του απλός και δωρικός υποκρύπτει ιδιαίτερο ποιητικό βάθος και επιβάλλεται με την άρτια συγκρότηση, την κυριολεξία και τον στοχαστικό κοσμοπολιτισμό του. Το ποιητικό του υπολείπόμενο είναι εξαυλωμένο απόσταγμα, κάποτε απογυμνωμένο από ποιητικό άρωμα. Ωστόσο όμως πάντοτε διατηρεί τη μουσική, την αρμονία, τη νοσταλγία και την αίσθηση της αέναης αποδημίας.

Το έργο του Αντωνίου είναι σχεδόν άγνωστο στο πλατύ κοινό. Εντούτοις η θέση του στη νεοελληνική λογοτεχνία είναι σημαντική και συνδέεται με την ανακατάταξη του ποιητικού λυρισμού μας σε

νέες βάσεις. Ποιήματά του καταχωρίστηκαν σε όλες τις ανθολογίες, μεταφράστηκαν σε ξένες γλώσσες και το έργο του απασχόλησε όλους τους ιστορικούς μελετητές της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Ο καθηγητής Π.Δ. Μαστροδημήτρης στην "Εισαγωγή" του στη νεοελληνική φιλολογία αναφέρει: "Η θαλάσσια αποδημία συνιστά το οργανικό πλαίσιο της ποίησης του Δ.Ι. Αντωνίου, που ξένος σε κάθε τάση ωραιολογίας, αναζητεί ένα νόημα ζωής μέσα στη δίψα της αποδημίας και τις πικρές καθημερινές εμπειρίες της" (σελ. 122). Ο Ι. Μ. Χατζηφώτης στη "Μεγάλη Εγκ. Νεοελλ. Λογοτεχνίας" (τόμ. 2, σελ. 208) σημειώνει: "Ο Αντωνίου θεωρείται ο μοναδικός αξιολογός, που έδωσε συγχρόνως ποίηση και που ακολούθησε τα καλλιτεχνικά ρεύματα του καιρού του... Μαζί με τον Σεφέρη, τον Ελύτη και ένα δύο άλλους, αποτελούν τη βασική εκείνη ομάδα των νεοελλήνων ποιητών, που με το έργο τους συνέβαλλαν ουσιαστικά στην ανανέωση του λυρικού ποιητικού μας λόγου και χάραξαν στην ποίησή μας νέες γραμμές.... Επίδραση όμως του Σεφέρη δεν παρατηρείται στην ποίηση του Αντωνίου. Κοινή πορεία ναί. Δημιουργία σε πλαίσια σύγχρονα, ευρω-

Ο Δ.Ι. Αντωνίου

παϊκά...". Τέλος ο Κ. Θ. Δημαράς στην τελευταία έκδοση (1987) της "Ιστορίας της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας" προσδιορίζει ως εξής την ποίηση του Αντωνίου"... και στου Δ. Ι. Αντωνίου το έργο είναι αισθητή η παρουσία του υπερ-ρεαλισμού όσο και αν αμεσότερα αισθητές είναι οι επιδράσεις του Σεφέρη. Ο λιγογράφος Αντωνίου έχει μία τάση προς την αφαίρεση, που ψυχραίνει συχνά τη γνήσια έμπνευσή του..." (σελ. 481).

Στη συνέχεια δίνουμε τρία ποιήματα του Δ.Ι Αντωνίου:

ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ

Κύριε, άνθρωποι απλοί
πουλούσαμε υφάσματα
(κι η ψυχή μας
ήταν το υφάσμα που δεν αγόρασε κανείς).
Την τιμή δεν κανονίζαμε από την ούγια
η πήχη και τα ρούπια ήταν σωστά
τα ρετάλια δεν τα δώσαμε μισοτιμής ποτέ:
η αμαρτία μας.
Είχαμε μόνο ποιότηταςπραμάτεια.
Έφτανε στη ζωή μας μία στενή γωνιά
-πιάνουν στη γη μας λίγο τόπο τα πολύτιμα.
Τώρα με την ίδια πήχη που μετρούσαμε
μέτρησέ μας· δε μεγαλώσαμε το εμπορικό μας.
Κύριε, σταθήκαμε έμποροι κακοί.

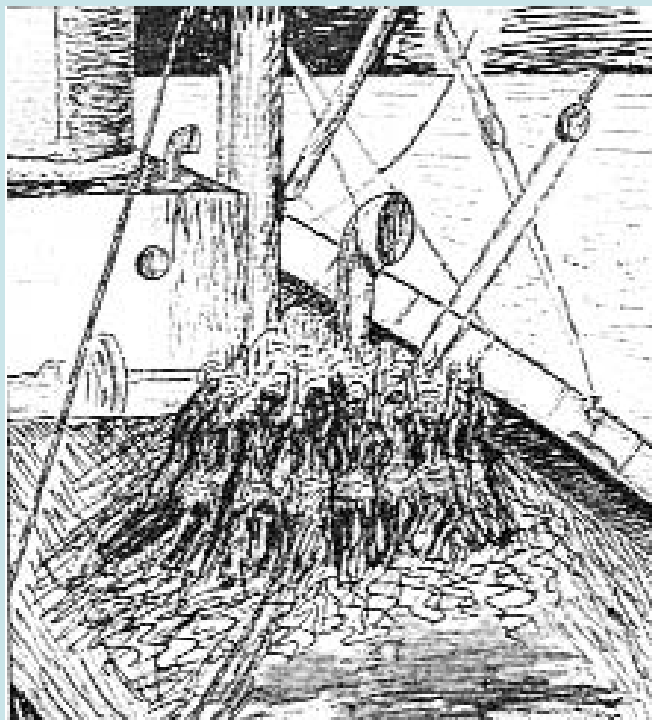
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Όταν ξεκινάμε βέβαιοι για την αποτυχία
συλλογίζομαστε τί μας κάνει να πέφτουμε
κι ύστερα τί μας φέρνει ν' ανθίζουμε αυτό το πείσιμο;
Πριν ξεκινήσουμε την τελευταία φορά, λέγαμε:
πώς θα ξοδέψεις τέτοιο δρόμο μ' ένα ρόδο στην καρδιά σου;
- έχοντας την αντοχή μόνο στη θύμηση περασμένων;
-Υπάρχει πάντα κάτι λέω τώρα,
ύστερ' από τόσες αποτυχίες
μια ανακωχή μ' ανθισμένο χαμόγελο:
Το πρώτο χελιδόνη στον κάμπο που ακόμη δεν ξύπνησε,
- μια γλάστρα θυμάμαι που είδα εγώ πρώτος τον ανθό της
φώναξα μεθυσμένος: το πρώτο ρόδο! και μέσα μου
γαλήνεψε όλ' η φουρτούνα...
Έτσι σου συνεχίζουμε τώρα το γράμμα μας.
Δύσκολη και δίχως ελπίδα! - γι' αυτό δοκιμάζω τη
φωνή μου,
παρακάτω σου γράφω για τον πυρετό μας που μετριέται σε πε-
ριπλάνηση
στο αττικό τοπίο που ξέρεις μ' άλλα μάτια απ' τα δικά μου.
Χτες το πρωί λοιπόν καθώς έφτανε η ώρα μας
σε βραδιασμένους πια στίχους να δοξάζουμε
τη διάθεση τούτη,
μουρμούριζα ευλογώντας την απόσταση
που μου παίρνει δίνοντάς μου τέτοιες ώρες...

ΚΥΡΙΕ

- Κύριε!
(Κανείς δε ήταν...
Ποιος θα μας πρόσεχε:
όταν όλα, λίγο ή πολύ ησυχασμένα,
βρίσκουν τον ύπνο,
εμείς οι αγάριστοι αγρυπνάμε
γκοιμιάζοντας,

σ' άνθη μόνο
ομολογώντας χάρη·
Κύριε!
καθένας υποφέρει χωριστά,
κι όπως λένε
ένας παραλογισμός
κάνει υποφερτή τη ζωή μας...)
Μίλησα στην τύχη μιας ακοής:
σαν τη φωνή μας υπάρχει περιμένοντας;
Λοιπόν...
Αγρυπνώ καθώς συλλογίζομαι
και σου γράφω όλ' αυτά εσένα
που είδα τα μαλλιά σου ταξιδεύοντας
στον καραβιού τον καπνό.
Το τραγούδι με παίρνει κι ανοίγει
στα κουπιά χορεύοντας,
την κοιμισμένη ακόμα πρωινή θάλασσα...
Κοιτάζω τα βασανισμένα πρόσωπά τους
τα ιερά χρώματα του Ραμά βλέπω
- μία φαρδιά άσπρη λουρίδα χωρισμένη
από κόκκινη γραμμή στη μέση -
στα μέτωπά τους.
Το τραγούδι τους
καθώς δυναμώνει
στον παλμό των δέκα κουπιών
των έντεκα κουπιών που μετρώω,
από κάθε πάντα
μας πάει
η στεριά!
Φτάσαμε κι είμαστε καταμεσής ακόμη
πηδάνε στο νερό οι ντόπιοι της μεγάλης βάρκας
μας παίρνουνε στον ώμο τους
- το τραγούδι υπάρχει δίχως χείλη
μόνο στις ακοές μας...
Έτσι πατάμε ένα πρωί το χόμα σου, Ινδία.

Σχέδιο του ποιητή Δ.Ι. Αντωνίου από το βιβλίο του "Ινδίες"
(εκδ. Ίκαρος, 1967)

Τις τελευταίες δεκαετίες στους χώρους εργασίας αναδεικνύονται προβλήματα που πλήττουν την ψυχοσωματική υγεία των εργαζομένων και σχετίζονται με μορφή ψυχολογικής βίας.

Με βάση μελέτη του Ινστιτούτου Αστικού Περιβάλλοντος και Ανθρώπινου Δυναμικού του Παντείου Πανεπιστημίου ως ψυχολογική βία ορίζεται η ηθελημένη χρήση εξουσίας κατά ενός ατόμου ή μίας ομάδας ατόμων που μπορεί να προκαλέσει βλάβη στη φυσική ή πνευματική, διανοητική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξη του εν λόγω ατόμου (ή ομάδας ατόμων).

Η ψυχολογική βία είναι αλληλένδετη με την ηθική παρενόχληση. Η Γαλλίδα ψυχίατρος M.f-Hirigoyen διακρίνει τέσσερις κατηγορίες συμπεριφορών που συνιστούν ψυχολογική βία και ηθική παρενόχληση:

1. Προσβολές των συνθηκών εργασίας: συστηματική αμφισβήτηση όλων των αποφάσεων που λαμβάνει ένα άτομο, υπερβολικές ή άδικες επικρίσεις σε σχέση με την εργασία του, συστηματική ανάθεση καθηκόντων τα οποία βρίσκονται υπεράνω των δυνατοτήτων του και είναι αδύνατο να εκτελεστούν ή ακόμα και δεν ανταποκρίνονται στις ικανότητές του, αφαίρεση αρμοδιοτήτων κ.λπ.

2. Απομόνωση και άρνηση επικοινωνίας: δεν απευθύνουν πλέον το λόγο στο θύμα, επικοινωνούν μαζί του μόνο γραπτώς, το άτομο απομακρύνεται από τους άλλους συναδέλφους, η παρουσία του αγνοείται κ.λπ.

3. Προσβολή της αξιοπρέπειας: περιφρονητικές κινήσεις έναντι του θύματος, υποτιμητικά σχόλια, διάδοση φημών. ανάθεση προσβλητικών εργασιών κ.λπ.

4. Λεκτική, σωματική ή σεξουαλική βία: απειλές σωματικής βίας, υβριστικές φωνές, παρενόχληση και εκτός χώρου εργασίας, μικρές σωματικές επιθέσεις κ.λπ.

Η εκδήλωση τέτοιων συμπεριφορών μέσα στους χώρους εργασίας δεν συνεπάγεται μονάχα αρνητικές συνέπειες για τα θύματα. αλλά έχει κόστος και για την ίδια την επιχείρηση, καθώς και για την ευρύτερη κοινωνία. Σε ατομικό επίπεδο, οι συνέπειες για τον εργαζόμενο είναι τόσο ψυχολογικές όσο και σωματικές: άγχος, κατάθλιψη, ψυχοσωματικές παθολογίες, επιθετικότητα, φόβος και καχυποψία, αδυναμία συγκέντρωσης ή ευκρίνειας, μειωμένη ικανότητα επίλυσης προβλημάτων, ανασφάλεια, έλλειψη κινήτρων και δημιουργικότητας, αύξηση ατυχημάτων και λαθών, απομόνωση και μοναξιά, φθορά των σχέσεων, μετατραυματικό άγχος κ.λπ.

Στην ίδια την επιχείρηση το φαινόμενο της ψυχολογικής βίας συνεπάγεται ένα αυξημένο οικονομικό κόστος, κυρίως λόγω της αύξησης του αριθμού των αδειών ασθένειας αλλά και της μειωμένης παραγωγι-

κότητας και ικανοποίησης από την εργασία.

Στην ευρύτερη κοινωνία επίσης το κόστος είναι σημαντικό και κυρίως για τα εθνικά συστήματα υγείας, λόγω των ιατρικών εξόδων.

Το πρόβλημα της ψυχολογικής παρενόχλησης και βίας απασχολεί τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, τα οποία καλούν και παροτρύνουν τα κράτη-μέλη να αναλάβουν πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Υπάρχουν όμως προβλήματα ως προς την αντιμετώπιση του φαινομένου. Κατ' αρχήν, πρέπει να αποσαφηνιστεί η υιοθέτηση ενός ενιαίου ορισμού, υπό την έννοια της ακριβούς και λεπτομερειακής καταγραφής των συμπεριφορών που μπορούν -ή δεν μπορούν- να θεωρηθούν ως ψυχολογική βία και παρενόχληση. Επίσης, προβληματίζουν οι δυνατότητες καταγγελίας που διαθέτει το θύμα.

Πάντως, με βάση ρυθμίσεις που έχουν ήδη ενταχθεί στον Ευρωπαϊκό Κώδικα Δημόσιας Διοίκησης, έχουν αποσαφηνιστεί τα εξής:

-Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να υφίσταται τις επαναλαμβανόμενες επιθέσεις ηθικής παρενόχλησης που έχουν ως αντικείμενο ή ως συνέπεια υποβάθμιση των συνθηκών εργασίας.

-Κανένας εργαζόμενος δεν μπορεί να απολυθεί, να τιμωρηθεί ή να αποτελέσει αντικείμενο ενός μέτρου διάκρισης, άμεσης ή έμμεσης, κυρίως σε θέματα αμοιβής, κατάρτισης, εξειδίκευσης, ιεράρχησης, επαγγελματικής εξέλιξης, μετάθεσης ή ανανέωσης σύμβασης επειδή έχει υποστεί ή επειδή αρνήθηκε να υποστεί ή ακόμα και επειδή κατήγγειλε την ύπαρξη συμπεριφορών ηθικής παρενόχλησης.

-Η ευθύνη για την πρόληψη τέτοιων συμπεριφορών εναπόκειται στον εργοδότη. ενώ στις υποχρεώσεις του σχετικά με την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων, προστίθεται και εκείνη της προστασίας της πνευματικής τους υγείας.

-Εκείνος ο οποίος παρενοχλεί μπορεί να υποστεί διοικητικές κυρώσεις.

Προβλέπεται επίσης μια διαδικασία μεσολάβησης, η οποία μπορεί να εκκινηθεί από κάθε άτομο που θεωρεί τον εαυτό του ως θύμα ηθικής παρενόχλησης και ψυχολογικής βίας.

-Ενισχύονται οι αρμοδιότητες του ιατρού εργασίας, ο οποίος μπορεί να ορίσει ατομικά μέτρα, όπως η μετάθεση εργαζομένων, για λόγους ψυχικής υγείας.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΡΘΡΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΤΩΝ "ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ"

Αναδημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο από την εφ. "ΤΟ ΠΑΡΟΝ" στο φύλλο της Κυριακής 20 Απριλίου 2008, στο οποίο σχολιάζεται σχετική με το θέμα καταγγελία του συνεργάτη μας Υποναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γ. Καλαρώνη.

**Εμπαιγμός των στρατιωτικών στο νέο μισθολόγιο
Καταγγέλλει ο απόστρατος υποναύαρχος Γεώργιος
Καλαρώνης και απειλεί με κάθοδο "ανεξάρτητων υπο-
ψηφίων στρατιωτικών" στις εκλογές!**

Τον εμπαιγμό των στρατιωτικών από την κυβέρνηση στο θέμα του μισθολογίου καταγγέλλει με άρθρο του στα "Λιμενικά Χρονικά" ο υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Γεώργιος Καλαρώνης, καλώντας όλους τους απόστρατους σε κλιμακούμενες κινητοποιήσεις και σε αγώνα αξιοπρέπειας με μπροστάρηδες τους επίτιμους Αρχηγούς. "Το 2003", αναφέρει, "η Νέα Δημοκρατία, διά στόματος του αρχηγού της, υπεσχέθη την αύξηση του βασικού μισθού του ανθυπολοχαγού κατά 140 ευρώ, δηλαδή από 720 σε 860, καθώς και τη διαμόρφωση των συντελεστών μεταξύ κατώτερου και ανώτερου βαθμού σε 1 προς 3! Αφού πέρασαν τέσσερα χρόνια, και ενώ οι συνθήκες έχουν αλλάξει και τα μεγέθη έχουν αλλοιωθεί, έρχεται να υλοποιήσει την υπόσχεσή της. Η βάση των 720 ευρώ με τις ετήσιες προσαυξήσεις ανέρχεται σήμερα στα 795 ευρώ, ενώ η οροφή των 860 παραμένει η ίδια, όπως ήταν η υπόσχεση. Βεβαίως η εφαρμογή από το 2008 δεν έχει αναδρομική ισχύ. Όσο δε για τη διαμόρφωση του συντελεστή 1 προς 3, ούτε μιλιά ούτε λαλιά!"

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στη συμπαιγνία των φορέων της νομοθετικής και της δικαστικής λειτουργίας του Κράτους ως ένα πολύ κακό παράδειγμα "αυτοδικίας" και στην πληρωμή πρόσφατα εκατομμυρίων ευρώ σε αναδρομικά και αυξήσεις δικαστικών -και βουλευτών βεβαίως-, αναρωτιέται: "Αν δεν πρόκειται για εμπαιγμό και απαξία του συνόλου των στρατιωτικών, αλλά και του καθενός από μας προσωπικά, ας μας πουν περί τίνος πρόκειται".

Ο υποναύαρχος ε.α. θέτει μείζον θέμα αξιοπρέπειας για τους χιλιάδες εν ενεργεία και εν αποστρατεία στρατιωτικούς που λιοδορούνται και χλευάζονται κατά τέτοιο αήθη τρόπο, αφού, όπως τονίζει, ειδικά για τους απόστρατους βάσει του νέου μισθολογίου η αύξηση μετά την παρακράτηση φόρου κ.λπ. θα αφορά κάποιες δεκάδες ευρώ, μετρημένες στα δάχτυλα του ενός χεριού.

Αφού λέει κι άλλα πολλά ο υποναύαρχος για την εν γένει αξιολογική κλίμακα της κοινωνίας, όπως αυτή εκφράζεται από την κυβέρνηση μέσω των μισθολογικών αποζημιώσεων των κλάδων των κρατικών οργάνων, καταλήγει εν είδει απειλής:

"Μπορεί να φτάσουμε και σε σημείο να κατεβάσουμε ανεξάρτητους υποψηφίους στρατιωτικούς, σε κρίσιμους εκλογικούς κόμβους για να διοχτευθούν εκεί οι ψηφοί διαμαρτυρίας των στρατιωτικών προκειμένου να καταδειχθεί ανάγλυφα η ψηφοδυναμική του κλάδου, που με τόση αφροσύνη παραγνωρίζεται από τα λεγόμενα κόμματα εξουσίας".

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΧΟΣ
Αντωνίας Μανωλάκου, Ψυχολόγου

Το κοινωνικό άγχος μπορεί να οδηγήσει σε ένα τρόπο συμπεριφοράς απόλυτα περιοριστικό όπου το άτομο συστηματικά αποφεύγει όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες που θα το αγχώσουν προβάλλοντας διάφορες δικαιολογίες.

Οι άνθρωποι που πάσχουν από κοινωνικό άγχος συχνά δυσκολεύονται στο να διεκπεραιώσουν απλές καθημερινές δραστηριότητες όπως να κάνουν γνωριμίες με καινούριους ανθρώπους, να κλείσουν ένα ραντεβού με γιατρό, να κάνουν τα καθημερινά τους ψώνια, να οδηγήσουν, να πάνε στην εκκλησία, να εκφράσουν δημοσίως τη γνώμη τους, να βγουν για φαγητό με άλλους ανθρώπους και άλλα.

Συνήθως κοκκινίζουν, ιδρώνουν υπερβολικά, ζαλίζονται, τρέμουν, έχουν ναυτίες, διάρροιες, πονοκεφάλους, αυξάνονται οι καρδιακοί παλμοί και είναι εκνευρισμένοι.

Αυτά είναι μερικά από τα ψυχοσωματικά συμπτώματα με τα οποία το κοινωνικό άγχος εκδηλώνεται.

Απλά και μόνο με τη σκέψη όλων αυτών των συμπτωμάτων στρεσάρονται και δεν προσπαθούν καν να λειτουργήσουν στην καθημερινότητά τους.

Συνήθως ενδιαφέρονται υπερβολικά για τη γνώμη των άλλων, σκέφτονται ότι θα έρθουν σε δύσκολη θέση, θα ντροπιαστούν και θα ταπεινωθούν.

Μερικοί τρόποι για να αντιμετωπίσουμε το κοινωνικό άγχος είναι:

Να έχει κοντά του ανθρώπους που τον αγαπούν και ενδιαφέρονται γι' αυτόν ειλικρινά.

Να κατανοήσει ότι το άγχος και η ηρεμία δεν μπορούν να συνυπάρχουν την ίδια στιγμή.

Να συμμετέχει ενεργά σε κοινωνικές δραστηριότητες και το πιο βασικό να μάθει τεχνικές χαλάρωσης οι οποίες θα γίνουν τρόπος ζωής και θα τον βοηθήσουν στην καθημερινότητά του.

Η πρώτη προτεραιότητα είναι να ενισχύσει την αυτοπεποίθησή του. Όσο περισσότερο κανείς αποσύρεται από τον κοινωνικό περίγυρο, τόσο περισσότερο αυξάνεται το κοινωνικό του άγχος.

Το πρόβλημα μ' αυτή τη διαταραχή είναι ότι μπορεί σιγά-σιγά να μετατραπεί σε πραγματική απειλή αν δεν αντιμετωπιστεί έγκαιρα.

Στην πραγματικότητα μπορεί να αναδιοργανώσει ολόκληρη τη ζωή του γύρω από την αποφυγή του άγχους.

Κάποιοι ήδη γνωρίζουν ότι έχουν κοινωνικό άγχος και ότι καθημερινά έχουν να παλέψουν μαζί του.

Κάποιοι όμως δεν έχουν αντιληφθεί με ποιο τρόπο το κοινωνικό άγχος επηρεάζει ολόκληρη τη ζωή τους.

Όταν αποκτήσει το άτομο μια πιο ξεκάθαρη εικόνα των προβλημάτων του τότε μπορεί να αρχίσει να τα αντιμετωπίζει και να σπάει το φαύλο κύκλο του άγχους.

Με την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή και ψυχοθεραπεία μπορεί να βελτιωθεί και να αντιμετωπιστεί με επιτυχία το κοινωνικό άγχος.

(1262 - 1461)

Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Το Δεσποτάτο του Μορέως, στην αρχή, 1262, αποτέλεσε μια σφήνα του Ελληνισμού στην καρδιά της φραγκοκρατούμενης Πελοποννήσου. Και δεν μπορούσε να ήταν κάτι διαφορετικό, αφού το Δεσποτάτο παραχωρήθηκε ως λύτρα στον βυζαντινό αυτοκράτορα Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγο, για την απελευθέρωση του Φράγκου ηγεμόνα της Αχαΐας Γουλιέλμου Βιλλεαρδουΐνου. Στο ξεκίνημά του, η εδαφική του έκταση, περιλάμβανε τη Μονεμβασία, τη Μάνη, το Γεράκι και το Μυστρά. Όμως, με τον καιρό, οι Έλληνες δεσπότες και οι διοικητές του, ύστερα από σκληρούς αγώνες κατά των Λατίνων, κατόρθωσαν, στις πρώτες δεκαετίες του 15ου αι., να το επεκτείνουν σχεδόν σε ολόκληρη την Πελοπόννησο. Αυτή η διεύρυσή του συμπίπτει με την ταυτόχρονη συρρίκνωση των βυζαντινών εδαφών από τις επιδρομές των Τούρκων. Μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης το 1453, το Δεσποτάτο συγκέντρωσε και φιλοξένησε τα συντρίμια του Ελληνισμού και, επί επτά χρόνια, αγωνίσθηκε με πείσμα να τον κρατήσει ψηλά ως την ημέρα της άλωσής του το 1460. Εδώ, στην άκρη του χαμένου πλέον Βυζαντίου, κτύπησε έντονα η καρδιά της αυτοκρατορίας πνευματικά, πολιτιστικά και εθνικά. Από το Δεσποτάτο του Μορέως ξεκίνησε ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, αποφασισμένος να θυσιάσει τη ζωή του, για να διασώσει τη Βασιλεύουσα.

Στο χρονικό διάστημα από το 1262 ως το 1349, τα πελοποννησιακά εδάφη, διοικούμενα από διοικητές της αυτοκρατορικής αυλής, συγκρότησαν επαρχία του βυζαντινού κράτους. Από το 1349 ως το 1453, οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες παραχώρησαν την ελληνική Πελοπόννησο, σε μέλη των βασιλικών οικογενειών, οι οποίοι ονομάστηκαν και κυβέρνησαν ως δεσπότες. Κάτω από αυτές τις συνθήκες δημιουργήθηκε ένα ημιαυτόνομο κράτος, στο οποίο η επιρροή της Κωνσταντινούπολης ήταν αισθητά μειωμένη. Το Δεσποτάτο εφάρμοζε, κάθε φορά, σε διαφορετική βάση, την εξωτερική πολιτική των Βυζαντινών, όπως ήταν οι σχέσεις με τη Δύση, ο πόλεμος κατά των Φράγκων και η άμυνα εναντίον των Τούρκων.

Οι Βυζαντινοί έδωσαν ιδιαίτερη σημασία στο Δεσποτάτο, βοηθώντας έτσι στην κατάλυση της φραγκικής κυριαρχίας. Για το λόγο αυτό πρόσεξαν τον δυναμικό στρατιωτικό χαρακτήρα της Πελοποννήσου και επιχείρησαν στρατιωτικές και ναυτικές παρεμβάσεις, σε συνεργασία με τους τοπικούς άρχοντες της χερσονήσου, όπως για παράδειγμα τη Μονεμβασία κ.ά. Τέλος το Δεσποτάτο και η συνεργασία του με τους Βυζαντινούς, βοήθησε τους τελευταίους να στραφούν προς τις ελληνικές δυνάμεις για την ανακατάληψη της Κωνσταντινούπολης.

Σημειώνεται ότι η πολιτική του Μιχαήλ Παλαιολόγου ζημίωσε τα συμφέροντα του πάπα και των Βενετών και σε τούτο βοήθησε και η φιλογενουατική τακτική των Βυζαντινών, γεγονός, που είχε σαν αποτέλεσμα, τη συνεργασία με τους Φράγκους της Αχαΐας, του πάπα και της Βενετίας. Ωστόσο, μετά το θάνατο του Γουλιέλμου Βιλλεαρδουΐνου, οι διάδοχοί του οδήγησαν την ηγεμονία σε παρακμή, που συνετέλεσε στην ανάκτηση του βορείου τμήματος της Αρκαδίας από τους Έλληνες.

Με την καθιέρωση στην Πελοπόννησο επιτρόπων από τον Ανδρόνικο Β΄ και την ενίσχυση της διοίκησης, αποκαταστάθηκε η επικοινωνία μεταξύ Δεσποτάτου και Βασιλεύουσας και περιορίστηκε η πειρατεία στο Αιγαίο. Πιθανολογείται ότι πρώτος επίτροπος τοποθετήθηκε το 1268 ο πατέρας του αυτοκράτορα Ιωάννη ΣΤ΄ Καντακουζηνού.

Το 1292 οι Καταλανοί, με αρχηγό τους τον Roger De Luria, επέδραμαν κατά της Πελοποννήσου. Ο σημαντικότερος όμως κίνδυνος ήταν ο πολυάριθμος στόλος του Αιγαίου του εμίρη του Αϊδινίου Ουμούρ πασά, που εμφανίσθηκε στη χερσόνησο το 1332 ή 1333 και επανήλθε, κατά "Το Χρονικόν του Μορέως", την άνοιξη του 1335. Οι κάτοικοι της Μονεμβασίας υποχρεώθηκαν να πληρώσουν λύτρα και έτσι ο Ουμούρ περιέπλευσε τον Μαλέα και το Ταίναρο και κατέπλευσε στον Μεσσηνιακό κόλπο. Παρά τη σθεναρή αντίσταση του άρχοντα του Ταυγέτου, οι επιδρομείς κατέλαβαν τα δυο κάστρα και αιχμαλώτισαν πολλούς κατοίκους.

Εμπρός σε αυτή την αδύναμη θέση κατά των εχθρικών επιδρομών, οι αυτοκράτορες, με χρυσόβουλλα των ετών 1284, 1301 και 1316, παραχώρησαν σημαντικά οικονομικά και εκκλη-

σιαστικά προνόμια στους κατοίκους της Μονεμβασίας, με στόχο να ενδυναμώσουν αυτά τα στρατηγικά σημεία της Πελοποννήσου, που μπορούσαν να προβάλλουν αντίσταση σε εχθρικές εισβολές.

Όμως τα προνόμια αυτά οδήγησαν στην ανάπτυξη τάξεων επιχειρηματιών και εμπόρων, οι οποίοι συνεργάζονταν εμπορικά με τους Λατίνους και σταδιακά αυτονομούνταν από το κράτος και τα όργανά του. Ευρύτερα τα προνόμια βοήθησαν τους οικονομικά ισχυρούς να αποκτήσουν πλούτο και γη και να παραμερίσουν το κράτος. Αυτό το φαινόμενο του οικονομικού επεκτατισμού στην Πελοπόννησο ενισχύθηκε πολύ με τους τοπάρχες, επειδή απουσίαζε η δυναμική διοικητική αρχή. Οι τάξεις των τοπαρχών και οι μεταξύ τους έντονοι ανταγωνισμοί, ήλθαν σε σύγκρουση με τα μέτρα του κράτους προς τις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις, οι οποίες αντιμετώπιζαν τα ξένα στοιχεία, που είχαν χειροδύσει στην Πελοπόννησο (Σλάβοι και Αλβανοί) και τελούσαν υπό το κράτος εθνικού αναβρασμού.

Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Παλαιολόγος

Η σύγκρουση Καντακουζηνών και Παλαιολόγων, που εντάθηκε με την άνοδο στο θρόνο του Ιωάννη Στ' Καντακουζηνού το 1347, δεν καταρράκωσε μόνο το Βυζάντιο και το μετέβαλε σε εύκολη λεία των Τούρκων, αλλά έβλαψε σοβαρά τα πελοποννησιακά πράγματα. Συγκεκριμένα το 1349 ο γιός του αυτοκράτορα Μανουήλ, Καντακουζηνός ανέλαβε τη διοίκηση της επαρχίας της βυζαντινής Πελοποννήσου, ως δεσπότης της ηγεμονικής του κτήσης. Η επαρχιακή συγκρότηση της χερσονήσου, μετατράπηκε σε δεσποτάτο. Οι ιδιοτυπίες του τόπου, της διοίκησης και των ποικίλων παραγόντων, έφεραν τον απλό διοικητή - δεσπότη στη θέση του ημιαυτόνομου ηγεμόνα, ελεγχόμενου από τον συγγενικό περιβάλλον του αυτοκράτορα. Σημειώθηκε με αυτόν τον τρόπο μεταφορά εξουσίας από το κέντρο προς την περιφέρεια, η οποία όμως τελικά δεν αποδέσμευσε την ημιαυτόνομη ή ελεγχόμενη ηγεμονία από την ευρύτερη βυζαντινή πολιτική. Υπό το καθεστώς αυτό οι δεσπότες της Πελοποννήσου δεν προέβησαν σε πράξεις πολιτικές, νομοθετικές ή κοπής νομισμάτων, τους κράτησε δέσμιους το Βυζάντιο, το οποίο επενέβαινε επιλεκτικά μόνο για να στηρίξει το πεσμένο του γόητρο.

Το ελληνικό κράτος της Πελοποννήσου γνώρισε μεγάλη ακμή και πρόοδο στα χρόνια της δεσποτείας του Μανουήλ Καντακουζηνού (1349 - 1380), ο οποίος προσπάθησε να οργανώσει το κράτος και να το διασφαλίσει έναντι των εχθρών του. Στο έργο του αυτό κατέπνιξε επαναστάσεις των τοπικών αρχόντων, επέτρεψε συγχρόνως τον εποικισμό Αλβανών

νομάδων, με σκοπό την πύκνωση του πληθυσμού και την καλλιέργεια της γης. Ο Μυστράς, η έδρα του δεσποτάτου, σύντομα συγκέντρωσε Έλληνες πρόσφυγες από όλα τα μέρη της αυτοκρατορίας. Η παρατηρούμενη τότε πολιτική και πολιτισμική άνοδος καθρεφτίζεται σε πλήθος εκκλησιαστικών μνημείων, που εκφράζουν την πνευματική ρώμη των τελευταίων Βυζαντινών. Παντρεμένος με την Ισαβέλλα De Lusignan, εξαδέλφη του Φράγκου ηγεμόνα της Κύπρου Γκυ De Lusignan, προσέγγισε στην εξωτερική του πολιτική την ηγεμονία της Αχαΐας και την Αγία Έδρα και διατήρησε με τους Δυτικούς καλές σχέσεις.

Ο Μανουήλ ενωρίς συνειδητοποίησε ότι ο σοβαρότερος εχθρός του Δεσποτάτου ήταν οι Τούρκοι και όχι οι Φράγκοι. Η προσοχή του στράφηκε έγκαιρα στην άμυνα των κτήσεών του, αφού οι Τούρκοι από το 1349 είχαν παρουσιασθεί στον Πατραϊκό κόλπο. Με σύντονες προσπάθειες οργάνωσε μικρό στόλο για την προστασία των εδαφών του από τις εισβολές των Οθωμανών και των Καταλών πειρατών. Στο σχέδιό του αυτό προσέκρουσε στην αντίδραση των τοπικών αρχόντων. Ωστόσο, αργότερα, με πρωτοβουλία του Μανουήλ, οι Βυζαντινοί του Δεσποτάτου, συμμαχώντας με τους Φράγκους της Αχαΐας, τους Βενετούς και τους Ιππότες της Ρόδου, απέκρουσαν, έστω και προσωρινά, τον τουρκικό κίνδυνο, καταβάλλοντας τους αντιπάλους τους στα Μέγαρα (1362 - 1364:).

Όταν το 1380 πέθανε ο Μανουήλ, τον διαδέχθηκε πρόσκαιρα ο αδελφός του Ματθαίος, που είχε εγκατασταθεί στην Πελοπόννησο από το 1361, αναμένοντας την άφιξη του νέου δεσπότη Θεόδωρου Παλαιολόγου, τρίτου γιού του αυτοκράτορα Ιωάννη Ε΄.

Τότε ο γιός του Ματθαίου, ο Ιωάννης ή ο Δημήτριος, με τη συνδρομή των Τούρκων και των Ναββαραίων, επιχείρησε να σφετερισθεί το θρόνο, διακόπτοντας κάθε εξάρτηση από την Κωνσταντινούπολη. Στο μεταξύ συντομεύθηκε η αποστολή του νέου δεσπότη, ο οποίος, το φθινόπωρο του 1382, έφθασε στο Δεσποτάτο και τερμάτισε τον εμφύλιο με το θάνατο του σφετεριστή, ανοίγοντας έτσι το δρόμο εγκατάστασης οριστικά στο Δεσποτάτο του Μορέως, της δυναστείας των Παλαιολόγων.

Πρέπει να επισημανθεί ότι, πεθαίνοντας ο πρώτος δεσπότης Μανουήλ Καντακουζηνός, για διάφορους λόγους, οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες Παλαιολόγοι, άφησαν στην τύχη του το Δεσποτάτο της Πελοποννήσου και του επέτρεψαν να απομακρυνθεί από την κεντρική εξουσία και να στηρίξει το κράτος αποκλειστικά στις δικές του δυνάμεις. Το αντίθετο έπραξαν οι νέοι δεσπότες, οι οποίοι επανέφεραν το Δεσποτάτο στη σφαίρα επιρροής του αυτοκράτορα, σύσφιξαν τις σχέσεις τους με αυτόν και συνεργά-

σθηκαν στενά μαζί του. Παραμερίσθηκε αμέσως η λατινόφιλη πολιτική του Μανουήλ Καντακουζηνού και οι δεσπότες συντονίσθηκαν απόλυτα με την αντιλατινική πολιτική του αυτοκράτορα Μανουήλ Η' και Ανδρόνικου Β' Παλαιολόγων. Η νέα πολιτική στον εξωτερικό προσανατολισμό του Δεσποτάτου, που κληρονόμησε από τον Καντακουζηνό το δεσπότη της λακωνικής και της αρκαδικής γης, μέσα σε μια 50ετία, μετά από σκληρούς πολέμους, πέτυχαν οι δεσπότες του να ενώσουν σχεδόν ολόκληρη την Πελοπόννησο στους

κόλπους του, με εξαίρεση τα βενετοκρατούμενα λιμάνια. Το κατόρθωμα αυτό δεν οφειλόταν μόνο στη δύναμη των Ελλήνων, αλλά και στην ταυτόχρονη παρακμή των Φράγκων. Το Δεσποτάτο πήρε το δρόμο της μεγαλύτερης ακμής του.

Τα προβλήματα, που είχε να αντιμετωπίσει ο νέος δεσπότης Θεόδωρος Α' Παλαιολόγος, δεν περιορίζονταν μόνο στον εμφύλιο, που απειλήθηκε με το γιό του Ματθαίου, αλλά και την αριστοκρατία της Πελοποννήσου, των Μαμωνάδων, των Μελισσηνών, των Ευδαιμονογιάννηδων, των Σοφιανών και των Φιλανθρωπινών, που αρνήθηκε να ενταχθεί στην κεντρική διοίκηση. Απαιτήθηκαν πολύχρονοι αγώνες για να εμπεδωθεί η κοινωνική τάξη και να καμφθεί η αντίσταση των οικονομικά ισχυρών. Βέβαια, η κοινωνική αυτή αναταραχή συνεχίσθηκε και οι υπήκοοι μίσησαν το δεσπότη τους (!). Την κατάσταση επέτεινε περισσότερο η ανάμιξη των Βενετών στα εσωτερικά της χερσονήσου.

Αναδιοργανώνοντας την ηγεμονία του ο Θεόδωρος Παλαιολόγος, μερίμνησε για την εγκατάσταση στα πελοποννησιακά εδάφη και άλλων Αλβανών, κατάρτισε κοινό στρατιωτικό σχέδιο με τον αδελφό του Μανουήλ, για να αντιμετωπίσει τους Τούρκους, τους Καταλάνους της Αττικής και τους Ναββαραίους της Πελοποννήσου.

Επειδή όμως το σχέδιο δεν καρποφόρησε, αποτάθηκε προς τον Μουράτ Α' του οποίου έγινε υποτελής και του ζήτησε να τον βοηθήσει εναντίον των Λατίνων.

Οι Οθωμανοί, το 1387, μπήκαν στην Πελοπόννησο και τρομοκράτησαν τους κατοίκους, ενώ ο δεσπότης της έδωσε από τις κτήσεις τους πολλούς άρχοντες, όπως τον Μαμωνά, ο οποίος,

Μυστράς. "Τα παλάτια"

αργότερα κατέφυγε στον Τούρκο σουλτάνο, διεκδικώντας την περιουσία του. Με τη συνδρομή των Τούρκων ο Θεόδωρος Παλαιολόγος κατέλαβε το Άργος και το Ναύπλιο, αν και οι δυο αυτές πόλεις είχαν πουληθεί στους Βενετούς το 1388 από τη Μαρία δ' Enghien και δεν είχαν προλάβει να τις παραλάβουν. Η συνεργασία ανάμεσα στους Οθωμανούς και στο δεσπότη του Μορέως δεν είχε αίσιο τέλος. Το 1394 ο Θεόδωρος συνελήφθη στις Σέρρες από τον Βαγιαζήτ Α', ο οποίος στο μεταξύ διαδέχθηκε τον Μουράτ Α' και αναγκάστηκε να παραχωρήσει στους Τούρκους τη Μονεμβασία, αλλά ο σουλτάνος του απαίτησε και την παράδοση του Άργους και του Ναυπλίου, ο δεσπότης κατόρθωσε να διαφύγει και να καταφύγει στη βοήθεια της Βενετίας, με αντάλλαγμα την παράδοση του Άργους. Εξάλλου και οι Μονεμβασιώτες υποτάχθηκαν με τη θέλησή τους στον Άγιο Μάρκο, για να αποφύγουν τη μανία των Οθωμανών.

Παρά τη βοήθεια των Αλβανών ο Δημήτριος Παλαιολόγος Ραούλ, το 1395, και την κατατρόπωση των Ναββαράιων, δεν μπόρεσε να αναχαιτίσει την ορμή των Τούρκων, οι οποίοι, αφού το 1397 νίκησαν στη Νικόπολη, έκαναν την εμφάνισή τους στην Πελοπόννησο, λεηλάτησαν το Άργος και αιχμαλώτισαν πολλούς κατοίκους. Από την επιδρομή αυτή διέτρεξε άμεσο κίνδυνο και η Κόρινθος, που με πρωτοβουλία του Θεόδωρου Παλαιολόγου, είχε επιστρέψει στην κυριότητα του Βυζαντίου. Μετά το θάνατο του Acciaiuoli το 1394, η μη συμμόρφωση του δεσπότη στους όρους της διαθήκης, σύμφωνα με τους οποίους η γυναικαδέλφη του Θεόδωρου, Φραγκίσκα, γινόταν γενική κληρονόμος της περιουσίας του, οι δυο γαμβροί Θεόδωρος Παλαιολόγος και Κάρολος Τόκκος, ήλθαν σε ρήξη, που κατέληξε με νίκη του Παλαιολόγου, αλλά και με υποχρέωσή του να πληρώνει ετήσιο ποσό στον Τόκκο. Η συνεχής απειλή των Τούρκων ανάγκασε το δεσπότη να προσφέρει την Κόρινθο στους Βενετούς και επειδή εκείνοι αρνήθηκαν, το 1397, την πούλησε στους Ιωαννίτες της Ρόδου, με τη συγκατάθεση του βυζαντινού αυτοκράτορα και της αυτοκράτειρας Ελένης. Πιεζόμενος ωστόσο συνεχώς ο Θεόδωρος από την οθωμανική απειλή, παραχώρησε το 1400 ολόκληρο το Δεσποτάτο του Μορέως στους Ιωαννίτες και ο ίδιος μετέφερε την έδρα του στη Μονεμβασία, πράξη, που ξεσήκωσε τους κατοίκους, οι οποίοι επαναστάτησαν για να διώξουν τους Λατίνους. Το 1404, με τη συνθήκη του Βασιλοποτάμου, οι Ιωαννίτες εγκατέλειψαν τις πελοποννησιακές πόλεις, που είχαν καταλάβει (Καλάβρυτα, Μυστράς).

Πεθαίνοντας το 1407 ο Θεόδωρος Παλαιολόγος, ανέλαβε δεσπότης της Πελοποννήσου ο ανήλικος ανιψιός του Θεόδωρος Β' Παλαιολόγος, γιός του αυτοκράτορα Μανουήλ Β'. Ο αυτοκράτορας έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα ζητήματα της χερσονήσου, εξασφάλισε άριστες σχέσεις του δεσποτάτου με την Κωνσταντινούπολη και δυο φορές επισκέφθηκε την πελοποννησιακή χερσόνησο. Κατά το πρώτο του ταξίδι, 1408, σκοπό του είχε να διασφαλίσει τη διαδοχή του γιού του και τότε φαίνεται να εμπνεύστηκε τη συγγραφή επιτάφιου λόγου για τον αδελφό του Θεόδωρο Β' Παλαιολόγο και αποφάσισε την οχύρωση του Εξαμιλίου κατά μήκος του Ισθμού. Το δεύτερο ταξίδι του 1415 συνδυάστηκε με την απόφασή του να οργανώσει ο ίδιος το Δεσποτάτο. Πρώτα, υπό την επίβλεψή του, οικοδομήθηκε το τείχος του Ισθμού, σε είκοσι πέντε ημέρες και το αμυντικό αυτό έργο είναι το σπουδαιότερο επίτευγμα της πολιτικής του αυτοκράτορα στην Πελοπόννησο. Στην προσπαθειά του αυτή ο Μανουήλ Β' βρέθηκε αντιμέτωπος με τα συμφέροντα της τοπικής αριστοκρατίας, η οποία, όχι μόνον αρνήθηκε να καλύψει τη δαπάνη της οχύρωσης, αλλά επιχείρησε να γκρεμίσει τα τείχη. Ο Μανουήλ Β' πολέμησε με επιτυχία τους επαναστάτες στη Μαντίνεια Μεσσηνίας, 15 Ιουλίου 1415, συνέλαβε πολλούς άρχοντες και τους φυλάκισε στην Βασιλεύουσα. Η ανάγκη όμως επιβολής νέων φόρων στους κατοίκους, υποχρέωσε τους χωρικούς να καταφύγουν σε βενετικά εδάφη, για να αποφύγουν τη φορολόγηση.

Για να συνεχίσει το έργο οργάνωσης του Δεσποτάτου ο αυτο-

κράτορας υποχρέωσε το Φράγκο ηγεμόνα της Αχαΐας Centurione Zaccaria σε υποτέλεια και συγχρόνως απένευσε τον τίτλο του δεσπότη της Ηπείρου στον Κάρολο Τόκκο, που ήδη είχε επεκτείνει την κυριαρχία του στην Άρτα και στα Ιωάννινα. Η προσπάθειά του όμως να συνασπίσει τους Βενετούς και τις δυνάμεις των Χριστιανών του Αιγαίου, απέτυχε, αφού η δημοκρατία του Αγίου Μάρκου τήρησε επιφυλακτική στάση τόσο για την οχύρωση όσο και για την αντιμετώπιση του τουρκικού κινδύνου.

Κατά την περίοδο αυτή του 15ου αι., η Κωνσταντινούπολη, εξασθενωμένη και ταπεινωμένη από τους Οθωμανούς, τους Ευρωπαίους και τις εκκλησιαστικές επιρροές και αδυναμική, περιέμενε εναγωνία την πτώση της. Στο πρόσωπο του Γεωργίου Γεμιστού - Πλήθωνα εκπροσωπείται ανάγλυφα η κατά τα χρόνια εκείνα αφυπνισμένη ιστορική συνείδηση επιστροφής του Ελληνισμού στον κλασικό πολιτισμό και η από αυτόν άντληση δύναμης για τη σωτηρία του Έθνους, ενόψει της κρίσης αυτού του αιώνα. Ο Γεμιστός πρότεινε εγγράφως στον αυτοκράτορα Μανουήλ Β' και τον Θεόδωρο Β' Παλαιολόγο ριζοσπαστικά μέτρα, καυτηριάζοντας ταυτοχρόνως τις αυθαιρεσίες της Εκκλησίας και των οικονομικά ισχυρών.

Αποβλέποντας στη συγκρότηση εθνικού κράτους, αυτός ο τελευταίος των Βυζαντινών και ο πρώτος των Ελλήνων, πρότεινε επάνω σε αυτή τη βάση την κοινωνική και πολιτική αναμόρφωση και την εσωτερική οργάνωση του κράτους με μέτρα δυναμικά και ριζοσπαστικά για την επίλυση των άμεσων προβλημάτων της εποχής του. Όπως ήταν επόμενο, οι ιδέες του Έλληνα φιλοσόφου, που οραματίστηκε, ζώντας το σφυγμό του καιρού του στην καρδιά της Πελοποννήσου, συγκρούστηκε ευθέως με το πνεύμα της αυτοκρατορικής πρωτεύουσας. Η απομάκρυνσή του από τη βυζαντινή παράδοση, η καταδίκη του θρησκευτικού συντηρητισμού και η στήριξη των ελπίδων σωτηρίας του Έθνους αποκλειστικά στους Έλληνες και στις δικές τους δυνάμεις, υπήρξε η έσχατη φωνή και η πνευματική αντίσταση, λίγο πριν οι Τούρκοι καταλάβουν τη Βασιλεύουσα.

Χαρακτηριστική είναι η υποβάθμιση της προσφοράς του Γεμιστού αμέσως μετά το θάνατό του στην τουρκοκρατούμενη Κωνσταντινούπολη, ενώ ακριβώς την ίδια περίοδο η Ευρώπη αναγνώριζε την αξία του έργου του και μετέφερε τα λείψανά του στην Ιταλία.

Παρά το γενικό χαμηλό πνευματικό επίπεδο στην Πελοπόννησο, ο Μυστράς εξελίχθηκε σε πρωτεύουσα των Γραμμάτων του βυζαντινού κράτους, δημιουργώντας ωστόσο έναν πνευματικό κύκλο, με βάση ετερόχθονα στοιχεία. Με άλλα λόγια η πνευματική κίνηση του Μυστρά οφείλεται στο γεγονός ότι κατέφυγαν εκεί οι περισσότεροι ταγοί του πνεύματος και οι αριστοκράτες της Πόλης: Λασκάρες, Γεμιστοί, Δισόπατοι κ.ά., οι οποίοι εγκληματίστηκαν στη νέα πρωτεύουσα, κατέλαβαν ανώτερες στρατιωτικές και διοικητικές θέσεις και σύντομα συνέληξαν υπολογίσιμη οικονομική δύναμη. Όλοι σχεδόν οι εκπρόσωποι των πνευματικών ρευμάτων των χρόνων αυτών, ενωτικοί και ανθενωτικοί φιλόσοφοι και ιστορικοί, είναι άμεσα συνδεδεμένοι με την ιστορία του Δεσποτάτου του Μορέως. Αυτός ο πνευματικός κύκλος των Κωνσταντινοπολιτών στην Πελοπόννησο, όπως ήταν αναμενόμενο, ανέβασε το πνευματικό και πολιτισμικό επίπεδο, το οποίο εκφράστηκε με αναγεννησιακά μηνύματα στη ζωγραφική και την αρχιτεκτονική εκκλησιαστικών μνημείων. Παράλληλα ο Μιχαήλ Η' Παλαιολόγος αναδιοργάνωσε την Εκκλησία, ορίζοντας την επισκοπή Μονεμβασίας σε μητρόπολη, μεταφέροντας την έδρα μητρόπολης της Λακεδαιμόνος στο Μυστρά. Στη Μονεμβασία και στο Μυστρά, που συγκέντρωναν την πολιτική και την εκκλησιαστική δράση του Δεσποτάτου, αναπτύχθηκε σημαντική καλλιτεχνική άνθιση. Σπουδαίοι αντιγραφείς και κωδικογράφοι, όπως οι: Μανουήλ Τζυκανδύλης, Δημήτριος Τριβώλης, Δημήτριος Ραούλ Καβάκης, Ιωάννης Δοκειανός κ.ά., μετέτρεψαν τα μοναστήρια σε δημιουργική σχολή, η οποία πρόσφερε πολύτιμο υλικό στην ευρωπαϊκή Αναγέννηση, μέσω των Ελλήνων λογίων και καλλιτεχνών της Δια-

σποράς, μετά την πώση της Πόλης.

Όταν το 1416 ο Μανουήλ Β΄ Παλαιολόγος επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη, οι Φράγκοι, που δεν είχαν κατά κράτος ηττηθεί στην Πελοπόννησο, ξεσηκώθηκαν και ο πρίγκιπας Αχαΐας Centurione Zaccaria, ζήτησε τη βοήθεια της Γένοβας, επενέβη όμως η Βενετία, μη επιθυμώντας την ανάμιξη των Γενουατών στα πελοποννησιακά πράγματα και διέσωσε τον Φράγκο πρίγκιπα από την επέλαση των δεσποτών Θεόδωρου και Ιωάννη Παλαιολόγων, σταλμένων από τον αυτοκράτορα. Τον Ιωάννη αντικατέστησε ο αδελφός του Θωμάς Παλαιολόγος. Στο μεταξύ προκλήθηκαν συμπλοκές και αψιμαχίες μεταξύ Φράγκων και Ελλήνων, αλλά και Αλβανών Ελλήνων υπηκόων του Δεσποτάτου με τους Βενετούς Μεθώνης και Κορώνης. Ο γάμος του δεσπότη Θεόδωρου με την Ιταλίδα Κλεόπα Malatesta κατέστησε ευνοϊκή προς τους Βυζαντινούς τη στάση του πάπα Μαρτίνου Ε΄. Όμως αυτή η απειλή της Κωνσταντινούπολης το 1422, έφθασε και στην Πελοπόννησο ένα χρόνο μετά, παρά τη συνεργασία Βυζαντινών και Λατίνων κατά των Οθωμανών. Οι τελευταίοι, υπό τον Τουραχάν, στις 22 Μαΐου 1423, κατεδάφισαν το τείχος του Εξαμιλίου, προέβησαν σε λεηλασία του Μυστρά, του Λεονταρίου και του Γαρδικίου, αποδεκατίζοντας τους Αλβανούς, που αντιστάθηκαν στην Ταβία κοντά στην Τρίπολη. Οι συνέπειες αυτών των τουρκικών επιδρομών απέδειξαν ότι οι Χριστιανοί της Πελοποννήσου, προσκολλημένοι στις μεταξύ τους τοπικές αντιθέσεις και έριδες, ήταν ανίσχυροι να αντιμετωπίσουν την οθωμανική απειλή και μόνον η Βενετία ήταν ικανή να οργανώσει αποτελεσματική αντίσταση κατά των Τούρκων. Οι Βυζαντινοί στο μεταξύ συγκρούστηκαν με το Κάρολο Τόκκο, κάτοχο της Κλαρέντσας και το 1427 ο δεσπότης με τον αδελφό του αυτοκράτορα Ιωάννη Η΄ Παλαιολόγο, νίκησαν τον Τόκκο και διέλυσαν τον στόλο του στις Εχινάδες, στην είσοδο του Πατραϊκού κόλπου. Παράλληλα οι Βενετοί ασχολήθηκαν με την απόκτηση νέων πελοποννησιακών εδαφών και επέκταση της επιρροής τους στην Πάτρα, μετά το θάνατο του Λατίνου επισκόπου.

Ο Θεόδωρος Β΄ Παλαιολόγος, αφού νίκησε τον Τόκκο, αποσύρθηκε σε μοναστήρι και τη θέση του κατέλαβε ο αδελφός του αυτοκράτορα Κωνσταντίνος, ως τότε διοικητής των βυζαντινών κτήσεων στον Εύξεινο Πόντο. Φθάνοντας στο Μυστρά ο Κωνσταντίνος, ο Θεόδωρος αρνήθηκε να του παραδώσει την διοίκηση του Δεσποτάτου, πιεζόμενος από το περιβάλλον του.

Προς αποτροπή σύγκρουσης μεταξύ των δυο αδελφών, ο αυτοκράτορας Ιωάννης Η΄ Παλαιολόγος, εξασφάλισε νέα εδάφη, ανακτώντας τη φραγκική Πελοπόννησο. Ο ηττημένος Κάρολος Τόκκος παραχώρησε ως προίκα στην ανιψιά του Μαγδαληνή - Θεοδώρα, για το σύζυγό της Κωνσταντίνο, τα εδάφη, που κατείχε στην Πελοπόννησο. Το 1428 τη διοίκηση της πόλης της Κλαρέντσας ανέλαβε ο ιστορικός Γεώργιος Σφραντζής, ενώ το 1429 ο πρίγκιπας της Αχαΐας Centurione Zaccaria, μη έχοντας άλλη επιλογή αντίδρασης, ηττημένος και εγκαταλειμμένος από τους Βενετούς, προίκισε την κόρη του Αικατερίνη, γυναίκα του Θωμά, με τα υπόλοιπα εδάφη της ηγεμονίας του, εκτός από τη βαρωνία της Αρκαδίας, που περιήλθε στο Δεσποτάτο το 1432, μετά το θάνατο του Zaccaria.

Ουσιαστική αναγέννηση σημειώθηκε στο Δεσποτάτο με τον ερχομό του νέου δεσπότη του, Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Μαχητικό εθνικό πνεύμα ο Κωνσταντίνος πολέμησε να καταλάβει τα κάστρα των Φράγκων και να συγκροτήσει ένα καινούργιο κράτος στην Πελοπόννησο. Πρώτος στόχος τέθηκε η ανάκτηση της Πάτρας. Το 1428 η πρώτη προσπάθεια απέτυχε, αλλά το 1430, μετά από πολύμηνη πολιορκία, η Πάτρα πέρασε στα χέρια των τριών αδελφών Παλαιολόγων, Θεόδωρου, Κωνσταντίνου και Θωμά. Έτσι, σχεδόν ολόκληρη η Πελοπόννησος, εκτός από την Κορώνη, τη Μεθώνη, το Άργος και το Ναύπλιο, που αποτελούσαν κτήσεις των Βενετών, εντάχθηκε στο πελοποννησιακό Δεσποτάτο, το οποίο χωριζόταν σε τρία διοικητικά διαμερίσματα. Ο Θωμάς και ο Κωνσταντίνος το 1432 αντάλλαξαν τα εδάφη τους, λαμβάνοντας ο πρώτος την Κλαρέντσα και ο δεύτερος τα Καλάβρυτα και το

1443 ο Κωνσταντίνος έδωσε στον Θεόδωρο Β΄ τις πόλεις του Ευξείνου Πόντου και τη Σηλυβρία και έλαβε, μετά από συμφωνία, τις κτήσεις του αδελφού του στην Πελοπόννησο, με πρωτεύουσα το Μυστρά.

Οι διενέξεις για τη διαδοχή των μελών της δυναστείας στο θρόνο και οι συνεχείς επιδρομές των Τούρκων, εμπόδιζαν το δεσπότη Κωνσταντίνο στην επιτέλεση του οργανωτικού του έργου. Το 1447 ο Κωνσταντίνος ανέλαβε προσωρινός αυτοκράτορας, σε αντικατάσταση του Ιωάννη, που μετέβη στην Ιταλία για διαβουλεύσεις της ένωσης των Εκκλησιών. Στην Πόλη ο δεσπότης είχε βρεθεί πάλι το 1442, για να βοηθήσει τον αυτοκράτορα, όταν ο Δημήτριος, συνειπικουρούμενος από τους Οθωμανούς, επιχείρησε να αποκλείσει τη Βασιλεύουσα. Πλέοντας προς την Κωνσταντινούπολη, ναυμάχησε με τον τουρκικό στόλο, που πολιορκούσε τη Λήμνο. Κατά την πολιορκία αυτή πέθανε η δεύτερη γυναίκα του Αικατερίνη, κόρη του ηγεμόνα της Λέσβου Dorino Gattilusio.

Η Βενετία, με την επικράτηση των Ελλήνων στην Πελοπόννησο, έχασε την επιρροή και την αίγλη της. Ο Κωνσταντίνος ακολούθησε τη φιλοδυτική πολιτική του Ιωάννη Παλαιολόγου και απέκτησε την εύνοια του πάπα Ευγένιου Δ΄. Ανέπτυξε σχέσεις με ηγεμόνες της Δύσης, όπως τον Σιγισμόνδο αυτοκράτορα της Γερμανίας και δηλωμένο εχθρό της Βενετίας, ενώ η Ελένη, κόρη του Θωμά, συνήψε γάμο με τον Λάζαρο, γιό του Σέρβου πρίγκιπα Γεωργίου Brancovic και διέυρνε τις σχέσεις του με Ευρωπαίους και Βαλκάνιους ηγέτες. Αυτό το άνοιγμα των δεσποτών της Πελοποννήσου δυσαρέστησε τη Βενετία, η οποία κήρυξε οικονομικό πόλεμο στους δεσπότες, με την επιβολή φόρων στα εμπορεύματα, που εισάγονταν και εξάγονταν από τη χερσόνησο. Εναντίον αυτών των μέτρων της Βενετίας, που αποσκοπούσαν στον αποκλεισμό του Δεσποτάτου από τις διεθνείς αγορές, η απάντηση του Κωνσταντίνου ήταν η στροφή του, το 1431, προς τη Ραγούζα, πόλη της Αδριατικής, στους υπηκόους της οποίας παραχώρησε εμπορικά προνόμια, παραχώρηση, που έκαναν προς τη Ραγούζα και τη Φλωρεντία και οι άλλοι δεσπότες, το 1451, Δημήτριος και Θωμάς. Ειδικότερα ο πρώτος υπέγραψε συνθήκη με τον Αλφόνσο Ε΄, βασιλιά της Νεάπολης της Αραγωνίας. Εντούτοις οι δεσπότες του Μυστρά με την τακτική τους, διαμόρφωσαν παθητική οικονομική πολιτική και υποδουλώθηκαν στα ξένα κεφάλαια και στις ξένες εμπορικές πόλεις. Η κάμψη του βυζαντινού νομισματός επεδράσε σοβαρά στις πελοποννησιακές αγορές, αυξάνοντας περισσότερο τον ανταγωνισμό των ξένων νομισμάτων. Εξάλλου η εμπορική ναυτιλία ανήκε στους ξένους και τα κέντρα της Πελοποννήσου, που είχαν εμπορικές συναλλαγές με τη Δύση, ήταν λίγα, όπως: Κλαρέντσα, Ναύπλιο, Πάτρα, Κόρινθος, Μεθώνη και Κορώνη, ενώ ανύπαρκτη ήταν η εμπορική σχέση του Δεσποτάτου με την Βασιλεύουσα.

Δυο ήταν οι στόχοι του Κωνσταντίνου: Η άμυνα και η διοικητική οργάνωση της Πελοποννήσου. Προς την κατεύθυνση αυτή ανοικοδόμησε το τείχος του Ισθμού και προσέλυσε το ενδιαφέρον του Βησσαρίωνα, ανθρώπου γαλουχημένου με το πνεύμα της ελληνικής αρχαιότητας και την πρόοδο των Δυτικών, ο οποίος, όπως και ο Γεμιστός, εισηγήθηκε στο δεσπότη την άμεση λήψη μεταρρυθμιστικών μέτρων. Ο φιλόσοφος, με τα προτεινόμενα μέτρα, επιδίωκε τη σύνδεση του ελληνικού κόσμου με τη Δύση και το δημιουργικό πνεύμα της Αναγέννησης. Αν και οι προοδευτικές ιδέες του Γεμιστού και του Βησσαρίωνα βρήκαν απήχηση σε περιορισμένο κύκλο ανθρώπων της εποχής τους, εντούτοις ως έργα εκτιμώνται σαν η σπουδαιότερη έκφραση του ελληνικού πνεύματος, λίγο πριν από την άλωση της Κωνσταντινούπολης.

Στη συνέχεια ο Κωνσταντίνος επιδόθηκε στην εσωτερική οργάνωση του Δεσποτάτου, παρέχοντας στους άρχοντες προνόμια για να συνεργάζονται μαζί του, ενώ τη διοίκηση των σημαντικών πόλεων ανέθεσε σε πρόσωπα της εμπιστοσύνης του. Έτσι τη διοίκηση της Κορίνθου, της Πάτρας και του Μυστρά παραχώρησε στους Ιωάννη Καντακουζηνό, Αλέξιο Λάσκαρι και Γεώργιο Σφραντζή, αντίστοιχα.

Εκμεταλλεόμενος ο Κωνσταντίνος την έκρυθμη κατάσταση μεταξύ των ηγεμόνων της Δύσης, κατά των Οθωμανών, έθεσε σε άμεση εφαρμογή το 1444 το σχέδιο απελευθέρωσης των εδαφών της βυζαντινής αυτοκρατορίας. Για το σκοπό αυτό προετοίμασε στρατό και επιτέθηκε πρώτα στην Αττική, υποχρεώνοντας τον Νέριο Β΄ Acciaiuoli να καταβάλει φόρο. Συγχρόνως με την ένταξη της ηπειρωτικής Ελλάδας στους Έλληνες, οι πληθυσμοί των Αλβανών και των Βλάχων της Πίνδου, τάχθηκαν με το μέρος του δεσπότη. Όμως η αντιτουρκική επιδίωξη του Ελληνισμού απέτυχε, γιατί ο Νέριος Β΄ Acciaiuoli, υποτελής των Τούρκων, ζήτησε τη βοήθεια του Μουράτ Β΄, ο οποίος, ανταποκρινόμενος αμέσως, πορεύτηκε με τα στρατεύματά του προς την Αχαΐα, όπου, παρά την αντίσταση του Κωνσταντίνου στον Ισθμό, το 1446, πέρασε στην Πελοπόννησο, την λεηλάτησε και συνέλαβε αιχμαλώτους. Αποτέλεσμα αυτών των επιδρομών ήταν να δηλώσουν υποταγή στους Τούρκους οι περιοχές, που είχαν προσχωρήσει στον Κωνσταντίνο.

Η χερσόνησος, μετά από συνθηκολόγηση των δεσποτών, κατέστη φόρου υποτελής στο σουλτάνο.

Το 1448, μετά το θάνατο του Ιωάννη Β΄ Παλαιολόγου και την απουσία του Κωνσταντίνου, ο Δημήτριος αποπειράθηκε να ανέβει στον αυτοκρατορικό θρόνο, πλην όμως δεν τα κατάφερε εξαιτίας της σθεναρής αντίστασης της συγκλήτου, των αρχόντων και της μητέρας του. Το 1449 ο Κωνσταντίνος, αφού στέφθηκε στο Μυστρά, επέβη σε καταλανικό πλοίο και μετέβη στη Βασιλεύουσα, για να αναχαίσει τον στενό κλοιό των Οθωμανών και να δώσει την τελευταία του μάχη. Στην Πελοπόννησο το Δεσποτάτο μοιράστηκε στα αδέρφια Θωμά και Δημήτριο: το βορειοδυτικό τμήμα της χερσονήσου με την Κλαρέντσα πρωτεύουσα στον πρώτο και στον δεύτερο το νοτιοανατολικό τμήμα με το Μυστρά. Κατώτεροι των περιστάσεων οι Δημήτριος και Θωμάς, τουρκόφιλος ο ένας, λατινόφιλος ο άλλος, δεν ανταποκρίθηκαν στις άμεσες απαιτήσεις των καιρών και το μόνο, που πέτυχαν ήταν να εργασθούν υπέρ των Τούρκων και των επιδιωξιών τους.

Οι δεσπότες του Μορέως, αντί να αμυνθούν κατά των Οθωμανών, όπως έκανε ο αυτοκράτορας στην Κωνσταντινούπολη, πανικοβλημένοι από την άφιξη στην περιοχή τους του Τουραχάν, το 1452, για να παρεμποδίσει τους Παλαιολόγους να βοηθήσουν τη Βασιλεύουσα, ετοιμάστηκαν να διαφύγουν στην Ιταλία, αλλά μεταίωσαν τη φυγή τους, όταν ο σουλτάνος Μωάμεθ Β΄ τους άφησε, υπό όρους, να διατηρήσουν τις κτήσεις τους. Η επικρατούσα αναταραχή ενθάρρυνε τους Αλβανούς εποίκους να επαναστατήσουν και να προκαλέσουν σοβαρές καταστροφές. Από το άλλο μέρος η παλαιά έχθρα των δυνασטיών Παλαιολόγων και Καντακουζηνών και οι πανίσχυροι τοπικοί άρχοντες, δημιούργησαν τις κατάλληλες προϋποθέσεις αποτίναξης της κυριαρχίας των δεσποτών. Έλληνες και Αλβανοί, με αρχηγούς τους: Πέτρο Χωλό, Μανουήλ Καντακουζηνό και Ιωάννη Ασάν, κατάφεραν ενωμένοι να καταλάβουν τα περισσότερα πελοποννησιακά εδάφη. Ο σουλτάνος, φοβούμενος την ενίσχυση των Αλβανών, πήρε το μέρος των Παλαιολόγων και το 1453 απέστειλε στην Πελοπόννησο το γιό του Τουραχάν, Ομάρ και αργότερα τον ίδιο τον Τουραχάν, για να καθυποτάξουν τους επαναστάτες. Με κοινούς αγώνες Τούρκοι και Παλαιολόγοι, υπέταξαν τους εξεγερμένους και αναγνώρισαν την κυριαρχία των δεσποτών. Ένα χρόνο μετά ο Μωάμεθ έγραψε στους άρχοντες της χερσονήσου Μιχαήλ Ραούλ, Σοφιανό, Δημήτριο Λάσκαρι κ.ά., που είχαν περάσει στις περιοχές κυριαρχίας των Βενετών και τους υποσχέθηκε να ικανοποιήσει το αίτημά τους, να υπαχθούν κατευθείαν στην αυλή της Κωνσταντινούπολης, αντί των δεσποτών του Μορέως.

Στο μεταξύ ο σουλτάνος ανησύχησε για την προσωπική προσπάθεια των δεσποτών προς ηγεμόνες της Δύσης (πάπα Κάλιστο Γ΄, Κάρολο Ζ΄ Γαλλίας και Φραγκίσκο Sforza δούκα του Μιλάνου), με σκοπό να κυριαρχήσει ο καθένας μόνος του στο Δεσποτάτο. Η σουλτανική αντίδραση εκδηλώθηκε με την πρώτη εκστρατεία του Μωάμεθ στην Πελοπόννησο τον Μάιο του 1458, η οποία

συνάντησε αντίσταση στον Ακροκόρινθο, υπό τον Νικηφόρο Λουκάκη και γι' αυτό άλλαξε πορεία και κατευθύνθηκε στο εσωτερικό της χερσονήσου, αφήνοντας εκεί τμήμα του στρατού του. Κατά την επέλαση των Τούρκων καταλήφθηκαν ο Ταρσός, το Πολύφεγγο, το Μουχλί, το Αίγιο και η Πάτρα, επέστρεψε όμως τον Ιούλιο στον Ακροκόρινθο, όπου οι Έλληνες αντιστέκονταν ακόμη. Τελικά το κάστρο έπεσε στις 6 Αυγούστου και η Κόρινθος παραδόθηκε στο σουλτάνο, κάτω από σκληρούς όρους, δηλαδή να παραδοθούν στους κατακτητές όλα τα εδάφη, που είχαν καταληφθεί, περίπου το ένα τρίτο της χερσονήσου, τα οποία ο Θωμάς, που τα κατείχε, έσπευσε, χωρίς αντίσταση, να τα παραδώσει.

Η κατάσταση στην Πελοπόννησο επιδεινώθηκε μετά την αποχώρηση του Μωάμεθ.

Άρχοντες και Αλβανοί το 1459 πίεσαν τον Θωμά να παραβλέψει τους όρους της συνθήκης και να επιτεθεί κατά του αδελφού του και των τουρκικών κτήσεων. Ο σουλτάνος, εκτός από το Θωμά, φοβούμενος ενδεχόμενη ανάμιξη ξένων δυνάμεων στην αναρχόμενη χερσόνησο, πήρε την απόφαση να την προσαρτήσει στην αυτοκρατορία. Με στρατό, τον Μάιο του 1460, πέρασε από την Κόρινθο και πορεύθηκε προς τα εδάφη του Δημήτριου, ο οποίος δεν αντιστάθηκε καθόλου. Η πρωτεύουσα του Δεσποτάτου υποτάχθηκε στις 29 Μαΐου. Έπειτα ο σουλτάνος συνέχισε την προέλασή του προς τα οχυρά του Θωμά, καταλαμβάνοντας το Καστρίτσι, το Λεοντάρι, το Γαρδίκι και τη Μεσσηνία και στρατοπέδευσε έξω από την Πύλο, ενώ την ίδια ώρα ο Θωμάς κατέπλευσε στην Κέρκυρα. Ακολούθησε η πτώση των κάστρων Αχαΐας και Ηλείας και τον Ιούλιο του 1461 παραδόθηκε υπό όρους και το Σαλμενικό, το τελευταίο κάστρο του Δεσποτάτου, ύστερα από ηρωική άμυνα του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου του Γραϊτζα. Ολόκληρη η Πελοπόννησος περιήλθε στους Οθωμανούς, εκτός από τη Μονεμβασία, που είχε δοθεί εκούσια από τον Θωμά στον πάπα Πίο Β΄ και τις βενετοκρατούμενες κτήσεις. Με την πτώση της Πελοποννήσου η χριστιανική Δύση απώλεσε μια σπουδαία βάση για επιχειρήσεις κατά των Τούρκων και ο Ελληνισμός έχασε το σημαντικότερο κέντρο αντίστασής του.

Αυτοί οι τελευταίοι δεσπότες του Μορέως είχαν τύχη ανάλογη με τα έργα τους: ο Δημήτριος, παντρεύοντας την κόρη του με τον Μωάμεθ, πήρε τις προσόδους της θρακικής Αίνου και των νησιών Ίμβρου, Θάσου, Σαμοθράκης και Λήμνου, διοίκησε τις κτήσεις του με αντιπροσώπους, διαμένοντας στην Αδριανούπολη, μέχρις ότου περιέπεσε στη δυσμένεια του σουλτάνου, εξορίστηκε στο Διδυμότειχο, εκάρη μοναχός με το όνομα Δαυίδ και πέθανε το 1470. Ο Θωμάς έφθασε στη Ρώμη, αφήνοντας την οικογένειά του στην Κέρκυρα. Πρόσφερε στον πάπα την κέρα του Αγίου Ανδρέα και έζησε εξόριστος την υπόλοιπη ζωή του, αγωνιζόμενος να πείσει τους δυτικούς ηγεμόνες να εκστρατεύσουν εναντίον των Οθωμανών. Πέθανε το 1465 και ο καρδινάλιος Βησσαρίων κηδεύευσε τα ανήλικα παιδιά του Ανδρέα, Εμμανουήλ και Ζωή και ο πάπας διέθεσε τα έξοδα της ανατροφής τους.

Επιλογή Βιβλιογραφίας

Δοανίδου Σ., "Το πριγκιπάτο της Αχαΐας (1205 - 1460)". Ζακυθινός Δ., "Le Despotat grec de la Moree", "Histoire Politique" t. 1 Paris 1932.

"Ιστορία Ελληνικού Έθνους" "Εκδοτικής Αθηνών" τόμ. Θ' σσ. 282 κ.ε.

Κατσαφάνας Δ., "Το πριγκιπάτο του Μορέως", Σπάρτη, 2003.

Κορδώσης Μ., "Η κατάκτηση της Ελλάδος από τους Φράγκους", "Ιστοριογεωγραφικά" τόμ. Α΄, Γιάννενα - Θεσσαλονίκη 1986.

Miller W., "Ιστορία της Φραγκοκρατίας στην Ελλάδα (104-1566)", μετ. Αγγ. Φουριώτη, 1960.

Νικολούδης Ν., "Δεσπότες και δεσποτάτα", "Ιστορικά Ελευθεροτυπίας", "Πλήθων και Μυστράς" (55), 2/11/2000.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΙΑΤΡΟΙ που δέχονται στα Ιατρεία τους συνάδελφους και τα μέλη των οικογενειών τους, με βιβλιάρια ασφαλισμένων του δημοσίου

ΠΑΝΤΕΛΕΩΝ Φραγκίσκος, Υποναύαρχος (Ι) Λ.Σ. ε.α., Παθολόγος, ειδικός Γαστρεντερολόγος, Αχαρνών 279, Αθήνα. Τηλ.: 210-8319011. Δέχεται Δευτέρα-Τρίτη-Τετάρτη 6-8

ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κοσμάς Αρχος Λ.Σ. (Ι) - Δερματολόγος - Αφροδισιολόγος, Μοσχονησίων 21-23, Πλ. Αμερικής Αθήνα. Τηλ.: 210-8679020. Δέχεται καθημερινώς πλην Παρασκευής 18.00-19.30.

ΣΠΕΝΤΖΑΣ Απόστ., Πλοίαρχος Λ.Σ. (Ι) Χειρουργός Ω.Ρ.Λ. Αβέρωφ 2 Αθήνα. Τηλ.: 210-5222877. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης) 6-8.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Σταύρος Πλοίαρχος Λ.Σ. (Ι) Χειρουργός Οφθαλμίατρος, Πραξιτέλους 153 και Σωτήρος, 5ος όροφος Πειραιάς. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης απόγευμα) από ώρα 09.00 - 12.00 και 18.00 - 21.00 Τηλ.: 210-4127551, Κιν.: 6973-248323

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Εμμανουήλ Πλοίαρχος (Ι) Λ.Σ. Χειρουργός Ορθοπεδικός, Τηλ.: 210-7216271 - 6977071292

ΛΑΔΑΣ Χ. Υπχος Π.Ν. (ε.α.) Ιατρός Ω.Ρ.Λ., Τσαμαδού 66 Πειραιά τηλ. 210-41 24 231

ΤΣΟΥΚΑΡΕΛΗΣ Π. Αντιπλοίαρχος Π.Ν. Ιατρός Ω.Ρ.Λ. Λ. Κηφισίας 38 Αμπελόκηποι τηλ. 210-77 76 032

ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Πλωτάρχης Καρδιολόγος, Τηλ.: 6977070527. ΝΝΑ 210 7261717. Ιατρείο Λεωφ. Βασ. Σοφίας 47. Οικία Δροσίνη 3 - Βούλα.

ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ Ι Πλωτάρχης Π.Ν. Ιατρός Χειρουργός Οφθαλμίατρος Λ. Μεσογείων 421 β (Πλατ. Αγ. Παρασκευής) τηλ. 210-6080739 κιν. 6944536223

ΣΟΦΟΥΛΗΣ Νικόλαος Πλωτάρχης (Ι) Λ.Σ. Ειδικός Παθολόγος-Ηπατολόγος, Αρχιμήδους 9 & Ξενοφώντος 14 Ηλιούπολη τηλ. 210-9919010 κιν. 6944414808. Δέχεται Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη, 18.30-21.30

ΔΑΥΙΔΗΣ Δημ. Πλωτάρχης Π. Ν. Ιατρός Γενικός Χειρουργός, Ελ. Βενιζέλου 109 Καλλιθέα τηλ. 210-9573920

ΔΡ. Δ. ΜΠΟΤΣΕΑΣ (γιος συνάδελφου) Γενικός Χειρουργός - Ογκολόγος Μάρνης 8 τηλ. 210-82 29 033, 210-6814274

Β.Λ.ΓΚΟΥΜΑΣ Πλωτάρχης Π.Ν. Ιατρός Πνευμονολόγος - Φυματιολόγος Ν.Ν.Α. Λ. Κηφισίας 89 - 91 Αμπελόκηποι τηλ. 210-69 06 655 με ραντεβού.

ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΣ Γεώργιος Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Ιατρός Παθολόγος, Αγ. Παρασκευής 12, Πειραιάς, Τηλ.: 210-45.13.162 - 210-45.12.439, Κιν.: 6932 744453

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ειδικός Παθολόγος, ειδικευθείς στην Αγγλία όπου και υπηρέτησε ως Επιμελητής σε πολλά ονομαστά Νοσοκομεία.

Ιατρείο Πλατεία Βικτωρίας, Αριστοτέλους 87, Αθήνα. Τηλ: ιατρείου 210 8833233, οικείας 210 8618049, κινητό 6974 496798

ΗΛΙΑΔΗΣ Θ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ιατρός Παθολόγος, Μέλος Διαβητολογικής Εταιρείας Β. Ελλάδος. Δέχεται απόστρατους και μέλη οικογενείας τους με το βιβλιάρειό τους. Δημοκρίτου 1 Ψαχνά Ευβοίας, Τηλ.: 228029031, 6932263761.

Δρ. ΜΑΥΡΙΚΟΣ Δ. Σταμάτιος Χειρουργός, Ουρολόγος, Ιατρείο Μακεδονίας 13 Παπάγου, Τηλ. 210-65.45.504. Κιν.: 6977686655. Δέχεται με ραντεβού Δευτέρα-Τρίτη-Πέμπτη

Ιωάν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ Διαιτολόγος, Διατροφολόγος, Ομήρου 59 Ν. Σμύρνη. Τηλ.: 210-9318953, 6977970888

Κ. ΝΤΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Ειδικός Παθολόγος, Υγιεινολόγος, Ελ. Βενιζέλου 47 Ν. Σμύρνη, Τηλ.: 210-9313770

Δρ. ΚΑΒΑΓΙΑΣ Α. Αντώνιος Παιδίατρος, Παπαδιαμαντοπούλου 65, Τηλ.: 210 7783650, 6932466509

ΜΠΙΜΠΛΗΣ Ιωάννης, Ιατρός Παθολόγος, Ειδικός στον

Σακχαρώδη Διαβήτη, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο) Πειραιάς τηλ. 210-4532260, Fax: 210-4532282. Δέχεται: Καθημερινά 12.00 - 2.00 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

Ελένη ΜΠΙΜΠΛΗ - ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ, Ιατρός Μικροβιολόγος, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο), Πειραιάς, Τηλ. 210-4532261, Fax: 210-4532282. Δέχεται καθημερινά 7.30 - 1.30 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

ΒΑΡΔΗΣ Γεώργιος, Ψυχίατρος, Ερατοσθένους 6, Αγ. Δημήτριος Τηλ.: 210-93365409, Κιν. 6944-558216

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΙ ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΙ κ.λ.π.

Μαρία ΖΗΚΑΚΗ-ΜΑΝΩΛΗ (σύζυγος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Αθ. ΜΑΝΩΛΗ) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος Φιλαρέτου 93 Καλλιθέα τηλ. 210-9568422 & 210-93.32 617

Βιβή ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗ-ΠΕΡΙΜΕΝΗ (σύζυγος Αντιπλοίαρχου Λ.Σ. ε.α. Περιμένη Δημ.) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος ΙΙ Μερραρχίας 17 & Καραϊσκού Πειραιά τηλ. 210-42 96 367 & 210-42 96 345

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΜΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ Μικροβιολόγος. Α. Λαζαράκη 21-23 Πλατεία Γλυφάδας, Τηλ.: 210-8946608

ΓΚΙΚΑ-ΗΛΙΑΔΗ ΞΑΝΘΗ Μικροβιολόγος Ψαχνά Ευβοίας.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ

Που προσφέρουν ειδικές τιμές στους ε.ε. & ε.α. Στρατιωτικούς και στα μέλη των οικογενειών τους.

ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ Γεώργιος Ανθυποπλοίαρχος (Υ.Ι.)

δέχεται με ραντεβού στο ιατρείο του Πλάτωνος 10 Πειραιάς τηλ.: 210 4119 890

Παν. ΚΟΡΟΜΑΝΤΖΟΣ (γιος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Κορομάτζου Αλ.) Ιατρείο του Βασ. Όλγας 64 Κηφισιά τηλ. 210-61 40 841 με ραντεβού.

Γιάννης ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ (γιος Αντ/ρχου Π.Ν. ε.α.) Ιατρείο του Γρηγ. Λαμπράκη 29 & Αντιγόνης 4 Νίκαια τηλ. 210-49 74 272, Κινητό: 6937606133

ΔΑΥΙΔΗΣ Πέτρος Ιατρείο του Ε. Βενιζέλου 109 Καλλιθέα τηλ. 210-95 66 530

Άννα ΜΑΝΑΚΟΥ (κόρη Υ/ναύαρχου Π.Ν. ε.α. Μανάκου Π) Παιδοδοντίατρος Ιατρείο της Καραϊσκού 106 & Σωτήρος Πειραιά τηλ. 210-41 22 231

Γεώργιος ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ χειρουργός οδοντίατρος. Κομνηνών 28 Πόρος, Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ. 2810-286256, κιν. 6932013329.

ΣΙΑΤΕΡΛΗ Μαρία, Χειρουργός οδοντίατρος, περιοδοντολόγος, εμφυτευματολόγος, Γκάλη 2 Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ.: 2810212676

ΜΑΚΡΗ Στ. Ελένη χειρουργός Οδοντίατρος, Φιλελλήνων 22 Σύνταγμα, Τηλ.: 210 3242484

Σ. ΧΥΤΗΡΗΣ χειρουργός οδοντίατρος, πτυχιούχος Πανεπ. Αθηνών, δέχεται στο ιατρείο του (με ραντεβού) επί της οδού Στ. Λάμπρου 42 Καλλιόπολη - Πειραιά.

Τηλ. 210- 4537970, 6932567817 και με ειδικές τιμές.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ. 210-4513300 Κιν.: 6936131909.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ.: 210-4513300 Κιν. 6936766509

ΕΚΘΕΣΗ "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ" ΙΟΥΝΙΟΣ 2008

Με ιδιαίτερη επισημότητα γιορτάστηκαν τα εφετινά "Ποσειδώνια" στις ειδικά διαμορφωμένες εγκαταστάσεις του αεροδρομίου του Ελληνικού. Κατά τις εκδηλώσεις έδωσε το παρόν η παγκόσμια Ναυτιλία, με την Ελληνική Ναυτιλία να κατέχει την πρώτη θέση στην ελληνική οικονομία. Σημειώθηκαν σοβαρές παρεμβάσεις για την ανάπτυξη των λιμανιών, τη βελτίωση της Ακτοπλοΐας και την ανοδική πορεία των κρουαζιεροπλοίων. Γενικά η Έκθεση, σύμφωνα με τους ειδικούς σημείωσε μεγάλη επιτυχία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

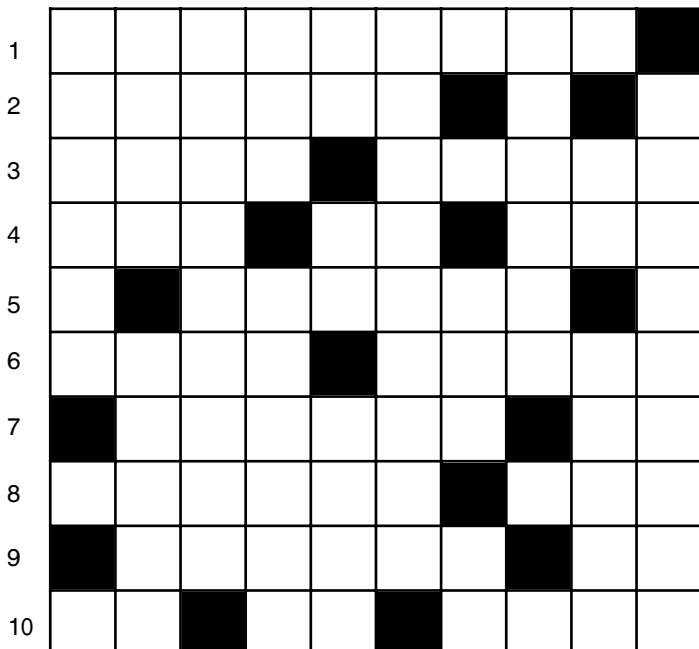
Πληροφορούμε τους συνεργάτες των "Λιμενικών Χρονικών", και ζητούμε την κατανήσή τους, ότι λόγω επίκαιρης πληθώρας ύλης του παρόντος τεύχους, οι συνεργασίες τους θα δημοσιευτούν στο επόμενο τεύχος του περιοδικού μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το 2008 η "Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος" συμπληρώνει τα 20 χρόνια από την ίδρυσή της. Στα πλαίσια αυτής της επετείου, το Διοικητικό Σύμβουλο της Ένωσης, αποφάσισε να διοργανώσει εκδήλωση στις αρχές του προσεχούς Νοεμβρίου, κατά την οποία θα ομιλήσει το αριστίνδην μέλος της ΕΑΑΛΣ Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Κώστας Μιχ. Σταμάτης, με θέμα "Ο Καποδίστριας αυτοβιογραφούμενος". Ο τόπος και ο χρόνος πραγματοποίησης της ανωτέρω εκδήλωσης, καθώς και λοιπές λεπτομέρειες, θα γνωστοποιηθούν στο επόμενο τεύχος του περιοδικού.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Αρ. 6

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

- ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ - Απρ. - Μαΐου - Ιουνίου 2008
- ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - φ. 54 Μαρτίου - Απριλίου 2008
- ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ Ν. ΙΣΤΟΡΙΑΣ - τ. 63 Απριλίου - Μαΐου - Ιουνίου 2008
- ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ ΑΠΟΗΧΟΙ - τ. 84 Μαρτίου - Απριλίου 2008
- ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ Φ. 535 - 536 Μαΐου & Ιουνίου 2008
- ΗΧΩ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ φ. 456 -457 Απριλίου & Μαΐου 2008
- ΦΩΝΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ φ. 103 Μαρτίου - Απριλίου 2008
- ΝΕΑ ΤΟΥ Σ.Α.Σ. Φ 197 Μαρτίου - Απριλίου 2008
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ Φ. 389 - 390 Απριλίου - Μαΐου 2008
- ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ Φ. 164 Μαΐου - Ιουνίου 2008

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι εκδρομές στο εσωτερικό θα συνεχιστούν, μετά τις καλοκαιρινές διακοπές.

Για το Σάββατο 11 Οκτωβρίου 2008, προγραμματίζεται μονοήμερη εκδρομή στην Αρκαδία, στον Ιερό Ναό της ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΑΣ, στη στέγη του οποίου προβάλλουν 17 δένδρα.

Πληροφορίες για λοιπές εκδρομές και εκδηλώσεις, θα παρέχονται από τη Γραμματεία της ΕΑΑΛΣ, καθώς και δηλώσεις συμμετοχής στα τηλέφωνα 210 4119868 και 6977 221028.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο εξώφυλλο του τεύχους 73 κάτω από τον τίτλο: "Στο Τεύχος αυτό συνεργάζονται" παρελήφθη εκ παραδρομής το όνομα του συνεργάτη μας Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Γ. Γρηγοράκου.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Χρησιμεύει στη στροφή του πηδαλίου του σκάφους ("οίαξ" στην καθαρεύουσα)
2. Καλείται συνήθως η πολύ καλή συνεργασία.
3. Χιονοδρομικό κέντρο - Γαλλικό γυναικείο όνομα.
4. Κορεάτικη μάρκα αυτοκινήτων - Με μία νότα μπροστά γίνεται... όσπριο - ... Μαρία μάρκα λικέρ.
5. Στηρίζουν βασικά τον ιστό του σκάφους.
6. Είδος αυτόματου όπλου - Και έσονται οι δύο εις... μίαν.
7. ... LINES: ναυτιλιακή εταιρία - Μονάδα ηλεκτρισμού.
8. Μας την προκαλούν ορισμένα φάρμακα (αντ.) - Μάρκα απορρυπαντικού.
9. Ρόμπερτ...: παλιός Αμερικανός ηθοποιός - Αρνητικό της αρχαίας
10. Νότα - Άγιος (δημ. αίτ.) - Βόδι (καθ.)

ΚΑΘΕΤΑ

1. Βασίλης...: ηρωϊκός κυβερνήτης του υποβρυχίου "Λ. ΚΑΤΣΩΝΗΣ"
2. Οδηγεί (αρχ.) - Υπάρχουν πολλά αστυνομικά, εδώ ένα.
3. Όμορφη παραλιακή πόλη της Στερεάς.
4. Το κρατά ο ψάλτης (αντ.) - Γυναικείο όνομα (ξεν.)
5. Συνεχόμενα στο αλφάβητο (αντ.) - Προκαταβολή (με την προφορά δύο συμφώνων) - Αναζητείται στην έρημο.
6. Γραφική πόλη της Αρκαδίας.
7. Ιρλανδικό ανδρικό όνομα - Είναι μέσα στον... άμβωνα.
8. Το διαθέτουν τα σύγχρονα πλοία.
9. Όμοια φωνήεντα - Παλιό γαλλικό έπιπλο (γεν.)
10. Περιπέτεια εποχής με πρωταγωνιστή τον Στιούαρτ Γκρέϊντζερ
N. ΒΑΡΦΗΣ

Τα οικονομικά της Ε.Α.Α.Λ.Σ.

Από τον Ταμία της Ε.Α.Α.Λ.Σ. Πλοίαρχο Λ.Σ. (ε.α.) ΡΩΤΑ ΒΙΚΕΝΤΙΟ

Κατά το χρονικό διάστημα από 1ης ΜΑΡΤΙΟΥ 2008 έως 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 2008 το Ταμείο της Ε.Α.Α.Λ.Σ. ενισχύθηκε με τις ευγενικές προσφορές από τους φίλους και τα μέλη της, όπως αναφέρεται στον παρακάτω πίνακα.

Α.- ΓΙΑ ΣΤΗΡΙΞΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ "ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ"

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ & ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Λ.Σ.

- 1.- ΛΕΣΧΗ Λ.Σ. ευρώ 300
2.- ΑΣΠΡΟΥΛΗΣ Ευάγγελος ευρώ 35

Β.- ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΕΑΑΛΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.

ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ εε & εα

- 1.- ΑΡΧΗΓΟΣ Λ.Σ. κ. ΡΕΝΤΖΕΠΕΡΗΣ Π. Θεόδωρος Αντιναύαρχος Λ.Σ. ευρώ 400
2.- ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Βασίλειος, ΣΙΑΤΕΡΛΗΣ Ιωάννης, ΣΤΑΜΑΤΗΣ Κων/νος, ΤΟΥΝΤΑΣ Αγγελος, ΦΑΤΟΥΡΟΣ Ιωάννης και ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΗΣ Βασίλειος κατέθεσαν συνολικά την 08-03-2008, για τη μνήμη των συναδέλφων τους Αντιναύαρχου Λ.Σ. ΜΠΑΓΔΑΤΟΠΟΥΛΟΥ Δημητρίου και Υποναύαρχου Λ.Σ. ΓΕΡΑΚΑΡΗ Πασχάλη ευρώ 300
τα οποία είχαν αναφερθεί στη σελίδα 26 στη στήλη ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ του προηγούμενου τεύχους
3.- ΡΕΝΤΖΕΠΕΡΗΣ Πέτρος, για τη μνήμη της Μαρίας συζύγου Π. ΡΕΝΤΖΕΠΕΡΗ με τη συμπλήρωση 5 ετών από τον θάνατό της ευρώ 100

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ εε&εα

- 1.- ΓΚΟΡΙΤΣΑΣ Αριστείδης ευρώ 30

ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ εε & εα

- 1.- ΔΡΕΝΟΣ Κων/νος ευρώ 20

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ & ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Λ.Σ.

- 1.- ΜΑΝΙΑΤΗΣ Χρήστος, Αντ/ρχος Π.Ν. ε.α. ευρώ 20

- 2.- ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΥ Ειρήνη, κατέθεσε την 09-04-2008 για τη μνήμη του συζύγου της Επιτ. ΑΛ/Σ Αντιναύαρχου Λ.Σ. Παντελή ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΥ ευρώ 500
τα οποία είχαν αναφερθεί στη σελίδα 26 στη στήλη ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ του προηγούμενου τεύχους
3.- ΤΖΑΝΙΝΗ Παναγιώτα για τη μνήμη του συζύγου της Πλωτάρχη Λ.Σ. ΤΖΑΝΙΝΗ Γεωργίου ευρώ 30
4.- Από συμμετέχοντες στις εκδηλώσεις ΕΑΑΛΣ (εκδρομές κ.λ.π) ευρώ 1.665

Γ.- ΕΤΗΣΙΕΣ ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- 1.- ΜΕΤΟΧΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΝΑΥΤΙΚΟΥ από εισφορές Μελών ΕΑΑΛΣ ευρώ 45.565,38

Δ.- ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΠΟ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ

- 1.- ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Αριστείδης ευρώ 15
2.- ΑΣΠΡΟΥΛΗΣ Ευάγγελος ευρώ 15
3.- ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Ιδομενέας ευρώ 15
4.- ΣΟΥΛΙΑΣ Νικόλαος ευρώ 15
5.- ΜΑΡΟΥΛΗΣ Ιωάννης ευρώ 15
6.- ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας ευρώ 15
7.- ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ Βασιλική ευρώ 15
8.- ΛΑΝΤΙΚΑΣ Χαράλαμπος ευρώ 15
9.- ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος ευρώ 15
10.- ΡΟΥΣΣΕΑΣ Παναγιώτης ευρώ 15
11.- ΜΟΥΡΚΑΚΟΣ Σαράντος ευρώ 15
12.- ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ Ιωάννης ευρώ 15
13.- ΜΑΡΚΟΥ Ιωάννης ευρώ 15
14.- ΝΕΙΛΑ Αλεξάνδρα ευρώ 15

Όλους τους πιο πάνω συναδέλφους και φίλους του Λ.Σ. και της Ε.Α.Α.Λ.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά για τις οικονομικές προσφορές τους οι οποίες μας επιτρέπουν να αντιμετωπίζουμε κατά το δυνατόν τις δαπάνες για την καθημερινή λειτουργία των ιδιόκτητων γραφείων της Ενώσεως και της συντήρησης αυτών, την οργάνωση εκδηλώσεων και την ανελλιπή κατά τρίμηνο έκδοση του περιοδικού μας.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΚΥΒΗΤΕΡΟΤΑΜΕΙΟΥ Ε.Α.Α.Λ.Σ. ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 1^η ΜΑΡΤΙΟΥ 2008 ΜΕΧΡΙ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 2008

Α/Α	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΜΑΡΤΙΟΣ	ΑΠΡΙΛΙΟΣ	ΜΑΙΟΣ	ΙΟΥΝΙΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ
Α. ΠΡΟΕΛΘΥΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ						
1	Εργονόμες προσφορές για στήριξη περιοδικού «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»	35,00	0,00	300,00	0,00	335,00
2	Εργονόμες προσφορές για στήριξη της ΕΑΑΛΣ και βιβλίου ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.	20,00	820,00	560,00	1665,00	2965,00
3	Διάφορες συνδρομές Ποστωτικό τηλέφωνο την 29-02-2008	45.595,38 41.862,54	45,00	120,00	15,00	45.775,38 41.862,54
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	87.511,92	865,00	980,00	1680,00	91.837,92
Β. ΠΑΡΗΛΗΘΕΣ - ΑΠΟΚΑΘΓΙΑ						
1	Γενικά έξοδα 73 ^{ης} κατηγορίας περιλαμβανομένων «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»	0,00	3.508,99	0,00	0,00	3.508,99
2	Για λοιπές εκδηλώσεις	3.355,60	0,00	0,00	0,00	3.355,60
3	Για έκδοση για έξι (6) γραφείων ΕΑΑΛΣ (ΟΤΕ, ΔΒΗ, έκδοση προμήθειας, αναλώσιμα ΗΥ, ΦΑΞ γραφείου ταχυδ. κ.λπ.)	311,96	870,19	295,13	545,16	2.022,44
4	Δαπάνη κοπιογράφησης Είσοδων Εξόδων	170,60	198,37	173,91	188,03	731,11
	Ποστωτικό Υπόλοιπο την 30/06/2008	3.838,16	4.577,75	173,91	444,16	9234,00
	Γενικό Σύνολο					91.837,92

Ο ΤΑΜΙΑΣ

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ Λ.Σ. (ε.α.) ΡΩΤΑΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ

Με επιτυχία έγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης "Καράβια από αλίκυττα ξύλα" του φίλου Υποναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γ. Σπαρτιώτη στο Πολιτιστικό Κέντρο Παπάγου, το Σάββατο 5 Απριλίου 2008, η οποία πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα του Δημάρχου Παπάγου Υποναυάρχου Π.Ν. (ε.α.) Βασ. Ξύδη.

Στα εγκαίνια παρευρέθησαν αρκετοί φιλότεχνοι και φίλοι του καλλιτέχνη. Μπορούμε να σημειώσουμε την παρουσία του Υφυπουργού Ε.Ν.Α.Ν.Π. Πάνου Καμμένου ο οποίος ως εκ της θέσεώς του έδωσε ένα υψηλό τόνο στην εκδήλωση, αλλά μαζί και μια ιδιαίτερη ζωντάνια, ερωτώντας, σχολιάζοντας και ενδιαφερόμενος για τα πάντα, κυρίως βέβαια για τα εκτιθέμενα έργα αλλά και τα προκύπτοντα στις συζητήσεις θέματα.

Επίσης αναφέρουμε την παρουσία του Δημάρχου Παπάγου Υπον/ρχου Π.Ν. (ε.α.) Β. Ξύδη, του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Παπάγου, Στρατηγού Ζ.Δεμέστιχα, του Αντιδημάρχου Παπάγου, Υπον/ρχου Π.Ν. (ε.α.) Γ. Σκέτζου, αριθμού Δημοτικών Συμβούλων του Δήμου Παπάγου, του επιτίμου Αντιπροέδρου του Συμβουλίου Επικρατείας Α. Μαρίνου, της Συγγραφέως- ποιήτριας Λένας Παππά, της Προέδρου του ΣΗΜΟ Λυρικής Καλλιτεχνίδος Α. Λαλαούνη, του Προέδρου των εν Αθήναις Αγρινιωτών μετά της κας Τάκης Τζήμα, διακεκριμένων δικηγόρων, εκπαιδευτικών, επιχειρηματιών, αγαπητών ναυάρχων συναδέλφων και άλλων φίλων του εκθέτη και φιλότεχνων.

Η έκθεση ήταν εμπλουτισμένη με νέα πολύ όμορφα έως εντυπωσιακά έργα, που προσήλκυσαν το ενδιαφέρον αλλά και προκάλεσαν τον θαυμασμό όλων των επισκεπτών, οι οποίοι επί πολλή ώρα τα απεθαύμαζαν και προσπαθούσαν να συγκρατήσουν στη μνήμη τους τις έντονες εντυπώσεις, από τις πρωτότυπες, ωραίες αλλά και ευχάριστες στο αντίκρισμα και την παρατήρησή τους, με πλούσια και πολλά εικαστικά μηνύματα, καλλιτεχνικές αυτές δημιουργίες.

Όλοι φαίνονταν ότι είχαν απολαύσει ευφροσύνως ένα ωραίο θέαμα που τους είχε εντυπωσιάσει, ευχαριστήσει και ενθουσιάσει.

Έτσι τα συγχαρητήρια και οι ευχαριστίες κυριαρχούσαν στους χαιρετισμούς και τις αποχωρήσεις των επισκεπτών.

Αναφέρεται τέλος ότι στα πλαίσια των συζητήσεων που έλαβαν χώρα, έγιναν και συγκεκριμένες προτάσεις για παρουσίαση των έργων στην Ναυτική Εβδομάδα, αλλά και σε άλλες αξιόλογες εκδηλώσεις.

“ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ”

Ο Δήμαρχος Παπάγου Υποναύαρχος Π.Ν. (ε.α.) Βασ. Ξύδης με τον Αντιδήμαρχο Υποναύαρχο Π.Ν. (ε.α.) Γ. Σκέτζο στα εγκαίνια της έκθεσης του Υπον/ρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γ. Σπαρτιώτη "Καράβια από αλίκυττα ξύλα"

Ο Υφυπουργός Ε.Ν.Α.Ν.Π. Πάνος Καμμένος συνομιλεί με τον Υπον/ρχο Λ.Σ. (ε.α.) Γ. Σπαρτιώτη και τον γιο του Δικηγόρο Λ. Σπαρτιώτη στην έκθεση "Καράβια από αλίκυττα ξύλα"

Ο δημιουργός Υπον/ρχος Λ.Σ. (ε.α.) Γ. Σπαρτιώτης δεικνύει το έργο του LIBERTY, στον Υφυπουργό Ε.Ν.Α.Ν.Π. Πάνο Καμμένο

Ο Υφυπουργός Ε.Ν.Α.Ν.Π. Πάνος Καμμένος συγχαίρει τον Υποναύαρχο Λ.Σ. (ε.α.) Γ. Σπαρτιώτη για τα εντυπωσιακά έργα του στην έκθεση "Καράβια από αλίκυττα ξύλα"

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΟΜΑΔΩΝ Λ.Σ.

Επιμέλεια Πλοίαρχου Λ.Σ. εα Γκλεζάκου Νικ.

Από το Γραφείο Αθλητισμού Λ.Σ., πληροφορηθήκαμε ότι:

Δεύτερη (2η) αναδείχθηκε η ομάδα του Λ.Σ., στους ετήσιους ΑΓΩΝΕΣ ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΑΝΔΡΩΝ Ε.Δ. & Σ.Α 2008, αφού έχασε στον μεγάλο τελικό από την Ομάδα του Πυροσβεστικού Σώματος με 3-0 σετ. Την 3η θέση κατέλαβε η Ομάδα του Στρατού Ξηράς νικώντας την ομάδα της Αστυνομίας με 3-1σετ, στο μικρό τελικό. Οι αγώνες διεξήχθησαν στις ΛΙΒΑΝΑΤΕΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ την 07 και 08 Ιουνίου 2008 και σημείωσαν μεγάλη επιτυχία αφού τους παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

Με την Ομάδα του Λ.Σ. αγωνίσθηκαν οι αθλητές Ανθ/ρχος Λ.Σ ΚΑΖΑΖΗΣ Δημ., Αρχ/στης Λ.Σ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ Δημ., οι Επικ/στές Λ.Σ ΝΤΑΚΟΥΡΗΣ Κ., ΣΠΑΝΟΣ Γ., ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Κ., ΝΤΡΑΚΟΒΙΤΣ Γ., Κελ/στές Λ.Σ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ Αλέξ., ΠΑΠΑΚΟΣΜΑΣ Σ., ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ Ι., ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Σπ., ΚΕΜΑΝΕΝΤΖΗΣ Στ., ΚΑΤΣΕΛΗΣ Αθ., και οι Λ/Φ ΜΗΝΟΥΔΗΣ Β., ΤΟΖΙΔΗΣ Α., ΜΟΥΛΟΣ Θ.

Προπονητής Ομάδος: ο Ανθ/ρχος Λ.Σ ΛΥΚΟΥΔΗΣ Γεώργιος.

Στους ΑΓΩΝΕΣ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ Ε.Δ & Σ.Α έτους 2008 που έγιναν στη Φλώρινα την 31 Μαΐου και 1 Ιουνίου 2008 ο αθλητής του Λ.Σ. Κελευστής Λ.Σ ΜΥΤΑΡΟΣ Ιωάννης κέρδισε το χάλκινο μετάλλιο στο ατομικό αγώνισμα. Την Ομάδα αποτελούσαν οι αθλητές Ανθ/στές Λ.Σ ΤΣΑΛΜΑΔΟΥΠΗΣ Ιωάν., Αρχ/στής Λ.Σ ΓΚΑΒΕΡΑΣ Ανδ., και οι Κελ/στές Λ.Σ ΜΥΤΑΡΟΣ Ιωάν.

Την Ομάδα συνόδευαν ως Αρχηγός Αποστολής ο Αντιπλοίαρχος Λ.Σ ΜΠΟΥΤΡΗΣ Θεόδωρος και ως Αρχηγός Ομάδος η Αρχικελευστής Λ.Σ ΚΑΤΣΟΥΛΑ Μαλαματένια.

Το Στρατιωτικό πρωτάθλημα ΧΕΙΡΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ Ε.Δ & Σ.Α 2008, πραγματοποιήθηκε στην τελική του φάση στην ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ 17

και 18 Μαΐου. Πρωταθλήτρια αναδείχθηκε η Ομάδα του Στρατού Ξηράς αφού νίκησε στον τελικό την ομάδα της Ελληνικής Αστυνομίας. Στο μικρό τελικό η ομάδα του Λιμενικού Σώματος νίκησε την ομάδα της Ελληνικής Αεροπορίας και κατέλαβε την 3η θέση στη γενική κατάταξη των Ομάδων.

Την Ομάδα αποτελούσαν οι αθλητές Ανθ/ρχος Λ.Σ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ Δημ., Σημ/ρος Λ.Σ ΖΑΡΑΒΙΝΑΣ Γ., Ανθ/στές Λ.Σ ΝΤΑΡΑΣ Παν., οι Επικ/στές Λ.Σ ΒΕΛΙΤΣΙΑΝΟΣ Στέφ., ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ., ΡΑΣΠΙΤΣΟΣ Ε. οι Κελ/στές ΖΑΓΚΑΪΛΙΑΣ Ι., ΜΠΕΡΤΣΙΑΣ Α., και οι Λ/Φ ΧΑΛΚΙΔΗ Κ., ΔΙΟΛΕΤΗΣ Ν., ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α., ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ Α., ΤΣΑΚΙΡΗΣ Δ., ΣΟΥΛΙΤΖΗΣ Γρηγ.-Θωμάς.

Αρχηγός Αποστολής : Αντιπλοίαρχος Λ.Σ ΜΠΟΥΤΡΗΣ Θεόδωρος

Προπονητής Ομάδας: Υποπλοίαρχος Λ.Σ ΜΠΟΥΚΗΣ Ε.

Ομάδα Χειροσφαίρισης Λ.Σ.

Στις 22 Απριλίου στην ΛΑΜΙΑ διεξήχθη το πρωτάθλημα ΤΟΞΟΒΟΛΙΑΣ Ε.Δ & Σ.Α για το έτος 2008. Το Λιμενικό σώμα εκπροσωπήθηκε από τους αθλητές - τρεις Αρχ/στες Λ.Σ ΚΟΝΤΟΒΑΣ Παναγ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γεώργ., και Λ/Φ ΦΟΝΙΑΔΑΚΗΣ Γεώργ., ΞΙΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργ., ΚΑΡΑΜΟΥΣΑΔΑΚΗΣ Εμμ., ΜΠΟΥΣΓΟΥΝΗ Μαρία, ως Ομάδα Λ.Σ.

Την πρώτη θέση και το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε η αθλήτρια ΜΠΟΥΣΓΟΥΝΗ Μαρία στο σύνθετο τόξο Γυναικών, ενώ στο αντίστοιχο αγώνισμα των ΑΝΔΡΩΝ ο αθλητής του Λ.Σ. ΚΑΡΑΜΟΥΣΑΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ κατέταξε τρί-

τος, κατακτώντας το χάλκινο μετάλλιο.

Στην αποστολή συμμετείχαν ο Αντ/ρχος Λ.Σ ΜΠΟΥΤΡΗΣ Θεόδωρος ως αρχηγός αποστολής και ο Ανθ/ρχος Λ.Σ ΒΕΡΓΟΣ Ανδρέας ως αρχηγός ομάδος.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΣΤΟΝ ΠΛΩΤΑΡΧΗ Λ.Σ. ΗΛΙΑ ΚΑΖΑΚΟ

Στο Λιμεναρχείο Μυτιλήνης πραγματοποιήθηκε την 5 Ιουνίου 2008 επιμνημόσυνη δέηση, στη μνήμη του εκτελεσθέντος πριν από 66 χρόνια από τα γερμανικά στρατεύματα Κατοχής την 5 Ιουνίου 1942 Πλωτάρχη Λ.Σ. Ηλία Καζάκου. Την τελετή τίμησαν οι Αρχές του νησιού και χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ.κ. Ιάκωβος.

Βιογραφικό Πλωτάρχη Λ.Σ. Ηλ. Καζάκου:

Γεννήθηκε στη Μακρυνή Μεσολογγίου το 1905. Το 1929 αποφοίτησε από τη Σχολή Λιμενικών Δοκίμων και ονομάστηκε Σημαιοφόρος. Υπηρέτησε σε διάφορες υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και επέδειξε εξαιρετικά διοικητικά και επαγγελματικά προσόντα, οργανωτικό πνεύμα, πρωτοβουλία και ενεργητικότητα.

Το 1939, φέροντας το βαθμό του Υποπλοίαρχου, τοποθετήθηκε Λιμενάρχης Μυτιλήνης.

Το 1940, μετά την κατάρρευση του μετώπου, αντί να διαφύγει στο εξωτερικό, προτίμησε να παραμείνει στη θέση του κι απ' αυτή να βοηθήσει τη σκλαβωμένη πατρίδα. Έτσι συγκρότησε και τέθηκε επικε-

φαλής κλιμακίου μυστικής οργάνωσης, η οποία εκτός των άλλων σκοπό είχε τη φυγάδευση απ' την κατεχόμενη Ελλάδα στη Μέση Ανατολή Αξιωματικών και άλλων σημανόντων προσώπων. Γύρω στα 1000 πρόσωπα συνολικά φυγαδεύτηκαν από τον Ηλία Καζάκο στα Μικρασιατικά παράλια, μεταξύ των οποίων και Αγγλοι Αξιωματικοί και στρατιώτες που είχαν προωθηθεί από την Ήπειρο στη Λέσβο. Παράλληλα το κλιμάκιο του Ηλία Κοζάκου συγκρότησε ειδική ομάδα που συνεργαζόταν με την Εθνική Οργάνωση "ΟΜΗΡΟΣ" της Αθήνας με σκοπό την συγκέντρωση και διαβίβαση πληροφοριών γύρω απ' τις κινήσεις των στρατευμάτων κατοχής και την διάταξη των οχυρωματικών έργων στη Λέσβο.

Ακόμα το κλιμάκιο του Ηλία Κοζάκου συνδέθηκε απευθείας με Συμμαχική Υπηρεσία κατασκοπείας που είχε την έδρα της στη Σμύρνη στην οποία μεταβίβαζε τακτικά πληροφορίες.

Στα μέσα του 1942 οι Γερμανοί υποψιάζονται τις κινήσεις της ομάδας του και το γεγονός αυτό τον αναγκάζει να διαφύγει

στην Αθήνα όπου συλλαμβάνεται από τους Γερμανούς και φυλακίζεται στις φυλακές Αβέρωφ.

Στις 5 Ιουνίου 1942 ύστερα από συνοπτική διαδικασία, οδηγείται στο σκοπευτήριο της Καισαριανής, όπου και τουφεκίζεται με το συνάδελφό του Πλωτάρχη Γ. Κωτούλα. Τόσο ακμαίο υπήρξε το φρόνημα και το ψυχικό του σθένος που λίγες ώρες πριν την εκτέλεσή του, γράφει ιδιόχειρα το ακόλουθο γράμμα με τον τελευταίο χαιρετισμό:

"Προς τους συναδέλφους μου Λιμενικούς Αξιωματικούς. Ενόψει των ολίγων ωρών της υπόλοιπης ζωής, σας απευθύνω τον ύστατο χαιρετισμό, ευχόμενος εις όλους μαζί, και εις έκαστον ευτυχία, ευδαιμονία και εκπλήρωσιν ονείρων και πόθων.

Χειροπιαστά με το συνάδελφο Κωτούλα, χέρι χέρι γράφομε και ευχόμεθα υπερήφανοι και ψύχραιμοι εις όλα, δι όλα.

Ηλίας Καζάκος
4-6-42
No 73 ώρα 22:30"

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Υποναύρχου Λ.Σ. ε.α. Παν. Σταμ. ΚΑΛΟΓΕΙΤΟΝΟΣ

Με τον Ν. 3654/08 (57Α) οι οργανικές θέσεις των ανωτάτων Αξιωματικών ΛΣ που προέρχονται από τη Σχολή Δοκίμων Σημαιοφόρων ΛΣ αυξάνονται κατά δύο στο βαθμό του Αντιναύρχου, κατά δύο στο βαθμό του Υποναύρχου και κατά δύο στο βαθμό του Αρχιπλοίαρχου. Επίσης προβλέπεται ότι ο εν ενεργεία βαθμός μέχρι τον οποίο δύναται να προαχθούν οι Αξιωματικοί ΛΣ ειδικότητας Τεχνικού μετά την 19-7-2001, οι Τεχνικοί (Τ) απευθείας κατάταξης πριν την 22-8-1995, οι Ιατροί, και οι Αξιωματικοί Οικονομικού είναι μέχρι και του Υποναύρχου και προβλέφθηκε η σύσταση των αντίστοιχων οργανικών θέσεων. Για τους Ιερείς αντίστοιχος βαθμός είναι μέχρι και τον Αρχιπλοίαρχο.

Τοιουτοτρόπως οι οργανικές θέσεις των ανώτατων Αξιωματικών ΛΣ διαμορφώνονται ως εξής: 3 Αντιναύρχοι ΛΣ (προερχόμενοι εκ ΣΔΣΛΣ), 5 Υποναύρχοι ΛΣ (προερχόμενοι εκ ΣΔΣΛΣ), 1 Υποναύρχος ΛΣ (ειδικότητας Τεχνικού), 1 Υποναύρχος ΛΣ (ειδικότητας Ιατρού), 1 Υποναύρχος ΛΣ (ειδικότητας Οικονομικού), 17 Αρχιπλοίαρχοι ΛΣ (προερχόμενοι εκ ΣΔΣΛΣ), 1 Αρχιπλοίαρχος ΛΣ (ειδικότητας Τεχνικού), 1 Αρχιπλοίαρχος ΛΣ (ειδικότητας Ιατρού), 1 Αρχιπλοίαρχος ΛΣ (ειδικότητας Οικονομικού), 1 Αρχιπλοίαρχος ΛΣ (Ιερέας)

Στους Υποναύρχους ΛΣ, που προέρχονται από τη Σχολή Δοκίμων Σημαιοφόρων ΛΣ, πλην του Γενικού Επιθεωρητή ΛΣ, ανατέθηκαν καθήκοντα και αρμοδιότητες ως ακολούθως:

α) Επιτελάρχη Λ.Σ., ο οποίος υπάγεται απευθείας στον Αρχηγό ΛΣ. **β) Ανώτερου Διοικητή νομού Αττικής**, με έδρα τον Πειραιά στον οποίο υπάγονται όλες οι Λιμενικές Αρχές του νομού Αττικής. **γ) Επιθεωρητή Βορείου Αιγαίου**, με έδρα τον Πειραιά, στον οποίο υπάγονται οι 1η, 2η και 7η Περιφερειακές Διοικήσεις ΛΣ.

δ) Επιθεωρητή Νοτίου Αιγαίου, με έδρα τον Πειραιά στον οποίο υπάγονται οι 3η και 4η Περιφερειακές Διοικήσεις ΛΣ. **ε) Επιθεωρητή Δυτικής Ελλάδος και Ιονίων Νήσων**, με έδρα τον Πειραιά στον οποίο υπάγονται οι 5η και 6η Περιφερειακές Διοικήσεις ΛΣ.

Ομιλία Υ.Ε.Ν.Α.Ν.Π. στη συγκέντρωση Περιφερειακών Διοικητών και Λιμεναρχών όλης της χώρας στον Ο.Λ.Π.

Ο Υ.Ε.Ν.Α.Ν.Π., κ. Γιώργος Βουλγαράκης, μίλησε την 27.05.2008 σε συγκέντρωση Περιφερειακών Διοικητών και Προϊσταμένων Λιμενικών Αρχών όλης της χώρας, που έγινε στο κεντρικό κτήριο του Οργανισμού Λιμένα Πειραιά.

Ετόνισε δε, τη σημασία αυτής της συνάντησης, που γίνεται ενόψει της έναρξης της θερινής περιόδου και που στόχος είναι να καθιερωθεί και να γίνεται δύο φορές το χρόνο αλλά και εκτάκτως, όταν παρίσταται ανάγκη.

Μετά το τέλος της ομιλίας του, ο **Υπουργός** δήλωσε τα εξής:

"Αυτή η Ημερίδα του Λιμενικού Σώματος, με την πα-

ρουσία των Λιμεναρχών όλης της χώρας, έγινε για τον καλύτερο συντονισμό αλλά και την ενοποίηση της δράσης ενόψει της έναρξης της θερινής περιόδου, όπου οι Λιμεναρχές πήραν συγκεκριμένες οδηγίες και εντολές πως θα υλοποιήσουν τις αποφάσεις του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής το επόμενο διάστημα. Έχουν πάρα πολλά προβλήματα, το θέμα της λαθρομετανάστευσης, της ακτοπλοΐας, της παράνομης αλιείας και μια σειρά από άλλα. Θα ακολουθήσει διάλογος, θα υπάρξουν χρήσιμα συμπεράσματα και αυτό καθιερώθηκε να γίνεται σε τακτικά χρονικά διαστήματα υπό την εποπτεία του Σώματος".

Ο Υ.Ε.Ν.Α. Ν. Π υπέγραψε Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος που ρυθμίζει τις μεταθέσεις, τις αποσπάσεις και τις τοποθετήσεις στο Λιμενικό Σώμα.

Με το Προεδρικό Διάταγμα θεσπίζεται νέο σύστημα υπηρεσιακών μεταβολών με αντικειμενικά, κοινωνικά και υπηρεσιακά κριτήρια. Μέχρι τώρα οι μεταβολές γίνονταν με απόφαση που υπέγραφε ο εκάστοτε Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας. Με το Π.Δ. η αρμοδιότητα αυτή μεταβιβάζεται στην φυσική ηγεσία του Λιμενικού Σώματος, πλην των μεταθέσεων εξωτερικού. Επίσης στα Συμβούλια Μεταθέσεων θα συμμετέχουν και εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών οργανώσεων του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος (ΠΟΕΠΛΣ και ΠΕΑΛΣ).

Συγχαρητήρια δήλωση του κ.ΥΦΕΝΑΝΠ για την κατάσχεση μεγάλης ποσότητας λαθραίων τσιγάρων από τις Υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος

Με αφορμή την κατάσχεση 36.681 κιλών λαθραίων τσιγάρων, που κατασχέθηκαν από τις Υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος, μετά από έλεγχο που διενεργήθηκε στο φορτίο του Φ/Γ "VIKING I", στο λιμένα της Χίου, ο Υφυπουργός του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Πάνος Καμμένος, προέβη στην ακόλουθη δήλωση: "Συγχαίρω τον Αρχηγό του Λιμενικού Σώματος, την Διεύθυνση Ασφαλείας και το Ενιαίο Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης του ΥΕΝΑΝΠ και τις Λιμενικές Αρχές που ενεπλάκησαν ενεργά στην κατάσχεση της μεγαλύτερης ποσότητας λαθραίων τσιγάρων που έχει μέχρι σήμερα κατασχεθεί από τις Υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος.

Αποδεικνύεται έμπρακτα για μία ακόμα φορά το υψηλό αίσθημα ευθύνης, η αμεσότητα και η αποτελεσματικότητα, που επιδεικνύει το Προσωπικό του Λιμενικού Σώματος, το οποίο χωρίς να υπολογίζει κανένα κίνδυνο εκτελεί με θάρρος και αυταπάρηση τα καθήκοντα του".

Εξέλιξη μεγέθους ναυτιλιακού συναλλάγματος

Σύμφωνα με προσωρινά στοιχεία της Τράπεζας Ελλάδος, το ναυτιλιακό συναλλάγμα που εισέρρευσε στη χώρα μας, κατά το δωδεκάμηνο Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 2007, ανήλθε σε 16.939,3 εκατομμύρια Ευρώ έναντι 14.324,7 εκατομμυρίων Ευρώ του αντίστοιχου δωδεκάμηνου 2006, σημειώνοντας ετήσια αύξηση που υπερβαί-

νει το 18%. Ειδικότερα κατά το μήνα Δεκέμβριο 2007, το εισρεύσαν ναυτιλιακό συνάλλαγμα ανήλθε σε 1.551,4 εκατομμύρια Ευρώ έναντι 1.130,5 εκατομμυρίων Ευρώ του αντιστοίχου μηνός Δεκεμβρίου 2006. Και με τα προσωρινά στοιχεία της Τράπεζας Ελλάδος, το ναυτιλιακό συνάλλαγμα που εισέρευσε στη χώρα μας, κατά το δίμηνο Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 2008, ανήλθε σε **3.412,3 εκατομμύρια Ευρώ έναντι 2.351,3 εκατομμυρίων Ευρώ** του αντίστοιχου διμήνου 2007. Ειδικότερα κατά το μήνα Φεβρουάριο 2008, το εισρεύσαν ναυτιλιακό συνάλλαγμα ανήλθε σε **1.648,4 εκατομμύρια Ευρώ έναντι 1.134,6 εκατομμυρίων Ευρώ του αντιστοίχου μηνός Φεβρουαρίου 2007.**

· Στατιστικά στοιχεία Λαθρομετανάστευσης & διακίνησης ναρκωτικών ουσιών - Δραστηριότητα Γραφείου Αγορανομίας Λιμενικής Αρχής Πειραιά

Από την αρμόδια Διεύθυνση Ασφάλειας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, γίνεται γνωστό ότι: Κατά το έτος 2007, σε 652 περιστατικά παράνομης διακίνησης αλλοδαπών υπηκόων, συνελήφθησαν, από το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος σε όλη τη χώρα, συνολικά, 9240 λαθρομετανάστες και 196 διακινητές, ενώ κατασχέθηκαν 161 πλοία-λέμβοι και 03 οχήματα μεταφοράς αυτών.

Τέλος, όπως γίνεται γνωστό από το τμήμα αγορανομίας της Λιμενικής Αρχής Πειραιά, κατά το έτος 2007, σε 1548 ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν, βεβαιώθηκαν 59 παραβάσεις και υποβλήθηκαν πρόστιμα συνολικού ύψους 16.700 Ευρώ, ενώ υποβλήθηκαν 43 μηνυτήριες αναφορές σε βάρος παραβατών.

· Στατιστικά στοιχεία στην καταπολέμηση ναρκωτικών ουσιών έτους 2007

Στο πλαίσιο των διαρκών ελέγχων που διενεργούνται από προσωπικό του Τμήματος Δίωξης Ναρκωτικών της Διεύθυνσης Ασφάλειας του ΥΕΝΑΝΠ και των Λιμενικών Αρχών της χώρας για την καταπολέμηση του εμπορίου ναρκωτικών ουσιών, κατά το έτος 2007, σε 266 υποθέσεις διακίνησης ναρκωτικών ουσιών, συνελήφθησαν 359 άτομα ενώ κατασχέθηκαν: 1.831 κιλά γραμμάρια ακατέργαστη κάνναβη, 296,32 γραμμάρια κατεργασμένη κάνναβη, 1,8 γραμμάρια χασισέλαιο, 34 σπόροι και 32 δενδρύλια κάνναβης, 08 κιλά και 419,67 γραμμάρια ηρωίνη-μορφίνη, 54 γραμμάρια και 18 δισκία μεθαδόνη, 56 κιλά και 380 γραμμάρια κοκαΐνη, 4,2 γραμμάρια αμφεταμίνες, 285,5 δισκία έκσταση, 04 γραμμάρια SPEED, 115 χαρτάκια LSD, 931 δισκία ηρεμιστικά

Επίσης σε συνεργασία με συναρμόδιες ημεδαπές και αλλοδαπές αρχές (ΕΛΑΣ, ΣΔΟΕ, ΤΕΛΩΝΕΙΟ, D.E.A., GUARDIA DI FINANZA, AGENCIA TRIBUTARIA κλπ) κατασχέθηκαν μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών ουσιών .

· Στατιστικά στοιχεία λαθρομετανάστευσης & διακίνησης ναρκωτικών ουσιών - Δραστηριότητα Ενιαίου Κέντρου Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης του ΥΕΝΑΝΠ

Από την αρμόδια Διεύθυνση Ασφάλειας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, γίνεται γνωστό ότι κατά το πεντάμηνο Ιανουαρίου-Μαΐου 2008, σε 224 περιστατικά παράνομης διακίνησης αλλοδαπών υπηκόων, συνελήφθησαν από το προσωπικό

του Λιμενικού Σώματος σε όλη τη χώρα, συνολικά 3.847 λαθρομετανάστες και 89 διακινητές, ενώ κατασχέθηκαν 72 πλοία-λέμβοι και 08 όχημα μεταφορών αυτών.

Επίσης, κατά το μήνα Μάιο 2008, σε 21 υποθέσεις διακίνησης ναρκωτικών ουσιών, συνελήφθησαν 24 άτομα, ενώ κατασχέθηκαν 3 κιλά και 960,6 γραμμάρια ακατέργαστη κάνναβη, 09 αυτοσχέδια τσιγάρα με ακατέργαστη κάνναβη, 161 σπόροι και 9 φυτά κάνναβης, 45,3 γραμμάρια κοκαΐνης και 21,7 γραμμάρια ηρωίνης.

Τέλος, από τη Διεύθυνση Ασφάλειας Ναυσιπλοΐας του ΥΕΝΑΝΠ, γίνεται γνωστό ότι, κατά το μήνα Μάιο 2008, με μέριμνα του Ενιαίου Κέντρου Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης, παρασχέθηκε βοήθεια σε 142 άτομα, σε συνολικά 83 περιστατικά έρευνας και διάσωσης.

· Υπογραφή Μνημονίου για την παραχώρηση στην Ελλάδα από τις Η.Π.Α. του τελευταίου "Liberty"

Την 04.06.2008 ο Υ.Ε.Ν.Α.Ν.Π, κ. Γιώργος Βουλγαράκης, υπέγραψε Μνημόνιο Συνεργασίας με τον Αμερικανό ομόλογό του, κ. Sean Connaughton, για την παραχώρηση του τελευταίου πλοίου τύπου "Liberty", που έχουν στην κατοχή τους οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Κατά την υπογραφή παρευρέθησαν ο Υφυπουργός, κ. Πάνος Καμμένος, ο Γενικός Γραμματέας Ε.Ν.Α.Ν.Π, καθηγητής κ. Γιώργος Τζωάννος, ο Αμερικανός Πρέσβης στην Αθήνα, κ. Daniel Speckhard, οι κ. Βασίλης Κωνσταντάκος και Σπύρος Πολέμης, ως εκπρόσωποι των Ελλήνων πλοιοκτητών, ο Ελληνοαμερικανός Γεωργιστής, κ. Λεωνίδας Ραππάκης, καθώς και ο Αρχηγός Αντιναύαρχος Λ.Σ. Ρεντζεπέρης Θ. και ο Β' Υπαρχηγός Υποναύαρχος Λ.Σ. Γιαννημάρας Γ.

Μετά την υπογραφή ο κ. Βουλγαράκης δήλωσε τα εξής:

"Σήμερα είναι μια ιστορική μέρα. Η ελληνική ναυτιλία στηρίχτηκε στα πρώτα "Liberty". Σ' αυτά οι Έλληνες εφοπλιστές βρήκαν το δρόμο τους, έτσι ώστε σήμερα η ελληνική ναυτιλία να κυριαρχεί παγκοσμίως. Αυτό λοιπόν το πλοίο θα μπορούμε να το έχουμε ως Μουσείο στην Ελλάδα. Ένα μνημείο στην πραγματικότητα, που θα θυμίζει πως ξεκίνησε ο ελληνικός εφοπλισμός, πως πορεύθηκε, μέσα από τις δυσκολίες πέρασε, πως κατάφερε να κυριαρχήσει, πως σήμερα έχει καταφέρει αυτό το σπουδαίο επίτευγμα που τιμά την Ελλάδα και φυσικά συνεισφέρει οικονομικά στις προσπάθειές μας. Χάρη στη ναυτική οικογένεια το πρώτο "Liberty" θα γυρίσει σε λίγο στην Ελλάδα. Είχα την ευκαιρία να συνυπογράψω με τον ομόλογό μου, τον Αμερικανό Υπουργό, την αποδοχή αυτής της μεγάλης πράξης...

Ο κ. Sean Connaughton δήλωσε:

"Αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Υπουργό και όλους στο Υπουργείο για τη φιλοξενία τους. Είμαστε άκρως ευχαριστημένοι, που μας δίδεται η ευκαιρία επιστροφής του τελευταίου πλοίου "Liberty" στην ελληνική κυβέρνηση, το οποίο είχαμε στην κατοχή μας. Το πλοίο αποτελεί ύψιστο σύμβολο της συνεργασίας, της φιλίας και της κοινής κληρονομιάς, που υπάρχει μεταξύ των δύο εθνών.

Το πλοίο κατασκευάστηκε κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και έπαιξε ρόλο στην νικηφόρο έκβαση του πολέμου. Πλοία αυτού του είδους προσέφεραν ουσιαστική

βοήθεια στην ενίσχυση του ελληνικού εμπορικού στόλου μετά από τον συγκεκριμένο πόλεμο.

Επομένως, είναι μεγάλη τιμή για μας, που το παρουσιάζουμε στην ελληνική κυβέρνηση, στον λαό της Ελλάδος, είναι επίσης μεγάλη ευκαιρία για μας να ενισχύσουμε τη μεταξύ μας φιλία, τη σχέση μας, αλλά και να εκπαιδεύσουμε τους νέους μας για τη συνεισφορά της ναυτιλίας σε αυτή τη χώρα, σε όλες τις χώρες ανά τον κόσμο.

Αυτό το κρίνουμε ως ιδιαίτερα σημαντικό για την επόμενη γενεά ναυτικών, την επόμενη γενεά ανθρώπων, που θα εμπλακούν με τη ναυτιλία, να καταλάβουν τους μακροχρόνιους δεσμούς και τη σπουδαιότητά της.

Είμαστε ενθουσιασμένοι και αυτή τη στιγμή που μιλάμε έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες παράδοσης του πλοίου και πιστεύουμε ότι αισίως τους επόμενους μήνες θα βρίσκεται εδώ στην Ελλάδα".

Ο κ. Βασίλης Κωνσταντακόπουλος δήλωσε:

"Εγώ ήμουν Πλοίαρχος και στη συνέχεια έγινα παραβοκύρης. Πιστεύω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι η ελληνική ναυτιλία θα έχει ένα "Liberty" στο Μουσείο. Την προκοπή της μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η ναυτιλία τη χρωστάει στα "Liberty". Όχι μόνο τα 100 "Liberty", που πήραν οι Έλληνες πλοιοκτήτες αλλά τα 700 "Liberty", που ήταν ιδιοκτησία Ελλήνων πλοιοκτητών και δουλεύαμε οι Έλληνες ναυτικοί. Εάν δεν υπήρχαν αυτά τα "Liberty", θα υπήρχε μια διακοπή για τη ναυτική οικογένεια μεταξύ του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, μέχρι που θα ήταν έτοιμα τα ναυπηγεία να παραδώσουν πλοία πάλι στους Έλληνες εφοπλιστές ή γενικά στον εφοπλισμό...

Ο κ. Σπύρος Πολέμης δήλωσε:

"Εγώ θέλω να πω ότι σήμερα είναι μια συγκινητική στιγμή για την Ελλάδα αλλά και για την Αμερική, που υπογράφηκε η συμφωνία για το "Liberty", το τελευταίο που υπάρχει στον κόσμο αυτή τη στιγμή, ύστερα από τα δύο, τα οποία έχουν παραμείνει στην Αμερική και όπως ακούσατε είναι μια πολύ ωραία πράξη και εκ μέρους της Αμερικής, την οποία ευχαριστούμε ως Ελλάδα αλλά βεβαίως και εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης, η οποία δέχτηκε αυτό το πολύ ωραίο δώρο εκ μέρους της χώρας αυτής".

Ο Γερουσιαστής, κ. Λεωνίδας Ραππάκης, δήλωσε:

"Κι εγώ νομίζω ότι σήμερα είναι μια σημαντική μέρα για τις δύο χώρες, την Αμερική και την Ελλάδα, που δωρίζουμε το τελευταίο "Liberty" και προχωράμε με ένα ιστορικό γεγονός, ένα πολύ σημαντικό γεγονός, που δεν θα το ξεχάσουμε!"

Το Liberty που θα δωρηθεί στην Ελλάδα

• Συμμετοχή του ΥΦ.Ε.Ν.Α. Ν.Π κ. Πάνου Καμμένου ως κεντρικού ομιλητή κατά τη διεξαγωγή του 7ου συνεδρίου EXPOSEC '08 για θέματα ασφάλειας

Ο Υφυπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Πάνος Καμμένος συμμετείχε ως κεντρικός ομιλητής στις εργασίες που διεξήχθησαν στο 7ο Συνέδριο EXPOSEC '08 για θέματα ασφάλειας που πραγματοποιήθηκε στο Ζάππειο Μέγαρο.

Κατά την ομιλία του ο κ. Υφυπουργός ανέπτυξε και ανέλυσε θέματα που σχετίζονται με την ασφάλεια σε διεθνές επίπεδο ενώ ειδικότερα αναφέρθηκε στο νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει σχετικά με τα μέτρα ασφάλειας και διαδικασίες που εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο και σε τοπική αρμοδιότητα που αφορά το ΥΕΝΑΝΠ, όπως λιμένες, λιμενικές εγκαταστάσεις και πλοία. Ακολουθούν κύρια σημεία της ομιλίας του κ. ΥΦΕΝΑΝΠ:

• Εντοπισμός και σύλληψη διακινητή μεγάλης ποσότητας ναρκωτικών ουσιών στην Ηγουμενίτσα.

Δεύτερο μεγάλο πλήγμα μέσα σε τρία 24ωρα κατάφερε το προσωπικό της Λιμενικής Αρχής Ηγουμενίτσας στους διακινητές ναρκωτικών ουσιών.

Συγκεκριμένα την 10 Απριλίου 2008 εντοπίστηκε και συνελήφθη, στην είσοδο του λιμένα εξωτερικού Ηγουμενίτσας, ύστερα από διακριτική παρακολούθηση και συντονισμένες ενέργειες, από το προσωπικό της Ασφάλειας της οικείας Λιμενικής Αρχής με τη συνδρομή σκύλου ανίχνευσης ναρκωτικών ουσιών "ΝΤΑΙΖΗ", 47χρονος αλλοδαπός οδηγός Ι.Χ.Ε. οχήματος, διότι βρέθηκαν επιμελώς κρυμμένα και συσκευασμένα σε ειδική κρύπτη, κάτω από το κάθισμα του συνοδηγού, τριάντα οκτώ (38) κιλά κατεργασμένη ινδική κάνναβη σε μορφή σοκολάτας και εξήντα τέσσερα (64) κιλά χασισέλαιο.

Προανάκριση, κατά την αυτόφωρη διαδικασία διενεργείται από την οικεία Λιμενική Αρχή, η οποία κατάσχεσε το ανωτέρω όχημα.

Ο Υ.Ε.Ν.Α.Ν.Πολιτικής κ. Γιώργος Βουλγαράκης εξέφρασε την ικανοποίησή του στη στρατιωτική ηγεσία του Λιμενικού Σώματος για την αποτελεσματικότητα και τις απανωτές επιτυχίες, σε μικρό χρονικό διάστημα των Υπηρεσιών Λ.Σ. και Λιμενικών Αρχών, στην πάταξη της διακίνησης ναρκωτικών ουσιών.

• **ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ:** Σε Ανχο Λ.Σ. Μπούσιος Αθαν., Υπονοχους Λ.Σ. Εξαρχόπουλος Παναγιώτης, Πιτσουλάκης Αντώνιος, Φερούσης Ελευθέριος, Σαλίβερρος Παρασκευάς, Σούλης Κωνσταντίνος, Παπαδημητράκης Εμμ. (Τ), Αρχους Λ.Σ. Μωράκης Κωνσταντίνος, Μανωλάκος Λεωνίδας, Τούντας Σωτήριος, Μαγιάτης Γεώργιος, Μπουρνιάς Βασίλειος, Βαλεργάκης Γεώργιος, Σκυλακάκης Μιχαήλ, Μιχαηλίδης Σταύρος, Λυμπερόπουλος Ευθύμιος (Τ), Ιερέας Καλαμάρης Γεώργιος, Πχους Λ.Σ. Σαπουντζής Αλέξ., Δημητρίου Ιωάν., Μενεγής Εμμ., Γκούσιας Νικ., Παπαδόδημας Σταμ., Λεωτσάκος Βασίλ., Σούρας Περικ., Κοντορούδας Γεώργ., Στανεγλούδης Βασίλ., Παττακός Μαρίνος, Θεοδωρόπουλος Σπυρ., Αποστολής Γεώργιος, Σπανάκος Νικόλαος, Σαρηγιάννης Γεώργιος, Νικητάκης Σπυρίδωνας, Συβίτος Γεώργιος, Νικολάτος Νικόλαος, Καρβούνης Χρήστος, Ράπτης Σταμάτιος, Δευνόζος Νικόλαος, Κλιάρης Θεόδωρος, Δεληγιάννης Χαράλαμπος, Αντχους Λ.Σ. Ζωζωνάκης Αντ., Τζώρας Θεόδ., Ηλίας Μιχ., Μπαλάσης Κυρ., Τσάκας Αχιλ., Χρυσοφίδης Χαρ., Μεσσήνης Γεωρ. Αναγνωσταράς Ιωάν., Χόρτης Ιωάν., Μοσχόβης Ιωάν., Παπαδόγγονας Θεόδ., Σαΐτ Νικ., Ορφανός Αντ., Μπενιουδάκης Αναστ., Τριαναφύλλου Α-

θαν., Ασλανίδης Νικ., Βέτσικας Ευάγ., Ρασούλης Εμ., Πχες Λ.Σ.: Πατούλιας Κων., Θεοδώρου Βασ., Τσοκτουρίδης Γεώρ., Βαλσαμίδης Δημ., Τριαντάφυλλος Λάμπρος, Μπακογιάννης Ιωάν., Ζαχαριάδης Αγαθ., Ζηβίδης Αλέξ., Καρλάφτης Ευάγ., Γανωτής Κων., Παπαδάκης Γεώργ., Καλιτσουνάκης Γεώργ., Ρέγγης Βασίλ., Βλαχάκης Μιχ., Δάρρας Ανδρ., Φεκκάς Ιωάν., Τιμωτεράκης Εμμ., Κορδώνης Δημ., Αμανίτης Ανδρ., Σαϊτάκης Δημ., Σφακιανάκης Νικ., Καλτσίδης Ευστ., Μυτίλης Βασ., Πλουμίδης Αθαν., Σανταμούρης Κοσμάς, Αγγελιδάκης Γεώρ., Τσάθας Κοσμάς, Μανινέας Πέτρος, Αδάμου Αθαν., Καραντής Κων., Πολλάλης Ευάγ., Στάθης Ιωάν., Χατζηκωνσταντινίδης Γεώρ., Ξυπολυτάκος Παναγ., Βερυκοκίδης Βασ., Βασαλάκης Εμμ., Σταφυλάκης Γεώρ., Κιράογλου Κων., Μπουντουράκης Σταύρος, Τσιγώνιας Κων., Σφακιανάκης Γεώρ., Βισκαδουράκης Γεώρ., Βοσκάκης Γεώρ., Μπεγνής Μιχ., Μπακόλας Νικ., Παπαδόπουλος Γεώρ., Αμπατζής Κων., Παλαμιανάκης Φαν., Καψής Βασ., Στρατόπουλος Κων., Πολυστηριάδης Άγγ., Περατινός Στυλ., Αποστόλου Θεόδ., Κατσαμάνης Γεώργ., Καλάκης Γεώργ., Λαϊβέρας Ευάγγ., Σαραγλής Νικ., Σπυριδάκης Αντ., Μπελιμπασάκης Ανδ., Παπαδάκης Θεόδ., Καδιανάκης Εμμ., Πετσιάνης Θωμάς Μπάστας Ιωάν., Δερμιτζάκης Γεώργ., Κατερέλος Ηλίας, Ύπχους Λ.Σ. Λύτρας Ιωάν., Γιούβρης Ευθ., Παπαγεωργίου Γεώρ., Μαστρογιάννης Γεώρ., Νικολουζάκης Νικόλ., Δημητρίου Ξενοφ., Πετίνης Εμμ., Ανθχους Λ.Σ. Καλούδης Δημ., Σκορπολίθας Παναγ., Λάμπρου Σπυ., Ανθχους Λ.Σ. Τσακαρδάνος Αναστ., Βόσσος Ανδρ., Ντρέτσιος Δημ., Βασαρμίδης Ελευθ., Κοντελίδης Γεώργ., Κουκούτσης Λεων., Μαυρογιάννης Δημ., Κερελεμόγλου Νικ., Θεοχάρης Στυλ., Αποστολόπουλος Αλέξ., Σταντζούρης Νικ., Γεωργίου Στέφ., Μπιλλήρης Σακελ., Χορταριάς Θεμ., Σωφρόνης Σωτ., Κατσίνας Σωτ., Γερασιμόπουλος Κων., Αθανασάς Γεώρ., Παχτζόγλου Πέτρος, Παυλόπουλος Γεωρ., Ζαμπούνης Χρήστος, Ροκάκης Ηλίας, Καρυωτάκης Κων., Παναγιούλιας Βασ., Δανίκας Αντ., Παρασκευάς Αθαν., Ματούσης Αθαν., Αλεξανδρόπουλος Ευστ., Καΐκας Ευάγ., Αληφραγκής Θεμς., Αμποδιωτάκης Κων., Ντορζάνος Χρήστος, Χαραλαμπίοπουλος Αθαν., Κορδεράς Παναγ., Καλοποθάκης Παντελ., Λυκούδης Γεώρ., Παναγόπουλος Γερ., Καλαμίδας Στέφ., Μελιάδης Νεκτ., Ψυκάκος Μιχ., Κούκος Δημ., Ψαράκης Ιωακείμ, Γιαπής Δημ., Κοντός Παναγ., Βήτος Κων., Καρβέλης Κων., Δονίκος Σωτ., Καβελάρης Χρήστος, Κοτζιομπάσης Χρήστος, Θεοφάνους Μορφάκης, Λίτσιος Αθαν., Καμπάνης Αντ., Παναγόπουλος Κων., Τσόκο Γεώρ., Κωνσταντινίδης Αλέξ., Χαραλαμπίοπουλος Δημ., Πορτοκάλης Θεόδ., Γεωργόπουλος Νικ., Μπαλαούρος Αναστ., Σακιριανός Ιωάν., Ζαρνακούλης Ηλ., Φωκάς Διον., Μιχαλόπουλος Κωνστ., Γιωτόπουλος Λάμ., Μελισσάρης Χαράλ., Φόρας Γεώρ., Κυριακόπουλος Γεώρ., Σπύρου Κωνστ., Αντωνόπουλος Παναγ., Σιγανός Εμμ., Κατσάμπας Νικ., Βρυσιώτης Χρήστος, Τόγιας Αλέξιος, Δίζελος Ιωάν., Αναμουρλιδης Νικ., Γιώτης Δημ., Μιχαηλίδης Στυλ., Καζάζης Δημ., Σολομωνίδης Πέτ., Χρυσανθόπουλος Θεόδ., Παράλαιμος Θεόδ., Κάππος Αλέξ., Παπαδόπουλος Γεώρ., Σοφιανός Ανδρ., Ρέτσος Κων., Σόχλος Ιωάν., Ζέππος Σταύρος, Μπάμπος Βασ., Χρηστάκης Ευάγ., Βλάχος Φώτιος, Μεγκλής Χρήστος, Κατσοράς Παναγ., Γκιούλιμπας Κωνστ., Γρηγορέλης Νικ., Παναγιωτόπουλος Δημ., Καραβούλιος Νικ., Φιλιππακόπουλος Ανδ., Ντούφος Βασ., Μουρελάτος Νεκ., Καλαμάτας Ευάγ., Καμίσης Ιωάν., Μουρατιδης Βασ., Τσιρώνης Ιωάν., Δριβάκος Γεώρ., Χαμηλός Ιωάν., Τζωρ-

τζακάκης Ιωάν., Πατελοδήμος Μιλτ., Κατσιρέλος Γεώρ., Παπαφραγκάκης Ιωάν., Δημητρίου Μάρκος, Γιαννιώτης Αριστ., Ράλλης Παναγ., Γερακάκης Στέφ., Γιαννουλάκης Νεκτ., Μπαϊρακτάρης Ιωάν., Καραλής Παναγ., Φραντζεσκάκης Γεώρ., Παρασκευόπουλος Ηλ., Θανέλλας Αθαν., Βαϊδης Ιωάν., Πρέντζας Αθαν., Μπόθος Ιωάν., Γιαλαμάς Ανδ., Οικονόμου Αθαν., Παπασωτήρης Αντ., Πολυχρονίου Γεώρ., Σαλιαμπούκος Δημ., Σοφιαδέλης Αντ., Λιούρης Κωνστ., Χατζηγεωργίου Μηνάς, Λουρόπουλος Παναγ., Παντελάκης Ελευθ., Καγιούλης Δημ., Βαμβακούσης Ιωάν., Κουμεντάκης Θεόδ., Αγγελής Ευάγ., Κωσσηδήμος Κων., Πέτσας Μιχ., Αβτζόγλου Σάββας, Αρβανίτης Γεώρ., Μάνος Φώτιος, Τρανάκος Γεώρ., Ελευθεράκης Γεώρ., Κακογιάννης Κων., Κυριανάκης Αθαν., Τρίκκας Ιωάν., Νικολού Ιωάν., Τσιρμπίνης Δημ., Βέργος Γεώρ., Μαλανδράκης Ιωάν., Καραγιάννης Παναγ., Γραμμένος Άγγ., Τσαριδης Μιχ., Κοκορόγιαννης Παναγ., Σπυρόπουλος Κων., Βιδάλης Μιχ., Μπάνος Νικ., Κιατίπης Γεώρ., Μαλτέζος Μιλτ., Ασημόπουλος Νικόδ., Μπουτόπουλος Ιωάν., Μηνάς Αντ., Φίλιος Κων., Καρακάφ Βασ., Κωστόπουλος Ιωάν., Μαρκάκης Εμμ., Χατζόπουλος Κων., Παπαδόπουλος Δημ., Καστελιώτης Κων., Πέτρου Ευθ., Γαλασιδάς Μιχ., Γαλατάς Απόστ., Αστερής Κων., Σίσκος Γεώρ., Κοκολάκης Στυλ., Θεοχάρης Ζήσης, Περγίκης Ευθ., Χατζηνικολάου Άγγ., Μάγειρας Δημ., Δρίτσας Γεώρ., Μπαρδάκας Νικ., Αβούρης Αντ., Κωνσταντέλλος Γεώρ., Πανάγος Κων., Βαζλαδέλης Ευστ., Κόκιος Ιωάν., Σημαντηράκης Βασ., Λαϊνης Δημ., Παπουτσάκης Κων., Τσιβίκης Ευάγ., Αναστασόπουλος Αρις., Ασημακόπουλος Ηλίας, Κατσαρός Θωμάς, Δρούγας Παντ., Μαμουγιώργης Πέτρος, Γκούλτας Ηλίας, Καλκανάκος Νικ., Αρώνης Γεώρ., Δάρας Γεώρ., Κουβίδης Δημ., Μπάστας Νικ., Καραμουκτής Θεόδ., Σκριμπόνης Γεώρ., Αγγελάκης Γεώρ., Μπαλωτής Ιωάν., Γεωργόπουλος Ιωάν., Κασιώνης Δημ., Κρουστάλης Παναγ., Τσάκαλος Στέφ., Θεοδωρής Γεώρ., Μαρινάκης Ευάγ., Ταταράκης Ιωάν., Νάκας Κων., Μποτονάκης Νεκτ., Δανηλάτος Χρήστος, Φουρίκης Θεοχ., Αθανασόπουλος Αθαν., Παπαδάκης Ευάγ., Πανσεληνάς Γαβριήλ, Καλδύρης Αθαν., Γκάρας Γεώρ., Τσολάκης Βασ., Τσοποτσάρης Μιχ., Δημητρακόπουλος Παναγ., Βέργος Ανδρέας, Μαρκαντώνης Μενέλαος, Ασημίδης Δημ., Σφουγγαράς Σωτ., Μέξας Αθαν., Δαμίγος Μιχ., Θεοδώρου Βασ., Αξής Δημ., Αρχστές Λ.Σ. Αϊβαλιώτου Ειρήνη.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ: Απχοι Λ.Σ. Αδαμόπουλος Σ., Καστρινιάκης Λ., Δημητρόπουλος Βασίλειος (Τ), Καρκαντζός Αλέξ. (Τ), Παρασκευόπουλος Β., Παναγάκος Δ., Αθηναίος Σ. (Ι), Βουρέκας Γ., Πχοι Λ.Σ. Μπουδαλάκης Σταύρος, Θεοφίλης Αναστ., Αντχοι Λ.Σ. Ιγγλέζος Ανάρ., Φέκας Ιωάν, Μπάκολας Νικ., Τζάθας Κοσμάς, Τσατσάκης Αριστ., Μπένης Στυλ., Κυριακόπουλος Σταύρος, Μαυραγάνης Ιωάν., Καϊμάρας, Δάνιας Κων., Φωτιάδης Ελευθ., Κουφογιάννης Κλεάν., Ασλανίδης Ν., Πχες Λ.Σ. Φραγκούλης Εμμ., Γκαρούτσος Δημ., Πένος Γεώρ., Μουτλιάς Δήμος, Τσιπλάκης Αναστ., Σιώρος Ευάγ., Υπχοι Λ.Σ. Τσιμικλής Γεώρ., Βοσβόλης Αθαν., Φωκά Ελένη (Τ), Λυκοκάπης Ιωάν., Κανέλλος Χαράλ., Κοσμάς Α., (Τ), Γεωργίου Δ., (Τ), Ποντικόπουλος Γ., Ανθοι Λ.Σ. Ζαφειρίου Ν. (Τ), Νικολακόπουλος Γεώργ., Σμροι Λ.Σ. Μεταλλίδης Σάββας, Κοντάκου Ελένη, Κονταράκης Νικ., Γκιρλέμης Ιωάν., Φωτόπουλος Νικ., Καραγκούνης Δημ., Τιακούδης Παν., Δατσέρης Γεώργ., Μακράκης Παντ., Πιλαφίδης Κων., Νικολουδάκης Εμμ., Αנסτές Λ.Σ.: Καρυωτίδης Αναστ., Τριάντης Κων., Γεωργοπούλου Αθηνά, Κουτρουμάνης Κων., Καζάκη Ελένη.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Του Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α Καλογεϊτονος Παν.

•Περιζήτητοι στην αγορά εργασίας θα είναι τα επόμενα χρόνια, οι απόφοιτοι Στρατιωτικών Σχολών.

Το παραπάνω συμπέρασμα προκύπτει από τη νέα έρευνα που διενήργησε η επιστημονική ομάδα του Πανεπιστημίου Πειραιώς

Αντίθετα, αντιμετώπι με την ανεργία ή την ετεροαποσχόληση θα βρεθούν πολλοί από τους πτυχιούχους πανεπιστημιακών σχολών με ένδοξο παρελθόν, όπως οι Ιατρικές, Νομικές κ.λπ.

Δεν είναι τωρινή η διαπίστωση. Έχει διαπιστωθεί εδώ και αρκετά χρόνια ότι οι Στρατιωτικές Σχολές έχουν "πάρει τα πάνω τους" στις προτιμήσεις των νέων που αποφοιτούν από τα Λύκεια.

Το άσχημο είναι οι προτιμήσεις αυτές να μην είναι καθαρά για επαγγελματική αποκατάσταση, λόγω των μεγάλων ποσοστών ανεργίας και της εξασφάλισης έτσι ενός σταθερού μισθού. Τότε θα μιλάμε για οπισθοδρόμηση, αρνητικότητα και ασχημιά.

Οι Στρατιωτικές Σχολές θέλουν νέους οι οποίοι αγαπούν το Στρατό και έχουν διακαή πόθο να σταδιοδρομήσουν σαυτόν και να προσφέρουν τα μέγιστα στην Πατρίδα.

Ας το αναλύσουν το φαινόμενο αυτό οι υπεύθυνοι φορείς κι ας ενεργήσουν με σοβαρότητα και προοπτική.

Στον επόμενο σχολιασμό της επικαιρότητας θα ασχοληθώ με το παράπονο των αξιωματικών των προερχομένων από τις ανώτατες παραγωγικές σχολές Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας και εχόντων επί πλέον διπλώματα Πανεπιστημίων και άλλων Ανωτάτων Σχολών ημεδαπής και αλλοδαπής και οι οποίοι θεωρούνται μισθολογικά υπάλληλοι Β'κατηγορίας.

•Παγκόσμια ημέρα κατά του καπνίσματος. Στις 31/5/07 γιορτάσαμε την παγκόσμια ημέρα κατά του καπνίσματος. Δημοσιεύω φωτοτυπία του διατάγματος για την απαγόρευση τού καπνίζεω επί εποχής Όθωνος για τον κίνδυνο πυρκαγιών!! Και τότε τα προβλήματα μεγάλα και μέχρι σήμερα δυσεπίλυτα.

•Αν θέλεις να κερδίσεις τη συμπάθεια της μάζας πρέπει να της λες τα πιο ηλίθια και τα πιο ωμά ψέματα. Αδόλφος Χίτλερ.

•Εντοπιότητα. Η κυβέρνηση προσανατολίζεται στην επαφορά του κωλύματος της εντοπιότητας στις μεταθέσεις,

LAND ROVER Λ.Σ.

και στις τοποθετήσεις, στο πλαίσιο προσπάθειας να πάταξη τη διαφθορά, στην ΕΛ.ΑΣ, στο Λ.Σ., εφοριακούς, τελωνειακούς και άλλους υπαλλήλους και στην καλλίτερη διακίνηση και λειτουργία του προσωπικού, κατόπιν επιμόνων αιτήσεων του γενικού επιθεωρητού Δημοσίας Διοίκησης κ. Λ. Ρακιντζή. Αυτό έχει ζητήσει επιμότως ο γενικός επιθεωρητής Δημοσίας Διοίκησης κ.Λ.Ρακιντζής από τον Υπουργό Εσωτερικών.

Με ανάθεση του τότε Υπουργείου Ανασυγκρότησης, ο φωτογράφος Δημ. Χαρισιάδης το 1957 αποτυπώνει τα αποτελέσματα της δεκαετούς εφαρμογής του αμερικανικού σχεδίου βοήθειας Μάρσαλ στην ελληνική επικράτεια. Και όπως φαίνεται στην φωτογραφία μας το Λιμενικό Σώμα δεν έμεινε έξω από την βοήθεια Μάρσαλ.

• Κατεργαριά: Το μόνο εν χρήσει νόμισμα.

•Το Μετάλλιο Αξιομημονεύτου Υπηρεσίας, η μεγαλύτερη διάκριση που μπορεί να απονεμηθεί σε οργανωμένη μάχη μονάδα από τις ένοπλες Δυνάμεις των ΗΠΑ, απονεμήθηκε στη διοίκηση και στο προσωπικό του 525 Μηχανοκίνητου Τάγματος Πεζικού του Ελληνικού Στρατού για την ευδόκιμη υπηρεσία του στο Κοσσυφοπέδιο.

Η Ελληνική μονάδα είναι η μοναδική μη αμερικανική μονάδα στην οποίαν απονεμήθηκε η προαναφερθείσα ηθική αμοιβή μετά από εξαήμερη υπηρεσία της στο Κοσσυφοπέδιο. Το μετάλλιο "MERITORIOUS SERVICE MEDAL" παρέλαβε ο Διοικητής της Αντισυνταγματάρχης Μιλτιάδης Παπαγιαννούλης. Το αναφέρουμε διότι ο Αντ/ρχης Μιλτιάδης Παπαγιαννούλης είναι γιος του συναδέλφου Γ. Παπαγιαννούλη και πιστεύω ότι η διάκριση σε ένα τέκνο συναδέλφου είναι η προεργασία που γίνεται στην οικογένεια του στρατιωτικού και το παράδειγμα που δίνει αυτός προς μίμηση.

•Μάχη στο ύψωμα 731.

Εδιάβασα στο βιβλίο "Μάχη στο Ύψωμα 731" του Αντι-στρατήγου Γ. Τζουβαλά ένα χαρακτηριστικό γράμμα μίας μητέρας προς τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος το 1941:

Κύριε Πρωθυπουργέ

Ο υιός μου Ευάγγελος Ιωάννου Ιωαννίδης απωλέσθη εις τας επιχειρήσεις της Κλεισούρας. Παρήγγειλα εις τους τέσσαρας ήδη υπηρετούντας Χρήστον, Κώσταν, Γεώργιον και Νίκον Ιωάννου Ιωαννίδου να εκδικηθούν τον θάνατον του αδελφού των. Κρατώ εις εφεδρίαν άλλους τέσσαρες τους Πάνον, Αθανάσιον, Γρηγόριον, και Μενέλαον Ιωάννου Ιωαννίδη, κλάσεων 1917 και νεωτέρων.

Παρακαλώ κληθώσιν ονομαστικώς και ούτοι εις πάσαν περιπτώσιν ανάγκης της πατρίδος ή τυχόν απωλείας ετέρου τέκνου μου προς εκδίκησιν εχθρού.

Γνωρίσατε Βασιλέα μας ότι ύστατον επιφώνημά μου θέλει είναι:

Ζήτω η Πατρίς.

Ελένη Ιωάννου Ιωαννίδου

Πόσο διαφορετικά εσκέπτοντο οι μητέρες τότε. Άραγε τέτοια παραδείγματα αυτοθυσίας και πατριωτισμού μίας χαροκαμένης μητέρας δεν πρέπει να παρέχονται στα σημερινά παιδιά; Μήπως εκείνη η γενιά ήταν ιδιαίτερα πολεμοχαρής; Ή μήπως δεν ήταν μάνα αυτή που έγραψε αυτό το γράμμα;

•Εδιάβασα ότι υπάρχουν 15.000 Ελληνοαμερικανοί καθηγητές σε τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα των ΗΠΑ και άλλες 6.000 στον Καναδά και όλοι διαπρέπουν! Και απορώ! Γιατί δεν υπήρξε ποτέ ούτε μία προσπάθεια επαναπατρισμού ενός μέρους έστω, του αξιόλογου και τόσο απαραίτητου για την ανάπτυξη της χώρας επιστημονικού δυναμικού; Γιατί; Είναι τρέλα στην κυριολεξία. όταν σκέφτεται κανείς τι θα μπορούσαμε να έχουμε στην Ελλάδα και δεν το έχουμε, τι στερούμε από τα παιδιά μας. Εμείς βέβαια εδώ έχουμε άλλες ανησυχίες. Μας απασχολεί το πανεπιστημιακό άσυλο, ενώ οι όποιες κινητοποιήσεις στρέφονται συνήθως κατά της όποιας απόπειρας εκσυγχρονισμού των πανεπιστημίων, στο πλαίσιο πάντα της προστασίας κάποιων κακώς νοούμενων κεκτημένων μιας ομάδας κομματικοποιημένων και αντιπαραγωγικών στοιχείων με τις καταλήψεις, καταστροφές βιβλιοθηκών γραφείων καθηγητών κ.λ.π. Κάπως έτσι όμως χάνουμε το τρένο της πρόοδου.

•Το πραγματικό επίπεδο μίας κοινωνίας φαίνεται από το πώς συμπεριφέρεται σε τρεις ομάδες: στους ηλικιωμένους, στα άτομα με ειδικές ανάγκες και στα ζώα. Η ελληνική κοινωνία παίρνει κάτω από τη βάση και στα τρία. Μία απλή διαπίστωση.

•Η ημέρα των αποστράτων.

- Στις 08.02. 2008 πραγματοποιήθηκε στο Πολεμικό Μουσείο Αθηνών, η ετησία ενημέρωση των αποστράτων αξιωματικών της Πολεμικής Αεροπορίας.

- Στις 20.06.2008 έγινε ειδική εκδήλωση στο αμφιθέατρο της Γ.Α. Δ.Α. για την ενημέρωση των αποστράτων επί υπηρεσιακών θεμάτων, παρουσία του Αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ και του συνόλου των επιτελών του Αρχηγείου.

- Στις 22.06.2008 έγινε, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, εις τον Ιερόν Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών ΕΛ.ΑΣ (Λεωφ. Μεσογείων) τελετή εορτασμού της Ημέρας Τιμής Αποστράτων Ελληνικής Αστυνομίας και Δέηση Υπέρ των Αποστράτων Αστυνομικών με ειδική τελετή μετά το πέρας της δέησης βράβευσης Αποστράτων

Έχουμε γράψει πολλές φορές ότι πρέπει να θεσμοθετηθεί και στο Λιμενικό Σώμα η ημέρα των αποστράτων και να ενημερώνονται οι απόστρατοι για τα πεπραγμένα του παρελθόντος έτους και να αναλύονται οι στόχοι για το επόμε-

νο έτος.

Ας ελπίσουμε ότι κάποια στιγμή θα μας θυμηθεί η Ηγεσία του Λ.Σ.. Εμείς θα είμαστε πάντοτε οι πτωχοί συγγενείς οι προσκαλούμενοι στις εκδηλώσεις των άλλων.

•1968-2008 Η Τρούμπα πέθανε, η Τρούμπα ζει. Πριν 40 χρόνια ο τότε δήμαρχος Α. Σκυλίτσης έβαλε ταφόπετρα στην Τρούμπα διότι αποφάσισε ότι η παρουσία της δεν ταίριαζε στην κοσμοπολίτικη μορφή που έμελε να πάρει ο Πειραιάς. Τα σπίτια με τα κόκκινα φανάρια έκλεισαν, τα κορίτσια έφυγαν για άλλους χώρους, τα κουτσαβάκια έχασαν τη "δουλειά" τους, η Τρούμπα ξηλώθηκε και η ιστορία της σταμάτησε.

"Κόκκινα φανάρια", "Ποτέ την Κυριακή", "Λόλα", "Στέλα" κάποιες από τις ταινίες που γυρίστηκαν με φόντο την Τρούμπα, μίας περιοχής που πήρε την μορφή της αμέσως μετά την κατοχή μέχρι το 1968.

Από τα μαγαζιά της Τρούμπας πέρασαν αξιόλογα ονόματα λαϊκού και ρεμπέτικου τραγουδιού. Θυμάμαι Γενίτσαρης, Μάρκος Βαμβακάρης που δούλεψε στο μαγαζί του Λίναρη, Παπαϊωάννου, Κερομύτης, Πουνέντης, Κλωναρίδης, Γιώργος Ζαμπέτας, Πέτρος Αναγνωστάκης. Σήμερα η Τρούμπα είναι μία ήσυχη περιοχή που όταν κάνουμε την βόλτα μας, εμείς οι παλιοί, γυρίζουμε νοερά πίσω, τότε που οι δρόμοι έσφιζαν από ζωή, κίνηση και φωνές. Βλέπουμε και σήμερα κάποια σπίτια που τότε είχαν κόκκινα φανάρια να στέκουν ερημωμένα σε πείσμα του χρόνου. Σήμερα η Τρούμπα δεν θυμίζει τίποτα από το 1968.

•Μου είπαν το παρακάτω πάντα επίκαιρο ανέκδοτο:

Το ζευγάρι, σε πολύ μεγάλη ηλικία πλέον και πολύ αγαπημένο, κάθεται τα βράδια στην ησυχία του σπιτιού του και συχνά αναθυμάται τη ζωή που πέρασε, περιστατικά που είναι μισοσβησμένα στη μνήμη τους, άλλα που διατηρούνται ολοζώντανα, "λες και ήταν χτες"... Ένα βράδι εκείνος, με κάποιο δισταγμό, της λέει: "Για πες μου, τώρα που έχουν περάσει τόσα χρόνια, με απάτησες ποτέ;" Εκείνη τον κοιτάζει πάνω από τα γυαλιά της και του λέει: "Μπα, τι ερώτηση είναι αυτή; Εγώ το στεφάνι μας το τίμησα." -"Δηλαδή, δεν με απάτησες ποτέ! Λες αλήθεια;" -"Άκουσε, διστάζει εκείνη, η αλήθεια είναι ότι σε απάτησα, για το δικό σου καλό, μόνο τρεις φορές!" -"Για το δικό μου καλό! Τι εννοείς;" -" Έτσι είναι. Για το καλό σου" επαναλαμβάνει εκείνη και συνεχίζει: "Θυμάσαι, τότε που δούλευες σε κείνη την γερμανική θυγατρική εταιρεία, στις αρχές, την πρώτη δουλειά που είχες..." -"Ναι, λοιπόν;" -"Ε, τότε, είχες δουλέψει κάμποσα χρόνια και έκρινες πως έπρεπε να πάρεις αύξηση. Κάθε φορά που έκανες κρούση εκείνος ο στριφνός διευθυντής σου αρνιόταν." -"Ναι, αρνιόταν ο καραγκιόζης, μου είχε βγάλει την πίστη." -"Όμως, τελικά σου την έδωσε. Ξέρεις γιατί;. Επειδή τον είχα επισκεφτεί εγώ, μερικές μέρες πριν..." Ο ηλικιωμένος σύζυγος κοιτάζει τη γυναίκα του εμβρόντητος. "Για σκέψου..., λέει μόνος του, ώστε έτσι! Και η δεύτερη φορά;" -"Η δεύτερη ήταν όταν ζητούσες από την Τράπεζα δάνειο για ν' ανοίξεις δική σου επιχείρηση." - "Ναι, ο διευθυντής της Τράπεζας, δεν εννοούσε να πειστεί ότι αξίζει να μου το δώσει." -"Ετσι ήταν. Τότε τον επισκέφτηκα εγώ. Τελικά το δάνειο το πήρες. Πώς νομίζεις ότι το πήρες;" - "Και η τρίτη;" -"Η τρίτη ήταν όταν έβαλες υποψηφιότητα για Δήμαρχος." -"Τι σημαίνει αυτό. Είχα βγει Δήμαρχος!" -"Ναι, αλλά τη δεύτερη Κυριακή. Είχαμε λογαριάσει τότε και υπολογίσαμε ότι για να κερδίσεις τις εκλογές σου έλειπαν 189 ψήφοι, διαφορά την οποία κάλυψες άνετα στο Β γύρο. Καταλαβαίνεις πώς..."

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΣΤΗΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ
ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ

Επιμέλεια Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α.
Κώστα Μ. Σταμάτη

Συνεχίζοντας τις δημοσιεύσεις κειμένων, καθώς και υλικού, που αναφέρονται στην "Ιστορία του Λιμενικού Σώματος", φιλοξενούμε στο τεύχος αυτό, μια ποικιλία θεμάτων, τα οποία παραχώρησαν ευγενώς συνάδελφοι από το προσωπικό τους Αρχείο. Η διαμόρφωση αυτού του υλικού σε ενότητες έχει ως εξής:

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

"Γεώργιος Κωτούλας", απόσπασμα από βιβλίο της Πιπίτσας Ζητρίδου, στο οποίο καταχωρίζονται πολλά και λεπτομερή στοιχεία για τον άνθρωπο και τον αξιωματικό Λ.Σ. Γ. Κωτούλα, που θυσιάστηκε για την ελευθερία της Πατρίδας.

Το κείμενο αυτό είναι γραμμένο με παλμό, συγκίνηση και πάθος και φωτίζει άπλετα την προσωπικότητα του Κωτούλα και αποκαλύπτει την εξαιρετη πατριωτική του δράση.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΙΠΙΤΣΑΣ Χ. ΖΗΤΡΙΔΟΥ

Τέλος το ίδιο ανέβασμα της ψυχής τους στους κόλπους του μεγάλου της Ελλάδος Θεού, το ίδιο θρόνισμα στους θρόνους της αθανασίας.

Κι αυτούς του Ήρωες και τα κατορθώματα και τις μαρτυρικές στιγμές και τον τραγικό θάνατο θα τους βρούμε στην εξιστόρηση του έργου και του θανάτου του Θεσσαλού Εθνομάρτυρος Γεωργίου Κωτούλα, Υποπλοιάρχου Λιμ. Σώματος. Αυτός υπήρξε ο πρώτος Αξιωματικός, ομού με τον υποσμηναγό Μιχ. Ακύλα και τον Πλοίαρχο Ηλ. Καζάκο, που παρά τον Διεθνή Κώδικα περί Αξιωματικών αιχμαλώτων, πήρε την ιδιότητα του Ομήρου και εξεπλήρωσε πρώτος το προς την Πατρίδα καθήκον. Έκτοτε ο δρόμος του Γολγοθά εγένεσε από αίμα χιλιάδων Ομήρων.

Και σ' αυτήν την εξιστόρηση, της παλικαριάς, του έργου, του θάρρους και του ηρωϊκού θανάτου του Γ. Κωτούλα, θα περνούν αέρινες μπροστά μας και οι μορφές όλων των Ελλήνων Αγωνιστών, που είχαν την ίδια τύχη με αυτόν ο καθ' ένας τους για μια εθνική εκδήλωση, για μια προσπάθεια για την απελευθέρωση της σκλαβωμένης Πατρίδας μας.

Ο Γεώργιος Κωτούλας είδε το φως της ημέρας στην Καρδίτσα της Θεσσαλίας την 28ην Ιουλίου 1906. Απόγονος, γενιάς πολεμιστών, πολιτικών μαχητών, κληρονόμος ευγενικού αίματος, πού 'ρχεται να κοχλάσει μέσα στα στήθη ενός παιδιού. Αν προσθέσωμεν ακόμη στην πατρογονική αυτή κληρονομιά και τις ευγενικές ρανίδες του αίματος, που πήρε ιδιαίτερα από τη μητέρα του, κόρη της παλαιάς αρχοντικής Αγραφιώτικης οικογενείας (των Αλεξανδρή), που διεκρίνετο στα γράμματα και στις αξίες, έχομε μια σύνθεση προγονικών επιδράσεων κι έτσι εξηγείται αρκετά σαφώς το έντονον φαινόμενον του μετέπειτα εξαιρετικού ανθρώπου και Αξιωματικού. Και μια τέτοια πλούσια και ποικιλότροπα προικισμένη φύση χαιρετάει το φως μέσα στην εποχή της ελεύθερης Θεσσαλίας μετά τον ατυχή πόλεμο του 1897.

Ευτυχέστερο και ωραιότερο σκηνοθέτημα δεν μπορούσε να είναι το περιβάλλον, που δέχτηκε τον Ήρωα στη γέννησή του.

Τις πρώτες σπουδές και τις γυμναστικές τελειώνει εις την ιδιαίτεραν του Πατρίδα. Ακολουθεί το πτυχίον της Νομικής από το Πανεπιστήμιον Αθηνών και το 1927 δίδει εξετάσεις και εισέρχεται πρώτος στη σχολή Λιμενικών Δοκίμων, από όπου ονομάζεται Σημαιοφόρος. Έκτοτε, ταξιδεύει εις την Βόρειον Αμερική, δύο φορές με εκπαιδευτική άδεια στη Γαλλία και στο Βέλγιον για ανώτερες σπουδές και ειδικώτερα στο Γαλλικό Πανεπιστήμιον του Πουατιέ. Η εκεί επίδοσή του υπήρξε εξαιρετική και η εντύπωση ως ατόμου άριστη.

Η PETITE GIROUDIE της 7 Αυγούστου 1939 δια την δεξίωση των ξένων σπουδαστών εις το Ινστιτούτον. Ομιλούν εκ μέρους του Ιδρύματος ο Διευθυντής κ. Γκωτιέ, ο κ. Κριστιάν Μορς και εκ μέρους των σπουδαστών ο Γεώργ. Κωτούλας και προσθέτει, ότι ο Κωτούλας είναι ένα παιδί των Αθηνών, ομιλεί την γλώσσα μας θαυμάσια και εξακολουθεί να τον αναφέρει με κολακευτικά λόγια και να δημοσιεύει ολόκληρη

την θαυμάσια προσφώνησή του.

Η αρτιωτάτη και επαγγελματική μόρφωσις, η γλωσσομάθειά του και οι αρετές του, τον φέρνουν από το 1938 και πέραν εις το Γεν. Επιτελείον του Βασιλικού Ναυτικού. Τιμώντας την μνήμη του σήμερα και ως επιτάφιον αναφέρω ολόκληρη την έκθεση της υπηρεσίας του της 22ας Μαΐου 1939.

Προς τον Υποναύαρχο Αρχηγό του Γεν. Επιτ. Ναυτικού. Επί τη μεταθέσει του Υποπλοίαρχου Λιμενικού Γ. Κωτούλα λαμβάνω την τιμή να σας αναφέρω, ότι η απόδοσις του κατά τους 13 μήνας της εν τω ΓΕΝ παρουσίας του υπήρξεν εξαιρετική. Η ικανότης και η ταχύτης προσαρμογής του εις έργα σχεδόν ξένα προς τον κλάδον του, η εξαιρετική φιλοπονία του, εκδηλώνεται συχνότατα και δια νυκτερινής ακόμη εν τω ΓΕΝ εργασίας. Η σπινθηροβόλος συγχρόνως δε βαθεία νοημοσύνη του, η έκταση και η ποικιλία των γνώσεων και η πίστη, ην εμπνέει, ότι πάσαν ανατιθεμένην αυτώ εργασίαν θα την εκτελέσει μετά εμπειριστατωμένης προσοχής και ευσυνειδησίας, ο ψυχολογικός τρόπος υποβολής των εισηγήσεών του ή ακόμη των δικαιολογημένων αντιρρήσεών του, ως επίσης και το αξιωσημείων τακτ και η σεμνότης του, τάσσουν τον Υποπλοίαρχο Κωτούλα μεταξύ των ιδανικότερων βοηθών και συνεργατών, τους οποίους εύχεται τις πάντοτε να αποκτήσει. Χάρης εις τα προσόντα του και την εργατικότητα του, συνετελέσθη αλματική πρόοδος του Τμήματος μεταφορών.

Ολοκληρώθησαν, μέχρι και των παραμικροτέρων σχεδόν λεπτομερειών (πράγμα, όπερ ουδέποτε μέχρι τούδε είχε συμβή) δύο σχέδια μεταφορών επιστρατεύσεως και δύο σχέδια μεταφορών στρατηγικής συγκεντρώσεως.

Εξ άλλου επιλουτήθη το μόνιμον αρχείον του τμήματος, ώστε να δύναται τις εξ αυτού να αντλήσει πλήθος χρησίμων δια τας θαλασσίας μεταφοράς πληροφοριών. Ο όγκος και η ποιότης της συντελεσθείσης εργασίας, ην εγκαταλείπει εις το ΓΕΝ, αποτελούν φορτίον δυσβάστακτον, ίσως δια τους αντικαταστάτας του, αλλ' ετέρου και εξωφθάλμως αντιληπτόν παράδειγμα προς μίμησιν. Η δίψα προς έτι μεγαλύτερον πλουτισμόν των γνώσεών του, εκίνησε, κυρίως τον Υποπλοίαρχο Κωτούλαν εις το να ζητήσει την άνευ επιδόματος εκπαιδευτική άδειαν δια το εξωτερικόν. Είμαι βέβαιος, ότι επανερχόμενος εκ της αδείας του θα είναι πολυτιμότερος δια την υπηρεσίαν, εφ' όσον μάλιστα ήθελε καταλλήλως χρησιμοποιηθεί.

Επειδή, θεωρώ, ότι η απόδοσις του Υπ/χου Κωτούλα αποτελεί διακεκριμένην πράξιν, υπερβαίνουσαν κατά πολύ τα όρια του καλώς ευνοουμένου καθήκοντος, λαμβάνω την τιμήν να εισηγηθώ την κατ' απόλυτον εκλογήν προαγωγής του εις Πλωτάρχην συμφώνως προς το άρθρο 78 του Α.Ν. 905 / 1937.

Εάν οι περί Λιμενικού Σώματος διατάξεις δεν επιτρέπουν την τοιαύτην προαγωγήν, ή αν η πρότασίς μου δεν υιοθετηθεί, τότε φρονώ, ότι η υπηρεσία εις ελάχιστην αυτής αμοιβήν οφείλει την εκτός σειράς απονομήν μεταλλίου Στρατ. αξίας.

Η πρότασίς μου περί προαγωγής κατ' απόλυτον εκλογήν του Υποπλοίαρχου Κωτούλα γίνεται εν πλήρει επιγνώσει της σημασίας της και των συνεπειών, ας θα συνεπείγετο η αποδοχή της. Θεωρώ όμως επιτακτικόν μου καθήκον να συστήσω εντόνως την πρότασίν μου και να προσθέσω, ότι κατά την γνώμην μου, εάν η υπηρεσία υιοθετήση την άποψίν μου και το ίδιον αυτής συμφέρον θα προαγάγη και το υπόλοιπον δίκαιον θα ικανοποιησει, διότι ούτω θ' αποδείξη, ότι αναγνωρίζει και επιβραβεύει το έργον ενός αξίου αξιωματικού. Ο Δ/ντής Ν. Πετρόπουλος Πλοίαρχος

Ε.Ν.».

Αυτός υπήρξεν εις το καθήκον του ο Γ. Κωτούλας

Κι όταν ήρθε η σκλαβιά στην Ελλάδα και οι νικημένοι Νικηταί ένιωθαν βαρύ το κορμί και την καρδιά στο αντίκρουσμα του Ούνου, ο Γ. Κωτούλας, όπως και άλλοι πατριώται αρχίζει να εργάζεται εναντίον του εχθρού.

Λαμβάνει ενεργόν μέρος εις την ίδρυσιν του «Φοίνικος» πατριωτικής οργανώσεως με Πρόεδρον τον Ελευθέριον Στελλάκην ο οποίος λέγει, ότι, όταν του ανέφερε την απόφασιν της ιδρύσεως του Φοίνικος, ο Γεώργιος Κωτούλας τον αγκάλιασε, τον έσφιξε και με δακρυσμένα μάτια του είπε.

«Είμαι στρατιώτης στο πλευρό σου» όλα για την Ελευθερία της Πατρίδος και η ζωή μου δική της. Η ίδρυσής του «Φοίνικος» επισήμως εγένετο την 15ην Δεκεμβρίου 1941. Εις αυτήν ειργάσθη εντατικώς και πολλές φορές διεκινδύνευσε και αυτήν την ζωή του.

Αλλά η εργασία αυτή δεν τον ικανοποιούσε, όσο ποθούσε. Ο εθνικός αγών έχει αρχίσει τώρα έντονα παντού. Τα νιάτα ξεκινούν, μα ξεκινούν και τα γεράματα. Καθ' ένας κρυφοφυλάει κι ένα ακρογιάλι εκεί, που ψαροκάικα σαν τις μπρατσέρες του παλιού καιρού σχίζουν τα νερά για να τους φέρνουν κοντά στη Δόξα.

Ο Γεώργιος Κωτούλας θέλει να φύγει, να πολεμήσει. Με περιπέτεια και αγωνία πολλών ημερών, με τους δισταγμούς των γύρω του, αλλά και την ευχή για την ευόδωση του πολυπόθητου ταξιδιού, φτάνει το ευλογημένο βράδυ για το θείο ξεκίνημα. Ήταν η 1η Απριλίου 1942. Δύο ψαροκάικα με το ιερό φορτίο, με καρδιές, που χτυπούν από χαρά και φόβο, ξεκινούν. Αφήνουν σκλαβωμένα τ' ακρογιάλια με την ελπίδα, πως θα δουλέψουν για την λευτεριά τους. Το ρυθμικό χτύπημα της μηχανής του ψαράδικου προσπαθεί να δώσει τον κανονικό τόνο, στους παλμούς τους κι όσο ξανοίγουν τα νερά του κόλπου κι αφήνουν πιο μακριά τα περιγιάλια, τόσο η ελπίδα φουντώνει στα στήθια και η καρδιά προσπαθεί να βρει τον κανονικό της ρυθμό.

Έφυγαν... παραπλέουν τις Φλέβες.

Γλυτώνουν του εχθρού τα νύχια. Είναι η τραγική νύχτα, που ο Θεάνθρωπος επέρασε στο όρος των Ελαιών για να φτάσει σε λίγο στο σταυρό του μαρτυρίου, προδομένος από τον μαθητή του για τα τριάντα γνωστά αργύρια.

Και... έντε χιλιάδες κατά κεφαλήν πήρε κι ο προδότης, που παρέδωσε τα ξεκινημένα ψαροκάικα στους Γερμανούς. Κι ήταν κι αυτός μέσα σ' αυτά. Ήθελε να είναι βέβαιος για το αποτέλεσμα της προδοσίας.

Λέτε, πως είναι Έλλην αυτός; Να είχε γεννηθεί σ' αυτό το φως, σ' αυτόν τον ήλιο;... η ίδια πατρίδα να τον είχε αναθρέψει και οι ίδιοι ιερείς και διδάσκαλοι να τον είχαν διδάξει, τι θα πει θρησκεία, τι θα πει Πατρίδα; Δεν γνωρίζω όμως, γιατί τάχα, όσα σημειώματα είδα για τον ηρωικό αυτόν θάνατο αναφέρουν την φράση: "Κάποιος δυστυχώς Έλλην Προδότης". Σαν να ντρέπονται, ή να φοβούνται ν' αναφέρουν το όνομά του... μα όχι... Με αγανάκτηση, με μίσος, ούτε καν με περιφρόνηση, αλλά με πόθο εκδίκησης, εγώ έψαξα και το βρήκα, έτσι για να στιγματισθεί αυτός κι όλο το συνάφι. Αυτό το λεγόμενο των διερμηνέων, που καθ' ένας γνωρίζει, τι ρόλο έπαιξαν την εποχή εκείνη, τι κόσμο έστειλαν στην φυλακή και στο θάνατο και με ευχαρίστηση και σαδισμό παρακολουθούσαν τα ατελείωτα βασανιστήρια αυτών των θυμάτων του. Ναι, λοιπόν, πρέπει να γίνουν γνωστοί. Αφού κι ο γλυκίς Ναζωραίος ο Ανεξίκακος και πρσός δε θέλησε να κρύψει το όνομα του προδότη και από γενιά σε γενιά κι από στόμα σε στόμα μεταβιβάζεται για να μη βρει ησυχία στους αιώνες των αιώνων. Αυτός λοιπόν ο προδότης, που έστειλε στη φυλακή και στο θάνατο

σαράντα τέσσερις ανθρώπους μονομιάς, λέγεται Αργυρίου Ρένος, που για τα κατορθώματά του κατεδικάσθη ερήμην εις θάνατον, αλλά δεν συνελήφθη και είναι άγνωστο, που σέρνει το αμαρτωλό σαρκίον του, ή αν τον ξεπάστρεψαν οι αφεντάδες του. Από μας κατάρα ας τον βαρύνει κι αυτόν και τα τέκνα του.

Τώρα τα ψαροκάικα θλιμμένα φέρετρα, με συνοδεία τις Γερμανικές περιπολικές βενζίνες, γυρίζουν πάλι στη βάση τους. Ο δρόμος προς τις φυλακές Αβέρωφ αγναντεύει όλους τους πατριώτες μαζί και τους Καπεταναίους των Καϊκιών. Η ανάκριση αμέσως αρχίζει αυστηρή. Ξεχωρίζονται πρώτοι οι τρεις Αξιωματικοί Κωτούλας, Καζάκος, Ακύλας. Ο Γεώργιος Κωτούλας ερωτάται, γιατί έφευγε και με ποιο σκοπό. Ήρεμος, κύριος τελείως του εαυτού του, περιφρονητής των βασανιστηρίων και του θανάτου του, απαντά. Ναι, πηγαίναμε να καταταγούμε στο στρατό της Ελευθέρας Ελλάδος και να πολεμήσουμε εναντίον σας, για την απελευθέρωση της Πατρίδας μας. Η απάντηση αυτή ως φυσικόν του δίνει το εισιτήριο για τις φυλακές Αβέρωφ, όπου μαζί με όλους τους συντρόφους του ψαράδικου παραμένει, ένα μήνα. Την 1ην Μαΐου ακριβώς μεταφέρεται, χωρίς βέβαια καμιά εξήγηση, μαζί και πάλιν με τους άλλους, στην φυλακή Βουλιαγμένης, όπου εκεί μένει στην πιο αυστηρή απομόνωση και αρχίζει ζωή τυραννική αντίστα των αισθημάτων και της μεγαλοψυχίας των κατακτητών.

Οι φεγγίτες των κελιών σκεπάζονται με κλινοσκεπάσματα για να μη μπορεί να εισδύση κι αυτό το φως του ήλιου, που ο Θεός τον έδωσε για να λάμπει και να φωτίζει επί δικαίων και αδικών.

Καμμία επικοινωνία με συγγενείς και φίλους. Καλοδεχούμενοι και πάλι οι διερμηνείς με το γνωστό συνάφι, παίρνουν τα δέματα, που οι δύστυχοι γονείς και συγγενείς έφερναν ως εκεί με πραγματικό κίνδυνο κι αυτής της ζωής τους, με την ελπίδα να δώσουν κάποια παρηγοριά. Κανένα όμως δεν έφτασε στα χέρια τους. Τα σπάνια σημειώματα, που κάποτε κατάφεραν να στέλνουν, ζητούν ένα σιγάρο, λίγο ψωμί, κάποια τροφή, συνεχώς ζητούν, τίποτα δεν έλαβαν ως την τελευταία στιγμή. Έτσι πέρασαν αμφίβολες σκληρές, μαρτυρικές και ερωτηματικές ημέρες αυτού του Μαΐου, όταν την 25ην ημέραν ο Πρόεδρος του Γερμανικού Στρατοδικείου, περιτριγυρισμένος από το σκυλολόι των διερμηνέων, φτάνει εκεί, συγκεντρώνει τους κρατούμενους και τους αναγγέλλει... χαράς ευαγγέλια... Ότι οι Έλληνες, άρχισαν να κάμουν σαμποτάζ και να δημιουργούν δυσχέρειες στο στρατό κατοχής.

Είχε πραγματοποιηθεί το πρώτο σαμποτάζ, στην οδό Κοραή σε δύο γερμανικά αυτοκίνητα. Από τη στιγμή εκείνη οι κρατούμενοι εθεωρούντο Όμηροι και ότι με το δεύτερο σαμποτάζ θα επλήρωναν αυτοί με το κεφάλι τους.

Από την φρικτή εκείνη ημέρα χαραγμένη με μελανά γράμματα στην ιστορία της Ελλάδας, γιατί αυτή υπήρξε η απαρχή της ομηρίας, της οποίας τόσο επλήρωσε φόρον η Ελλάς, ο εφιάλτης της εκτελέσεως είχε πια φωλιάσει στο σκοτεινό κελλί.

Κάθε τρίξιμο της πόρτας, κάθε βαρύ περπάτημα, κάθε κίνηση, θορούσαν, πως έφερνε το άγγελμα του σκληρού και άδικου θανάτου. Οι ώρες περνούν σκληρές, ατελείωτες μες το σκοτάδι της ημέρας, αλλά με θάρρος, με τόλμη, με ψυχραιμία, με αποφασιστικότητα.

Ο Ήρωάς μας Γ. Κωτούλας περιμένει το θάνατο σαν ένα καθήκον. Στην άκρη του σκοτεινού κελιού ξεχασμένο ένα βιβλίο Αγγλικό, ποιος ξέρει από ποιο προηγούμενο, πέφτει στο σύθαμπο στα μάτια του. Ολόκληρη τύχη για κείνον, που θέλει να κλείσει τις ώρες του, να ξεχάσει τους πόνοους του, τους καημούς του, τις επιθυμίες του. Βέβαιο

πια ο Γ. Κωτούλας για την σύντομη εκτέλεσή του, ήθελε να αφήσει τις τελευταίες του παραγγελίες, μα με τέτοιο τρόπο, που να φτάσουν στα χέρια των δικών του, χωρίς να γίνει αντιληπτός από τους εχθρούς.

Ένα κεράκι της Παναγίας φωτίζει στο διάβασμά του. Εξηγώντας λοιπόν στο περιθώριο κάθε μιας σελίδας 2-3 λέξεις, έφτιανε ολόκληρη φράση, σκορπιστά, που μ' αυτή έλεγε σιωπηλά και άφωνα κείνα, που δεν μπορούσε να ξεστομίσει. Το βιβλίο αυτό, σημειώνω για την ιστορία του Εθνομάρτυρος Θεσσαλού, ήταν έργο του WELLS THE STOLEN BACILLUSE. Ο "Κλεμμένος Βάκιλος" και που έφτασε στα χέρια των δικών του φερμένο από κάποιον συγκατάδικο, πούχε την τύχη να σωθεί και που φυλάγεται σαν ιερό κειμήλιο από τους γονείς και τα αδέρφια και σαν ιερή κληρονομιά για τους απογόνους στα κειμήλια της αρχοντικής Αγραφιώτικης οικογένειας.

Στην σελίδα 24 σχηματίζει τη φράση: Θεία είν' η Δάφνη... μια φορά κανείς πεθαίνει... στη σελίδα 155 ξέρεις τι είναι να καπνίζεις είκοσι (20) χρόνια και να βρίσκεσαι χωρίς σιγάρο... στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής σου, στη σελίδα 156 κόλαση... την ε γνώρισα αυτές τις ημέρες... όλο και προχωράω στους κύκλους της, στη σελίδα 157 καρδιά μου θα βαστάξεις τούτο το συνεχή θάνατο; κάθε δευτερόλεπτο... κάθε, που ανοίγει η πόρτα... στη σελίδα 159... όλα τα πράγματα είναι μια απόφαση, και η απόφαση ότι θα πεθάνεις δεν είναι τόσο δύσκολη όσο θα πίστευε κανένας, στη σελίδα 160 η ζωή του ατόμου δεν έχει τόση αξία πάνω απ' αυτή είν' η Πατρίδα.. η τιμή... η ιδέα. Κι ανάμεσα στις σελίδες δύο σημειώματα στους δικούς του, ότι είναι άριστο το ηθικό του ότι τα νεύρα του δεν έσπασαν, ότι είναι ψύχραιμος, ότι πήρε την απόφαση να πεθάνει κι ότι ο προδότης τους εξακολουθεί να δρα και να στέλνει κόσμο στην φυλακή. Το αναμενόμενο σαμποτάζ δεν άργησε να γίνει... Στις 4 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε στο σιδηρόδρομο κοντά στα Λιόσια... Το απόγευμα της ίδιας ημέρας παρετηρήθη εξαιρετική κίνηση στη φυλακή της Βουλιαγμένης. Οι κλειδαριές άνοιξαν, οι Ούνοι χύμιξαν μαζί με το απαραίτητο σκυλολόι των διερμηνέων, που δεν ξέρω γιατί νιώθω να τους παρουσιάσω, όπου παρουσιάζονταν για να τους σιγματίζω κάθε φορά. Κι ένας απ' αυτούς, κρατώντας έναν κατάλογο φωνάζει, όποιος ακούει το όνομά του, να βγαίνει έξω με τα πράγματά του.

Και προσθέτει. Υποπλοίαρχος Γεώργιος Κωτούλας... Παρών λαμβάνει την απάντηση. Επισμηναγός Ακύλας Μιαήλ. Μάλιστα... απαντά... Υποπλοίαρχος Καζάκος Ηλίας. Εγώ προσθέτει ξηρά και επακολουθούν οι εξής: Θυμαράς Παναγιώτης ο δύστυχος Καϊξής, που τους μετέφερε, Γιαγκουδάκης Δημήτριος, ο Καπετάνιος του δευτέρου καϊκιού: Αναγνωστόπουλος Ιωάννης ήταν το ναυτάκι του πρώτου Ψαράδικου, που μόλις άκουσε το όνομά του, ταλαντεύθηκε δεξιά - ζερβά, τα γόνατά του λύγισαν και το έπιασαν οι αξιωματικοί. Ο Κωτούλας με έντονη φωνή τον δυνάμωνει, τον αγκαλιάζει, κουράγιο Γιάννη... συμπληρώνει ο Καζάκος... Καρδιά, βρε Γιάννη..." Έτσι μεταφέρονται στις φυλακές Αβέρωφ και κει γίνονται 8 με δύο φοιτητάκια, που πρόσθεσαν, γιατί τους έπιασαν να εκδίδουν την εφημερίδα "Η φωνή του σκλάβου": τον Ελευθέριο Κιοσέ και τον Νίκο Μιχόπουλο.

Κι όλοι γύρω του τον παρακολουθούν κι ένα κρυφό δάκρυ από τον τελευταίο ναυτεργάτη, ακόμη άπραγο παιδί στη ζωή και στο θάνατο. Πνίγεται πριν αυλακώση το ψημένο από την άρμη πρόσωπο τόσο, που άθελα του μαρτυράει και του ψυθιρίζει.. Δάκρυσα, ούτε παιδάκι νάμουνα...

Κι έτσι αθόρυβα, αόρατα η αυγή πρόβαλε να σταματήσει την αγωνία μιας ατελείωτης νύχτας. Στα πρόσωπά τους

ταυτοχρόνως ξεχύνεται κι απλώνεται μια θεία γαλήνη. Ο θόρυβος απ' τα πατήματα, τ' ανοίγματα της πόρτας, το σύρσιμο της αλυσίδας, δεν ταραάζουν την ησυχία τους. Πανέτοιμοι στην ψυχή και στο σώμα ξεκινούν χωρίς να περιμένουν το σύνθημα... Οι Ούνοι τοποθετούν διπλοσκοπούς για φύλαξη και κείνοι οι οκτώ μάρτυρες προχωρούν, αναπνέοντας βαθειά τον ελεύθερο καθαρό αέρα της αυλής, γεμάτο ζωή, δροσιά, μύρα.

Ο Κωτούλας, πάντα με τον Καζάκο, σιδηροδεμένος προχωρεί στο αυτοκίνητο και κάθεται πλάι με τον παπά, που έχει την εντολή να δώσει την τελευταία μετάληψη. Προφταίνει και του δίνει κρυφά τα τελευταία σημειώματα, που ο αληθινός και άξιος αυτός λειτουργός του Θεού, παρέδωσε με κίνδυνο της ζωής του το καθ' ένα στον προορισμό του. Είναι εκείνος, που πάλι με κίνδυνο μετά την σκληρή κι αφάνταστη δοκιμασία που πέρασε, εξεπλήρωσε την υπόσχεση να ειδοποιήσει τους σπιτικούς για την τρομερή εκτέλεση και που άθελά του στην λύπη του, μεταβίβασε τηλεφωνικά το μήνυμα σε μια άγνωστη γυναικία τρεμάμενη φωνή... κι αυτή... αλοίμονο ήταν η ίδια η γριά μάνα, που το δέχτηκε πρώτη... πως το θυμάμαι και πως ριγώ... με ξύπνησε και μένα ευθής αμέσως. Στην απουσία του παιδιού της ζήτησε στήριγμα στους φίλους. Πολλές φορές δεν ξέρω, γιατί αυτό το εξυπηρετικό πολιτισμένο μέσο, το τηλέφωνο, πολλές φορές χτυπάει σκληρά, τρομαγμένα, λες και νιώθει, τι μεταδίδει. Κάποιο τηλεφώνημα ανώνυμο, μου λέει, μούπε, πως σκότωσαν το Γιώργο μου... και το ακουστικό πέφτει απ' τα χέρια... παιδικά κλάματα, σαν μακρινή ηχώ, μεταδίδονται πια, ως που να φτάσω εκεί, την πονεμένη γριά μητέρα, προσπαθούσε να παρηγορήσει η μικρή εγγονή, που με την παιδική φαντασία της ήθελε να διαψεύσει τη μαύρη αλήθεια. Γιαγιά, ψέματα θάνατι, μην είδες όνειρο; Αντηχούν στα αυτιά μου τα λόγια, όταν ο μεγαλύτερος αδελφός που είχε πια βρει τον νεοσκαμμένο τάφο, αντίκρισε τη μάνα... την αγκάλιασε και δυνατά, αντρίκια, περήφανα, πνίγοντας όλο τον πόνο, της φωνάζει. Έννοια σου μάνα... Για την πατρίδα πέθανε, χαλάλι της, θα εκδικηθούμε το αίμα του. Για σένα έμεινα εγώ... Αλλ' ας επανέλθουμε στη συνέχεια, μας περιμένουν οι μελλοθάνατοι, τέσσερις παπάδες, 36 Γερμανοί στρατιώτες για φονιάδες και οκτώ φέρετρα, που τα ξεφορτώνουν πρώτα, τα περνούν μπροστά τους και τα τοποθετούν κοντά σε κοινή θέα.

Και σ' αυτό το αντίκρισμα το παιδί της θάλασσας πάει πάλι να λυγίσει, αντίθετα προς τα φοιτητάκια του παρανόμου για τον εχθρό τύπου, που δεν πολυλογιαρίζουν ούτε νιάτα, ούτε θάνατο. Για τους Αξιωματικούς δεν γίνεται λόγος... Λεβέντες, αλύγιστοι, λες και τους έφτιασε Κυπαρίσσια τα κορμιά η τοποθεσία. Το ήρεμο μάτι του Κωτούλα, σταυρώνει τον ναύτη. Τον κοιτάζει κατάματα και του ψιθυρίζει έτσι, που τα λόγια ακούνε κι οι παπάδες. Τι θα πούνε για μας; Τι θα συλλογιστούν; Θα τους αφήσουμε να πιστέψουν, πως δεν κατέχουμε μήτε δύναμη να πεθάνουμε; Και τότε, πως θα βρει τη λευτεριά του αυτός ο τόπος; Και έτσι... είναι ψυθιρίζει πάλι ντροπαλά ο ναύτης και με το ελεύθερο αριστερό του χέρι, γιατί το δεξί ήταν στις χειροπέδες, σκουπίζει πάλι γρήγορα ένα κρυφό του δάκρυ και ξαναλέει... Ούτε παιδάκι νάμουνα... ενώ οι παπάδες στο θλιβερό και δύσκολο καθήκον αρχίζουν να σιγοψέλλουν με σβησμένη φωνή απ' τη συγκίνηση. Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού... Ω να μπορούσα... να μ' έπαιρνε η ώρα να σας πω... να να σας... πω, πώς τις εξιστορούν οι παπάδες αυτές τις στιγμές... θα έπρεπε να σκεπτόμαστε περισσότερο τους ζωντανούς με τη σκληρή των στιγμών ανάμνηση, παρά τους πεθαμένους, που πέρασαν σε καινούργιο δοξαμένο κόσμο.

Ο Γεώργιος Κωτούλας προχωρεί και ελευθερωμένος στην επιτέλεση του χριστιανικού καθήκοντος, ρίχνει ολόγυρα και πάλι το μάτι, μη λαθέψη, κανένας από τους μικρούς και λυγίσει... κι αυθόρμητα ξεσπάει μ' ενθουσιασμό στους στίχους του Εθνικού μας Ύμνου. "Σε γνωρίζω από την κόψη, του σπαθιού την τρομερή". Τραγουδάει το τραγούδι που ακολουθεί παρευρεθείς ο Καζάκος κι αμέσως, μαγνητισμένοι όλοι οι μελλοθάνατοι κι οι παπάδες μαζί πνιγμένοι στα δάκρυα, δονούν τον αέρα. Κι αρχίζει ένας σπαραχτικός αποχαιρετισμός. Αγκαλιάσματα και ασπασμοί, που συνεπαίρνουν και τους ιερείς την υστερή τούτη στιγμή, που αυτοί απέμειναν οι μάρτυρες του μεγαλείου και του θάρρους των Εθνομαρτύρων.

Το σκυλολόι αποτραβιέται... θαυμάζει... αναρωτιέται. Μπορεί λοιπόν να σβήσει μια τέτοια φυλή; Εάν έχει τέτοια παληκάρια!

ΕΝΟΤΗΤΑ Β'

1. Πίνακας Αποστράτων Αξιωματικών Λ.Σ., που έχουν φοιτήσει στη "Ναυτική Σχολή Πολέμου" (Ν.Σ.Π.).
2. Πίνακας Αποστράτων Αξιωματικών Λ.Σ., που έχουν φοιτήσει στη "Σχολή Εθνικής Αμύνης (ΣΕΘΑ) ΓΕΕΘΑ.
3. Πίνακας Αποστράτων Αξιωματικών Λ.Σ., που έχουν φοιτήσει στη "Σχολή Πολέμου Αεροπορίας" (ΣΠΑ).

ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΛΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΦΟΙΤΗΣΕΙ ΣΤΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΕΜΟΥ (Ν.Σ.Π.)

Επιμέλεια Πλοίαρχου Λ.Σ. ε.α. Γ. Σφουγγαριστού

ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΣ Νικόλαος Υποναύαρχος
ΤΟΥΡΚΟΛΙΑΣ Γεώργιος Αρχιπλοίαρχος
ΚΟΥΡΤΗΣ Ιωάννης Υποναύαρχος
ΠΑΪΣΙΟΣ Γεώργιος Πλοίαρχος
ΗΛΙΑΔΗΣ Δημήτριος Υποναύαρχος
ΡΗΓΑΣ Παντελής Αρχιπλοίαρχος
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος Υποναύαρχος
ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης Υποναύαρχος
ΜΑΡΑΓΚΟΣ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Αριστείδης Αντιναύαρχος
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Νικόλαος Υποναύαρχος
ΠΙΕΡΡΑΚΟΣ Ηλίας Υποναύαρχος
ΒΟΥΡΛΙΑΣ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΠΛΑΚΙΩΤΗΣ Μάρκος Αντιναύαρχος
ΦΑΤΟΥΡΟΣ Ιωάννης Υποναύαρχος
ΛΑΜΠΡΟΥ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΚΑΝΑΚΗΣ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ Ανδρέας Αρχιπλοίαρχος
ΣΚΑΡΜΕΑΣ Παναγιώτης Αντιναύαρχος
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης Υποναύαρχος
ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος Υποναύαρχος
ΠΑΓΙΑΒΛΑΣ Δημήτριος Αντιναύαρχος
ΚΑΝΕΛΛΗΣ Στυλιανός Πλοίαρχος
ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ Δημήτριος Υποναύαρχος
ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΧΗΝΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος Αρχιπλοίαρχος
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Πελοπίδας Αντιναύαρχος
ΠΑΝΤΑΖΗΣ Γεώργιος Αρχιπλοίαρχος
ΧΑΛΚΙΑΣ Τριαντάφυλλος Πλοίαρχος
ΝΙΚΟΛΙΑΣ Νικόλαος Υποναύαρχος
ΜΠΙΣΤΙΝΑΣ Απόστολος Αρχιπλοίαρχος
ΚΑΡΑΦΩΤΙΑΣ Κων/νος Υποναύαρχος

ΖΑΜΠΙΚΟΣ Δημήτριος Υποναύαρχος
ΣΑΡΔΗΣ Αντώνιος Υποναύαρχος
ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΚΗΣ Μάρκος Υποναύαρχος
ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΚΟΥΡΤΗΣ Απόστολος Υποναύαρχος
ΜΟΣΧΟΣ Δημήτριος Αντιναύαρχος

**ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ
ΦΟΙΤΗΣΕΙ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ (ΣΕΘΑ)
ΓΕΕΘΑ**

ΜΠΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος Αρχιπλοίαρχος
ΚΗΡΥΚΟΣ Αύγουστος Αντιπλοίαρχος
ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΣ Νικόλαος Υποναύαρχος
ΔΟΛΑΣ Σπυρίδων Υποναύαρχος
ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ Δημήτριος Αρχιπλοίαρχος
ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης Υποναύαρχος
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Βασίλειος Υποναύαρχος
ΤΟΥΝΤΑΣ Άγγελος Υποναύαρχος
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΗΣ Βασίλειος Υποναύαρχος
ΛΕΜΟΝΑΚΗΣ Γεώργιος Υποναύαρχος

ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΣ Κυριάκος Αρχιπλοίαρχος
ΤΖΟΥΛΗΣ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ Ελευθέριος Υποναύαρχος
ΧΟΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος Υποναύαρχος
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος Υποναύαρχος
ΚΑΤΣΑΡΟΣ Γεώργιος Αρχιπλοίαρχος
ΔΕΜΑΓΓΟΣ Σωτήριος Υποναύαρχος
ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ Σάββας Υποναύαρχος
ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ Ιωάννης Αρχιπλοίαρχος
ΑΡΑΠΗΣ Νικόλαος Υποναύαρχος
ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος Πλοίαρχος
ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ Γεώργιος Υποναύαρχος
ΜΑΝΤΑΣ Ιωάννης Αρχιπλοίαρχος

**ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ
ΦΟΙΤΗΣΕΙ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ
(Σ.Π.Α.)**

ΝΤΑΗΣ Ιωάννης Αρχιπλοίαρχος
ΛΟΥΚΑΚΗΣ Γεώργιος Αρχιπλοίαρχος
ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος Πλοίαρχος

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ'

(Από το αρχείο του Υπον/ρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γεωργίου Κυπριώτη)

1. Φωτογραφία από επίσκεψη του Πρωθυπουργού Κων. Καραμανλή στο ΥΕΝ, τον Φεβρουάριο 1958. Τον συνοδεύουν ο ΥΕΝ Σ. Κωτιάδης και ο Γεν. Διευθυντής ΥΕΝ Υποναύαρχος Λ.Σ. Α. Σταθακόπουλος. Από το Αρχείο του Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Γ. Κυπριώτη.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ("Συμβολή στην Ιστορία Λ.Σ.")

Στο τεύχος 70 (Απρίλιος - Ιούνιος 2007), στα "Λιμενικά Χρονικά" και στη σελίδα 21, κάτω δεξιά στην Ενότητα Γ4, δημοσιεύτηκε φωτογραφία, από το Αρχείο του Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γ. Κυπριώτη, όπου αναγράφηκε το όνομα του Στ. Μούντριχα, αντί του σωστού Ι. Οικονομίδη. Μετά από αυτό η σωστή διατύπωση της λεζάντας της Ενότητας 4ης, με την εν λόγω φωτογραφία, έχει ως εξής: "Γ4 Φωτογραφία Αξιωματικών Λ.Σ. μετεκπαιδευθέντων εις ΗΠΑ. Από αριστερά, σειρά α': Νικ. Γκρέκας, CDR Joseph R. Scullion, Γ. Τσαφαράς, Διογ. Κεχαγιάς, σειρά β': Ι. Οικονομίδης, Γ. Κυπριώτης και Α. Χρονόπουλος".

2. Φωτογραφία από διέλευση του βασιλέως Παύλου από το Πόρτο Λάγος το 1952. Ο βασιλιάς χαιρετάει τον Λιμενάρχη Σημαιοφόρο Λ.Σ. Θ. Πλακοκέφαλο. Από το Αρχείο του Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Θ. Πλακοκέφαλου.

3. Επίσκεψη στο Πόρτο Λάγος του υπουργού Δημοσίων Έργων Κ. Καραμανλή τον Απρίλιο του 1953. Από το Αρχείο του Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Θ. Πλακοκέφαλου.